

Partizan Sesi

**GERİ KALMAK
YOK
SUSMAK ASLA!**

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE YIL: 1 SAYI:20 1-15 TEMMUZ 1995 FİYATI: 20.000 TL. (KDV Dahil)

Kamu çalışanlarının sabrı alanlara taşdı

● Yıllardır ezilen, sömürülen, sendikalaşması yasaklanarak örgütlenmesi engellenen, her hak arama eyleminde polis jopuyla karşılayan kamu çalışanlarının sabrı alanlara taşdı. Suskun bir bekleyişle hakların alınmayacağı bilincıyla yola çıkan onbinlerce kamu çalışanı yurdun bir çok kentinde iş bıraktı, yürüdü, basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı.

● Kamu çalışanları grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarının anayasada yer alması için önce Ankara'da iki günlük kitlesel bir oturma eylemi yaptılar, şimdi de iş bırakmalar, iş yavaşlatmalar ve boykotlarla hak alma mücadelesini yükseltiyorlar.

Sayfa 4'de

"Kayıplar için eylemleri gelenekleştirdi"

● Kayıp aileleri ve Demokratik Kitle Örgütleri temsilcilerinden oluşan bir heyet tarafından Adana, Hatay, Mersin, Ankara, İzmir, Bursa'yı kapsayan ve gözaltında kayıplar için İstanbul'da yürütülen çalışmayı diğer illere de taşımak, yaygınlaştırarak gelenekleştirmek amacıyla düzenlenen yurt gezisi sona erdi. 26 Haziran Çarşamba günü Kadıköy Altıyol'da yapılan mum yakma ve karanfil bırakma eyleminde yapılan basın açıklamasının ardından başlayan yurt gezisinde gidilen her ilde polislin engellemesiyle karşılaşıldı.

Sayfa 6'da

Jandarma saldırıyor, Deri işçisi direniyor

● Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi bir türlü durulmuyor. Ezenle ezilen arşındaki uzlaşmaz çelişki, Deri Sanayinde jandarma saldırısı ve işçi direnişi biçiminde açığa çıkıyor.

● 5 Aralık 1994 tarihinden bu yana direnişte olan Cihangir ve Kopuzlar deri işçilerinin kurdukları direniş çadırları jandarma tarafından ateşe verildi. Aynı gün olayın duyulması üzerine Tuzla Organize Deri Sanayi'nde çalışan 3000'i aşkın işçi süresiz iş bıraktı.

Sayfa 11'de

- Acizliğin ifadesi : İşkence
- Gerçek adalet halk mahkemesinde
- Aras kargo işçileri grevde
- Çorap işçilerinden basın açıklaması
- Mücadeleyi yükselt
- TIKKO, Pertek'te düşmanı pusuda vurdu

ABONE OL-ABONE BUL-SAHİP ÇIK-GAZETENİ GÜÇLENDİR

DAN... OKURDAN... OKURDAN... OKURDAN... OKURDAN... OKURDAN...

P.Sesi ve P.Gençlik çalışanları ve okurlarına Sesimi-gençliğimi aradım, orada yoktu

Dostlar,

P. Sesi ve P. Gençlik ezilen halkların, işçi sınıfının ve gençliğin sesi- solluğu aynı zamanda yol göstericisi olmak için yayın hayatına başladı. Bu nedenle P. Sesi ve P. Gençlik emekçilerine, okurlarına teşekkür etmeyi değil başan dilerken birazda duyarlı olmalıyız demek zorunda kalıyorum.

Çünkü bizlerin, sınıfa ve sınıfın okulu olan sendikalara baktığımız nettir. Beraberi demokratik öz taşıyan tüm toplumsal eylemlere de ve bu tür eylemlerdeki yerimizin neresi olduğu, olacağı bir o kadar nettir. Ama 7-18 Haziranda kamu emekçilerinin, Ankara Kızılay meydanındaki oturma eyleminde ne gazete temsilcilerimiz nede okurlarımız vardı. Oysa diğer siyasal yapılardan insanlar, kamu emekçileriyle iki geceyi beraber geçirdi. Göz altında kayıplar protesto bildirilerini dağıtma, kışlama yapma, pankart açma ile propagandalarını yaptılar.

Zulme boyun eğmeyen, onurlu direnişlerle tarihini yazan Dersim, insanlığın büyük tarihsel yürüyüşünün büyütülmesi için çok can verdi, çok bedel ödedi. Faşist Türk devletinin 1937-1938 Dersim katliamı, 60.000 Dersim'linin hayatına mal olmuştu. Ana rahminde söngülen, kundakta boğulan bebekler, ateşe vurulan, talan edilen köyler, Munzur'a dökülen kanlar unutulabilir mi?

Dersim deresinde kanım sel oldu

Analar ağlayıp saçını yoldu

Çağlayan Munzur'a cesetler doldu.

Devletin zulmü böyledir gardeş.

Kör Mısto'nun zulmü böyledir gardeş..

Bu çığlık nasıl duyulmazdan gelebilir? Bugün hala egemen güçlere iyimser olarak bakanlara, Dersim, devlet ve onun resmi ideolojisi Kemalizm'in niteliğini öğretiyor

Yaşanılanlar Dersim öğretmeninin derslerini, bilim-

Burada şunu merak ediyorum. Gözaltında bizim insanlarımızda kayıp olmadımı? Eylem önceden bilinmesine karşılık, neden hiçbir hazırlık yapılmadı. Taraflarımız neden meydana safberber edilmedi. Yoksa o eylem küçümsendimi yoksa illegalite adına, teşhir olmamak için kafa kumamı sokuldu.

Şunu açıkça söylemek istiyorum: Her bildiri dağıtan insanları görünce acaba bizimkini diye ona doğru yürüyor, her havada kuşe görünce yere düşen kağıda merakla bakıyordum. Bir hareketlilik, bir slogan başlayınca aynı arayış içerisinde idim. O Kızılay meydanını iki gün aynı ozlemle aradım. Tüm parkatlara baktım. Ama tüm umutlar boşa gitti.

Evet yoldaşlar şimdi o eylemde, okur olarak, taraf olarak, dergi olarak o coşkulu 140 binleri bulan bir kitlenin yanında olmalıydım. Sadece teori ile kitlenin var olduğu her alanda olmalıydık demekle değil pratik olarak bulunmalıydık. Destek verilmeli güç oranında her şart altında ezilen, sömürülen, baskı gören sınıf ve toplumsal katmanın yanında olduğumuzu, olacağımızı gösterme-

liydik. Ankara'da temsilciliğin olmaması, sanırım bu desteği, sıraladıklarımı yapmaya engel değildi. Oraya, merkezden veya yakın temsilciliklerden temsilci veya muhabir gönderilebilirdi.

Diğer yandan acı olan şey: P.Sesinin 16-30 Haziran sayısında eyleme ilgili haber niteliğinde dahi yazı yoktu. Eğer önceden basıldığı söylenecekse, özel sayı çıkararak, o sıcak eylem değerlendirilip kitlelere sunulması gerekmezmiydi?

Bir partizan kamu emekçisi olarak; dergide sendikalarla ilgili (Kamu Çalışanları Sendikaları) sürekli yazılar çıkartmanızı ve bu yolla tüm partizan kamu emekçilerinin ortak hareket etmesini sağlamanızı istiyorum. Bu olumsuzlukları bir okur olarak ortaya sermek ihtiyacı duydum. Tüm P.Sesi ve P. Gençlik emekçilerine ve okurlarına başarılar.

Kayseriden bir Partizan
kamu emekçisi.

Dersim'i unutmama

selliğinin kanıtıdır.

Bugün Dersim yine yakılıyor. Suçu yine zulme boyun eğmemesi. Katliamlarla, asimilasyonlarla, jenosidlerle baş eğdirilmeyen Dersim'i Türk egemenleri şimdi çok daha büyük suçu olarak görüyorlar. Suçu Maoist öncü ile birleşmesi, geleneksel direnişliğin devrimci proletarya öncülüğünden yoksun olan zayıflığını aşarak, kazanmak için dünyaya meydan okumasıdır. Dersim dün yörle diyordu..

Süngüye taktılar ilk bebeğini

Ateşe verdiler güzel köyümü..

Talan eylediler, öz emegimi

Devletin zulmü böyledir gardeş..

Bugün yine egemenlerin Dersim'i yığırdıkları bom-

badır, verdikleri katliamdır.

Yaptıkları süğündür. Yüzlerce köyü yakma, evleri ateşe vermedir..

Ne varki, katledilen, yakılan bedenler, karanlığın köhne dünyasına saplanmış kızıl ışık saçan fenerlerdir. Söndürülmek istenen budur..

Dünün, "Arslanlar yurdudur, Tilkiiler giremez" diyen Dersim'lilerin mirası, bugün Maoizm'in rehberliğinde yürüten Maoist gerillaların yükselttiği bayrak altında, gerçek kurtuluş yolunda yeniden yaratılıyor. Ve Maoist gerillalar haykırıyor..

Gelin ey leş kargaları gelin..

Tepeden tırnağa Amerikan teçhizatlı faşist ordu,

Gelin..

Sizleri pancar gibi biçeceğiz.

Laç deresinden Zel Dağına

Şimşek gibi geçeceğiz

Bir Partizan Sesi okuru

Sloganda değil, pratikte katılmanın zamanıdır

Gün savaşmak günüdür. Baskı şiddet toplumun her tarafını sarmalamış. Gözaltında kayıplar, faili belli cinayetler, gerilla cesetlerine uygulanan insanlık dışı davranışlar, cinayetler, intiharlar, köy yakmalar, köy boşaltmalar, tutuklanan devrimcilere tecavüzler, devletin her tarafında doğal hale gelen nişvat, polislerin haraç toplaması. Diğer taraftan toplu işten çıkarmalar, grevler, işgaller ve memurların dövülmesi. Bütün bunlar halkı artık sokaklara dökülmektedir. Halk dostunu düşmanını artık dahada iyi görmektedir. Gazi Mahallesi, Ümraniye ve son olarak Ökmeçli'de halk sokaklara dökülmüş, faşist Türk devletine karşı mücadele ediyor.

Bu TC'nin bittigini, çürüdüğünü gösteriyor. Artık son darbeyi bekliyor, bu son darbeyide P.Partisi ve Halk Ordusundan bekliyor. O zaman P.Partisi önderliğinde sürdürülen Halk Savaşını yaygınlaştırıp, zorlukları omuzlayan darbeyi vurmaktır. Bu darbeyi de vurmakta öncünün önderliğinde savaşan Kızıl Ordu katılarak, ona des-

tek vererek olur. Yoksa salt gecelerde, yürüyüşlerde sloganlar atarak olmaz. Sloganları küçümsüyorum, bu mücadelenin bir biçimidir.

Ama asıl sorun o sloganları hayatla bütünleştirmek, bütün imkanlarımızı sunarak Kızıl Orduya katılmak, ona insanlar katmaktır. Ama öyle olmuyor, bazı Partizanlar geçinenler sıra fedakarlığa geldimi ortadan kayboluyorlar. Şehit düşen, yaralanan yoldaşlarımızın yerine, başta kendimizi katıp, kardeşlerimizi, çocuklarımızı, arkadaşlarımızı, bütün dostlarımızı, bütün imkanlarımızı sunup, şehit düşen ve yaralanan yoldaşların silahlarını alıp savaşmakla sloganlarımız hayat bulur. Yoksa yaşam Kızıl Ordu ve yahuha gençler dağlara ile olmaz. Çünkü gün savaşmak günüdür. Savaşmadan çürüyen ve yozlaşan, çürüyüp yozlaşıkça daha da güçsüzleşen faşist Türk devletine son darbeyi vuramayız. O zaman haydi sloganlarımızı pratiğimizle birleştirelim, Kızıl Ordu saflarında yerimizi alalım.

Hollanda'dan bir Partizan sesi okuru

Gün ve gün canavarlaşan faşist devlet halkımızın evlatlarına karşı hayvanca saldırmaktadır. Bu ağız salyali itler ve zebaniler sürüsü daha dün Dersim'de evleri yıkıp omanları yakıp dağlarda sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi veren gerilla cesetleri üzerine ayak basıp poz veren o faşist zebaniler değildir mi?

Evet onlar değildir, Gazi de, Ümraniye'de, Nuretepe'de emekçi halkımızın evlatlarını katleden,

Ulusal ve Sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında aceze düşen ve çareyi halkın ilerici unsurları olan

Ama nafiye

devrimcileri kaçırıp kaybeden/katleden faşist devletin ağız salyali it sürüleri bu kez, halkımızın yiğit evladı Cafer Cangöz'ü kaçırmaya çalıştı. Ama nafiye başaramadılar.

Devrimci-demokrat kamuoyunun baskıları neticesinde Cafer'in ellerinde olduğunu kabul etmek zorunda kaldılar.

Bu seferde işkencede katletmeye çalışıyorlar.

Ve yineliyorum; **NAFILE BAŞARAMAYACAKSINIZ.**

Almanya/ Hannover den
Bir Partizan Sesi okuru

ÇAĞRI

37 Demokrat ve aydın insanımızın katliamına destekli Şenarçı güçler tarafından Sivas Madimak Otelinde lezi bir şekilde yakılmasına ve yüzlerce insanın yaralanmasına neden olan 2 Temmuz 1993 katliamını bütün sınıf kinimizle lanetliyoruz.

2 Temmuz Sivas katliamını protesto etmek için düzenlenen mitingə katıl!

Miting, taşkın gözaltı kayıplarını, işkencelerini, köy yakmalarını, zorla göçlerini ve Dersim'e karşı sürdürdüğü haksız savaşını kinimize ve protestoya çevirmek için, DHP saflarında ve pankartı arkasında sloganlarımızla yerimizi aldık.

2 TEMMUZ 1995 PAZAR GÜNÜ

Saat 12:00'de Kadıköy Belediye Binası önü

Demokratik Haklar Platformu

DAĞITIM ŞİRKETLERİ GAZETEMİZİ DAĞITMIYOR

SAHİP ÇIK-ABONE OL-ABONE BUL

Abone Süresi	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	240.000	48 DM.
1 YILLIK	480.000	96 DM.

YURTDIŞI HESAP NO: İsmet Büyükyavaşçı,
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş
Şubesi:0097010/3

YURTDIŞI HESAP NO: İsmet Büyükyavaşçı,
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş
Şubesi:3002281/4

ADI : 6 aylık abone bedelini
hesabınıza yatırdım.
SOYADI :
ADRESİ : 1 yıllık abone bedelini
hesabınıza yatırdım.
TEL :

**Proleter devrimciler
sürece seyirci değil;
müdahale eden, yol
gösteren, aktif unsurlar
olmalıdırlar. Eylemlerde
bizzat yer alarak, yerel
düzeyde yazılı ve sözlü
propaganda araçlarıyla;
bir yandan burjuva
düzen ve çanak
yalayıcıları teshir
edilmeli, öte yandan ise,
emekçilere öncünün
siyasal düşünceleri
aktararak, gerçek
kurtuluş yolu
gösterilmelidir.**

*Sendikalar özgür, grevli toplu sözleşme, bağımsız örgütlenme hakkı tanınmalı
*Memurlar ilgili toplu sözleşme ve grev hakkı tanımayan anayasa değişikliği maddeyi geri alınmalı
*Sendikal hak ve siyasal özgürlükler için yapılan mücadelede devletin baskısı kalkmalı
*Memurlara verilen cezalar kaldırılmalı, sürgünler durdurulmalı

Bu talepler 17-18 Haziran günleri Ankara Kızılay Meydanı'nda 100 bini aşkın bir kitleyle toplanan memurlara ait. Ancak, talepler bu kadar değil. Biz sadece bazıları yurkayna aldık. Ve bu taleplerin yerine getirilmesini isteyenlerin sayısı da Ankara Kızılay'da oturma eylemi yapan 100 bin memurla sınırlı değil. 100 bini aşkın memurun 2 günlük oturma eylemi bırakılmı bir şeyler almaya, hükümetle görüşmelerini bile sağlamadı. Ancak "yetkisi" bir başbakan yardımcısı ile muhalap olabildiler. Bu görüşme ile yetinen Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu Kurulu (KÇSKK) yetkilileri, ikinci gününü doldurdu oturma eylemini, "yetkisi" Başbakan Yardımcısı ve sermayenin isteği doğrultusunda sonuçlandırdı. Açlıda karşı karşıya bırakılan ve en sefil bir yaşama mahkum edilen onbinlerce memur, somut kazanımlar elde etmeden eyleme son vermektense yana değildiler. Ancak, bir kez daha sendika ağalarının ihaneti ile yüz yüze kaldılar ve böylece onbinlerce memur, sisteme ve sendika ağalarına karşı daha büyük bir kitle Kızılay Meydanı'ndan ayrılacak durumda kaldı.

Sonraki günlerde, önce bazı işyerlerinde, daha sonra ise bütün ülkede bir günliğine iş bırakarak yaşama durdurdular. Memurların bir haftalık eylemleri, zayıf da olsa işçiler tarafından desteklendi. Ne var ki, hiçbir biçimde yeterli bir destek bulamadılar. Bunun da başlıca nedeni; işçilerin büyük bir kısmının TÜRK-İŞ, DISK ve HAK-İŞ gibi, gerici faşist sendikalarda "örgütülü" olmalarıydı. Memurlara destek sunan işçiler de, yukarıdaki konfederasyonlar bünyesinde veya bağımsız örgütlenmiş devrimci sendikaları.

Siyasi iktidar memur eylemlerine karşı, her zamanki gibi sessiz kalmayarak, değişik biçimlerde saldırıya bulundu. Bazı temsilciler gözaltına alınırken, yer yer de polisin memurlara karşı şiddet kullandığı görüldü.

Ancak bütün ülke sahına yayılan ve toplam 500 bin civarında memuru ilgilendiren eylemlerden çıkan sonuç ortada. Yani hakim sınıflar bu tür "başarılı" eylemlere on küçük bir kırını bile veme yanlısı değiller. Bunu kamu çalışanlarının son beş yıllık deneyimlerinden daha bariz bir şekilde ortaya koymuştur. Özellikle bir haftalık eylemlerde ortaya çıkan tablo bize göstermiştir ki, hakim sınıflar bu tür mücadele biçimleriyle hiçbir şekilde en küçük bir ekonomik, sosyal ve siyasal iyileştirme düşüncesinde değillerdir. Birer bir aynı olmasa bile benzer yazgıyı milyonlarca işçi de paylaşmaktadır.

Siyasal iktidarı hedeflemeyen hiçbir mücadele biçimi gerçek kurtuluşu sağlayamaz!

Bu nedenle ülkenin emekçileri, emeği ile geçinenler, kendilerine yoksulluğun zifiri karanlığını reva görenlere karşı daha radikal mücadeleler içinde olmalıdırlar. Yani, emekçiler proletarya partisi ile birlikte siyasal iktidara karşı örgütlenmeli ve bu doğrultuda üretimden ve hizmetten gelen güçlerini rasyonel bir şekilde kullanmalıdırlar. Hiçbir düzen içi girişimin ve bu türden "hak kazanımının" emekçilerin gerçek kurtuluşunu sağlayamayacağı açıktır. Ki, bir kez daha görüldü ki, bir yandan onbinlerce emekçi ayaklanarak, TBMM'ne 100 metre yakınlıkta bir mesafede eylem yaparken, mecliste aynı anda yeni anayasa değişiklikleriyle, memurların biraz daha köleleştirilmesi sağlanmaya çalışılıyordu.

İŞÇİLERİN TUTUKLANMASI İLE ARANAN SÜKUNET

Kamu emekçilerinin eylemlerinin devam ettiği günlerde birçok işyerinde işçiler grevdediler. Bunlardan en önemlisi HAVAŞ işçilerinin grevidir. Havaş işçilerinin aylarca süren kararlı eylemleri sonucunda, bir dizi ekonomik ve sosyal "iyileştirme" sağlandı. Ancak, RP'li Belediyeler başta olmak üzere, bir kısım belediyede işten atılan binlerce işçi yapılan haksız uygulamalara karşı aktif bir şekilde direnişlerini sürdürmektedirler. Şişli ve Eminönü Belediyeleri başta olmak üzere bir dizi belediyede, işten atılan emekçilerin haklı direnişi egemenlerin saldırısına uğramaktadır. Bunun en son örneği, Şişli Belediyesi'nden 100'ün üzerinde emekçi gözaltına alındı ve bunların 88'i tutuklanarak cezaevine kilitlendi.

Benzeri direnişler ve grevler ülkenin dört bir yanında devam etmektedir. Keza, şu anda 680 bin kamu işçisinin toplu sözleşme görüşmeleri tıkanma durumuna gelmiştir. Bu, 680 bin kamu işçisinin ödemüzdeki günlerinde sokağa döküleceği demektir.

KÖYLÜLER DE AYAKTA

Ayaktalarımız ülkemizin işçileri ve memurlarıyla sınırlı değil. Köylüler de her geçen gün biraz daha yüksek sedef düzene işyan etmektedirler. Kürt ve Ege köylüsünden sonra şimdi Akdeniz köylüleri de sokağa dökülmüştür. Daha dün binlerce Akdeniz köylüsü yolları ısgal edip, ulaşım koca koca maruz kaldıkları sömürüyü haykıyorlardı.

Devlet sömürüsünün yanı sıra, yoğun bir tefeci tüccar sömürüsü altında ezilen köylüler, ürettiklerini çok pakasına ellerinden almaya amaçlayanlar protesto etmek için alanlara çıkarak, toplumsal muhalefetin önemli bir dinamiği olduklarını bir kez daha gösterdiler. Ürettiklerini kanırlarını bile de yuramayacak bir fiyata kapırdıkları devlet ve tefeci tüccar çarkının, nasıl kendilerini açlığa mahkum ettiğini gösterdiler. Örneğin; ürettikleri domateslerin kilosunu 500 TL'ye dahi satamamaktadırlar. 500 TL'den daha ucuza köylülerin domateslerini ellerinden alan tefeci tüccarlar, 10 bin TL dolayında bir fiyatla pazara sokmaktadırlar. Aynı domates pazarda, manavda tüketicilere, en azari oranda, 15 bin TL'nin üstünde bir limitle satışa sunulmaktadır.

İşte, bu muazzam dengesizliğe karşı öteklerini, Silifke'nin değişik köylerinden gelen binlerce köylü, ürettikleri tonlarca domatesi Antalya-Mersin arasındaki E 90 karayoluna saçarak dillendirdiler. 7 saat süren ısgal eylemini bitiren köylüler, daha büyük eylemlerle haklarını arayacaklarını ilan ettiler. Kuşkusuz Silifke köylülerini ülkenin diğer alanlarındaki köylüler de izleyecektir. Çünkü aynı sömürü çarkı her tarafa benzer bir şekilde işletilmektedir.

HAKİM SINIFLAR CEPHEŞİ: ATEŞTEN BİR GÖMLEK

Hızla devrim kazanan devrimci halk muhalefeti karşısında çaresizleşen hakim sınıflar, önemli oranda bataklığa saplanmış durumdadırlar. Saplandıkları bu bataklıktan kurtulmak için çarpınmalar daha fazla batmalarına neden olmakta. Fevkalade güçlü ekonomik kriz siyasal çarşımalara boyunca, bu çarşılar egemenler arası klik çatışmasını da aşarak, aynı klibin kendi arandaki çatışmalarına dönmektedir çoğu zaman... Burjuva partilerinin grup disiplini, kararları sökmekte, bunun yerine "gizli" anlaşmazlar, zımnı ortak tavırlar öne geçmektedir. İşte Anayasanın bazı maddelerinin değiştirilmesindeki tartışmalar boyunca yaşananlarda olduğu gibi. Keza DHAL'in uzatılması için, Bakanlar Kurulu ve Parlamento'daki görüşmelerde de aynı durum tekrar yaşanmıştır. Anayasanın 21. maddesi için getirilen değişiklik önerisini, Partizan Sesi'nin önceki sayısının Gündem sayfasında irdelenmiştir. Nitekim bir kez daha görüldü ki; Türk hakim sınıfları, çeşitli milliyetlerden emekçi halklara yönelik hiçbir hak kırıntısına bile tahammül edememekteler. Bunu en bariz biçimiyle, memurlar için Grevli, Toplu Sözleşme Sendikaları Hakları görüşülmesi esnasında gördük. Birakınız memura toplu sözleşme, grevli sendikal hakkı, tam tersine sendikaların yerel yönetimlere bile kapatılabilmesi görüşmektedir.

Ayrıca yine hakim sınıfların, halkın hiçbir kesiminin örgütlenme ve siyaset yapmasından yana olmadıkları görüldü. Memurların yanı sıra, öğrenciler, öğretmen üyeleri ve benzerlerinin örgütlenme ve siyaset yapmalarını engellemek için, yeni Anayasal engeller çıkarma çabası içinde oldukları açık seçik bir biçimde ortaya çıktı.

Kısacası; hakim sınıfların, "Demokratikleşme", "82 Anayasasını askeri anayasa olmaktan çıkarma söylemleri koca bir yalandan ve halkı aldatmaları başka hiçbir şey ifade etmediği görülüyor... Dahası, '82 Anayasasının gerisinde bir anayasanın yürürlüğe konulması çabası içinde olduklarında...

Sonuçta; tıkanan anayasa görüşmelerinde 2. turun bitiminde de değişik bir sonuç alınmazsa, doğal olarak referandum yolu açılacaktır. Ne var ki, hakim sınıfların büyük bir kısmının mevcut şartlarda referandumdan yana olmadıkları da görülmektedir. Anayasa değişikliği krizini aşabilmek ve referanduma gidilmeksizin çözümlenebilmesi için, Meclis Başkanı ve Cumhurbaşkanı devreye sokulmaya çalışılmaktadır. Kuşkusuz buna rağmen krizin aşınmaması durumunda yeni unsurlar da, baskı aracı olarak sahneye çıkarılacaklardır.

Hakim sınıflar açısından referandum tartışması aynı zamanda bir erken seçim ihtimalini de güçlendirmektedir. Bunun için bütün burjuva partileri olası bir erken seçime hazırlıksız yakalanmamak için hummalı bir çalışma içindeler...

OHAL, ÇEKİŞ GÜÇ VE CHP'DE İSTİFA İLE SONUCLANAN KRİZ

"Olağanüstü Hal'in uzatılması MGK'da kararlaştırıldı. MGK'da ben de vardım. Kaldığımız bir MCK kararının imzalanması gerekir."

Bu sözler CHP Genel Başkanı Hikmet Çetin'e ait. CHAL kararnameyi imzalamakta direnen CHP'li üç bakana yani, Ercan Karakaş, Ziya Halis ve Algan Hacaloğlu'na yönelik söylenen sözler bunlar. Bu sözlerin altında yatan gizli gerçek şu: Herşey MGK'da görüşülür ve belirleyici kararlar burada alınır. Bunun prosedürüne uygun hale getirilmesi görevi MGK'nın paravanları olan Bakanlar Kurulu ve TBMM'ye düşmektedir. Karşı çıkamaz yok. Aksi halde istifa edilmesi gerekir. Bu gerçekçi bilen üç bakandan ikisi karar-

nameye imza koyarak onayladılar ve böylece bakanlık koltuklarının son anda altından çekilmesini onayladılar. Bu arada bir dizi sahtekarlıklar da yaşandı. Bunlardan en önemlisi, Çalışma Bakanı olan Ziya Halis'in iğrenç açıklanmasıydı. Ziya Halis; "Bakanlar kurulunda kararnameyi imzaladım. Ancak, parlamentoda konu görüşülürken lehte oy vermeyeceğim" sözleriyle en denli büyük bir sahtekar olduğunu ortaya koyuyordu. Keza, eski bir skandalın yeni bir kahramanı olarak da, son günlerde medyada Ziya Halis'in ismi geçmektedir. Bilinen meşhur İSKİ yolsuzluğunda 28 milyar TL dolayında haksız bir kazanç elde ettiği iddiaları, Ziya Halis için ortaya abldı.

Önceki kararnameye imza atmayacağımlı belinen ancak, MGK karşısında boyunun "kıl"dan ince olduğunu açık seçik bir biçimde ortaya koyan kahramanlardan (!) ikincisi olan Algan Hacaloğlu ise, "HER ŞEY ANKARA'DAN GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ DEĞİL" diyerek, DHAL ile bölge halkının daha fazla devlet terörüne kurban edilmemesi gerektiğini büyük bir pişkinlikle, "İkna oldum" yolu bir tavırla sorgulamıştır. İçin enteresan yanı, bu şahsiyetin ünvanı, ama sadece ünvanı "İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı" olmasıdır.

Yine bu kesimin ısrarla üzerinde durdukları ve bir an önce meclis gündemine alınarak onaylanmasını istedikleri "II İdareci Kanunu", OHAL'a alternatif olarak getirilirdiyse bile, OHAL'den daha baskıcı bir düşünce olduğu ortada. II İdareci Kanununa göre; OHAL'ın bütün Türkiye sahına yayılması ön görülmektedir. Yani, bütün valiler olağanüstü yetkilerle donatılacak, valiler seyahat özgürlüğünü engelleyebilecek, gerekli hallerde arama yapabilecek, toplantı özgürlüklerini ortadan kaldıracak, sokağa çıkma yasağı ilan edebilecek, her dercedeki resmi ve özel eğitim-öğretim kurumlarında öğrenimi yasaklayabilecek, öğrenci yurtlarını kapatabilecek, bu yurtları polise ve askere verebilecek. Ayrıca, ilde bulunan askeri kurumların dışında bütün kurumların birer ihbarcı kurum gibi çalışanları zorunlu hale getirilecek ve diğer kısmı özgürlükleri yasaklayabilecek... Kısacası, sivil sıkıyönetim getirilmeye çalışılıyor.

Kararnameyi imzalamayan ve istifa eden Ercan Karakaş ise, bir anlamda bu tavının getireceği puanlarla 31 Ağustos'taki CHP kurultayında için aday olma hesapları içine girmiştir.

Menzir'in açık tehdidini içine sindiren CHP, iç krizlerde 31 Ağustos'ta yapılacak kurultaya hazırlanmaktadır. Bu anlamda, CHP'yi yeni çalkantılar beklemektedir. Halk nezdinde bütün güvenirdiğini yitiren CHP, yeni imajlar peşinde. Ama naiile!

Önemüzdeki günlerde, CHP'deki Kurultay hazırlıklarının yaratacağı çalkantıların yanı sıra, ülkemizin en önemli gündemini kuşkusuz toplu sözleşme görüşmeleri, tıkanan 680 bin kamu işçisinin sokaktaki eylemleri belirleyecektir. Keza memurlar da, yeni eylem kararları atarak pasif direnişlerde bulunacaklar...

Anayasa görüşmeleri; Cindoruk'lu, Demirelli devam edecek. Burjuva cephesinde en çok konuşulan konuların başında bu sorun gelecek. Referandum ve erken genel seçim tartışmaları da bu konu bağlantısında gündeme girecek...

Proleter devrimciler sürece seyirci değil; müdahale eden, yol gösteren, aktif unsurlar olmalıdırlar. Eylemlerde bizzat yer alarak, yerel düzeyde yazılı ve sözlü propaganda araçlarıyla; bir yandan burjuva düzen ve çanak yalayıcıları teshir edilmeli, öte yandan ise, emekçilere öncünün siyasal düşünceleri aktararak, gerçek kurtuluş yolu gösterilmelidir ■

Kamu çalışanlarının sabrı alanlara taşdı

Haber Merkezi: Yıllardır ezilen, sömürülen, sendikalaşması yasaklanarak örgütlenmesi engellenen, her hak arama eyleminde polis jübilya kullanan kamu çalışanlarının sabrı alanlara taşdı. Suskun bir bekleyişle haklarını almamaya hazır oldukları çok kentinde iş bıraktı, yürüdü, basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı.

ederek, başkanların üzerine pet şişe ve bozuk para fırlatarak ortaya koydu.

Kamu çalışanlarının grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklarını alabilmek için gerçekleştirdikleri oturma eylemi nedeniyle KÇSKK Sözcüsü ve Eğitim-Sen Genel Başkanı Yıldırım Kaya, Yayı Yol-Sen Genel Başkanı Cengiz Faydalı ile Eğitim-Sen Şube Başkanı Alper Öztürk ve Şube Yönetim Kurulu Üyesi Kemal Onal Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından 19 Haziran'da gözaltına alındı. Gözaltına alınan yöneticiler şavcılığa ifade verdikten sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldıkten, 31 Genel Başkan ve 6 sendika yöneticisi hakkında toplama ve gösteri yürüyüşleri hakkındaki yasayı ihlal etme iddiasıyla dava açıldı.

Gözaltılara, yasaklara, baskı ve yıldırma politikalarına karşı memurlar, grevli toplu sözleşmeli haklarını almak amacıyla KÇSKK tarafından daha önce alınan karar uyarınca 20 Haziran'da yurt çapında "iş bırakma eylemi" gerçekleştirildi.

İSTANBUL

KÇSKK'nın daha önce den aldığı karar uyarınca Tüm Haber-Sen, Ener-Sen ve Tüm Sağlık-Sen üyesi binlerce kamu çalışanı iş bıraktı. Eğitim-Sen'den de okulunların kapanmasından dolayı Kadıköy İskelesi Meydanı'nda oturma eylemi başlatıldı.

PTT çalışanları sabahın erken saatlerinde Gayrettepe Telefon Başmüdürlüğü önünde toplanmaya başladı. Eylemciler "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Yaşasın grev, yaşasın toplu sözleşme" sloganlarıyla iş bırakma eylemine başladılar. İş bırakma eylemi nedeniyle İstanbul'da telefon başmüdürlüklerine bağlı toplam 15 birimde telefon hizmetleri durdu. Ayrıca telefon arıza, bakım-onarım işlemleri yapılmazken, sıfırlar, vezneler, abone hizmetleri ve posta dağıtım işlemleri yapılmadı.

Ener-Sen üyesi 9 bin kamu çalışanı da iş bırakma eylemi başlattı. İstanbul'da sendika üyesi olmayan 4 bin memur ile Haber-İş Sendikası 1 No'lu Şube'ye bağlı 4 bin TEK işçisi de iş bırakarak eyleme destek verdi.

Çalışanlar Yaksın Bölge Müdürlüğü önünde toplanarak eylemlerine başladılar. İstanbul'daki TEK Müdürlüklerinden Yaksın'a gelen eylemciler "Söz, yetki, karar iktidar halka", "Ne kaysayı, ne gösterge", "Yaşasın grev, yaşasın toplu sözleşme" pankartlarını taşıyan "Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganlarını haykırdı.

Tüm Sağlık-Sen üyeleri de Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Şişli Etfak, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nin de bulunduğu pek çok hastanede iş bıraktılar. Hastanelerde acil servisler ve sinir hastalıkları hastanesi çalışanları sabahın erken saatlerinde hastanede toplanarak grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları için üretimden gelen güçlerini kullanacaklarını ve sonuna kadar mücadele edeceklerini söyleyerek iki günlük iş bırakma eylemi başlattı.

Tüm Haber-Sen, Ener-Sen ve Tüm Sağlık-Sen üyesi 2 bin kişi 20 Haziran günü öğle saatlerinde gözaltında bulunan sendika yöneticilerinin serbest bırakılması için Kadıköy İskelesi'nde oturma eylemi başlattı. Daha sonra diğer sendikalarında geldiği eylemde bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada "yöneticilerimiz serbest bırakılmazsa, ülkenin her yeri Kızılay Meydanı olacaktır" denilerek diğer taleplerini belirttiler.

Eylemde sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Yaşasın sendikal mücadelemiz", "Ankara ruha sönmez, sönmeyecek", "İşçi memur elele genel grev", "Tüm Haber-Sen kapatılmaz" sloganları atıldı, halatlar çekildi. Akşam saatlerinde sendika başkanlarının bırakılma haberi gelince kitle daha coşkulu hale gelerek "Zafer direnen emekçinin olacak", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", "Birlik, Mücadele, Zafer" sloganlarını haykırdı. Pankartların çevrili alanda eylem bütün gece sürdü.

Öte yandan 21 Haziran günü saat 24.00'den itibaren manevra hizmetlerini ve 04.50'den itibaren de tren seferlerini durduran 45 BTS üyesi sendikal

faaliyet yürüttükleri gerekçesiyle işten uzaklaştırılırken 3 çalışan hakkında da sürgün kararı alındı.

Devlet gödüllü Türk Ulaşım-Sen'li grev kırıcılar trenleri hareket ettirmek istedi. Bunun üzerine BTS üyesi emekçiler, Sirkoci ve Haydarpaşa Garı'nda rayların üzerine yatarak grev kırıcılara izin vermedi. Buradaki eyleme Kadıköy İskelesi'nde oturma eylemi yapan ve her sendika şubeden 5 çalışanın katılımıyla oluşturulan 50 kişilik gruplar, Haydarpaşa Garı'na giderek BTS'li çalışanlara destek verdi.

İstanbul KÇSK'nın akşam saatlerinde aldığı bir kararla Kadıköy İskelesi'ndeki oturma eylemi bitirildi. Fakat eylem, işten atılan ve sürgün edilen BTS'li çalışanlara geri getirilmesi için Haydarpaşa garına taşınarak direnişe dönüştürüldü.

Direnişçiler, TCDD Başmüdürlüğü'nden, görevden alma ve sürgün kararının geri alındığını bildiren telgrafı aldıktan sonra eylemi bitirdi.

Yayı Yol-Sen üyesi çalışanlar 21 Haziran günü boğaz köprülerinde geçerken iş yavaşlatma eylemi yaptılar. Eylem nedeniyle köprülerde trafik altüst oldu. Bu sırada Yol-İş ve Lin-Sen'li işçiler de iş bırakma eylemi yaparak linlarda hizmet vermediler.

İstanbul'da 21 Haziran günü de iş bırakma eylemini sürdürdüren kamu çalışanları, Aksaray, Sırac hane, Kumkaya, Eminönü ve Çagaloğlu'ndan yürüyerek öğle saatlerinde Sultanahmet Meydanı'nda buluştular. Belediye, maliye ve sağlık çalışanları da İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde toplanarak Sultanahmet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Kitle Bayraktar tramvay yoluna geldiğinde polis tarafından durduruldu. Daha sonra kitle, polis tarafından boşaltılan kalkanlardan yürüyerek Sultanahmet Meydanı'na vardı.

Kamu çalışanlarının meydana toplanmasını ardından KÇSKK'nın basın açıklaması okundu. Açıklamada, "Grev ve toplu iş sözleşmesi hakkını kullanmamızın önündeki tüm bariyerleri örgütlü birleşim mücadelemizle parçalayacağız" denildi. Meydandaki eylem bir saat kadar sürdüken sonra kitle Eminönü'ne kadar yürüdü. Eylemciler buradan motorlarla Kadıköy'e geçerek Kadıköy İskelesi'nde yapılmakta olan oturma eylemine katıldılar. Ayrıca PTT çalışanları da sabah saatlerinde Gayrettepe Telefon Başmüdürlüğü'nden Beşiktaş'a kadar yürüdüler. Buradan da Kadıköy'e geçerek oturma eylemine katıldılar.

ANKARA

Ankara'da Tüm Sağlık-Sen ve Tüm Maliye-Sen'in örgütlü olduğu işyerlerinde iş bırakma eylemi 20 Haziran günü başarılı bir şekilde başladı. SSK ve Ankara Numune Hastanesi'ndeki çalışanlar da iş bırakma eylemi başlattı. Çalışanlar ayrıca Dışkapı'da bir basın açıklaması yaptılar.

Eğitim-Sen üyesi öğretmenlerin de sınavlara girmeyle eyleme katıldıkları öğrenildi.

21 Haziran günü karayolları, demiryolları, bazı bakanlıklar, PTT şubeleri, belediye ve hastaneler de çalışan sendikah kamu çalışanları toplu ziyaret yapıp haklarını talep eden bildiriler okudular. Çalışanlar işyerlerinden saat 12.00'de çıkarak pankart açıp, sloganlar atarak yürüttükleri Sakaşa Caddesi'nde bir de miting yaptılar.

İZMİR

Kamu çalışanları, sendika başkanlarının gözaltına alınmasını protesto etmek amacıyla Konak Meydanı'nda 22 Haziran'da oturma eylemi yaptılar.

21 Haziran günü de kamu çalışanlarının örgütlü olduğu tüm işyerlerinde iş bırakma eylemi ger-

Maliye çalışanları, Tüm Bel-Sen, Eğitim-Sen ile DSI ve İller Bankası'nda çalışanlar işyerlerinde bildiri okuyarak iş bırakma eylemine buhdular.

Bir gün önceki eyleme katılmayan BTS'li çalışanlar 22 Haziran günü DYP il binası önünde bir basın açıklaması yaparak oturma eylemi gerçekleştirdi.

KAYSERİ

21 Haziran günü aralarında 12 sendikamız yöneticisinin de bulunduğu 200 kamu çalışanın katılımıyla Eğitim-Sen'de bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada kamu çalışanları grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkını yılmadan mücadele ederek alacaklarını belirttiler.

23 Haziran günü kamu çalışanlarından oluşan 400 kişilik bir kitle PTT'nin önünde toplanırken sonra hükümetin sendikalara karşı tutumunu protesto eden bir faks çekti. Kitle PTT'den DYP il binasına kadar yürüyerek burada bir basın açıklaması yapmak istedi. Ancak polis kitlenin bu eylemini engelleyerek basın açıklamasına izin vermedi. Çalışanlar bu engellemeyi "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganlarıyla cevapladılar. Daha sonra basın açıklaması okunmadan basına dağıldı.

MERSİN

Belediyeden alınan memurların da katılımıyla Eğitim-Sen, Ener-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Kültür-Sen, Sosyal Hizmet-Sen, Tüm Bel-Sen, Orman-Sen sendikalarında üye bulunan 1500 kamu çalışanı Devlet Hastanesi'nden Cumhuriyet alanına kadar yürüyerek hükümetin sendikalarla karşı tutumuna protesto etti.

Yürüyüş boyunca ve miting alanında eylemciler sık sık "Susma, sustukça sıra sana gelecek", "Sınıf karşı sınıf", "Gerici faşist eğitime son", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganlarını haykırdılar.

TOKAT

Çoğunluğunu Eğitim-Sen'li çalışanların oluşturduğu 40 kişilik bir grup 23 Haziran günü Tokat PTT sine gelerek DYP'li milletvekillerinin öz gütük karşın tavırlarını protesto eden fakat çektiler. Çekilen faklar kabul edilmeyince protesto metnini telgrafla çektiler.

ZONGULDAK

Genel Sağlık-İş, Maden-Sen, Tüm Maliye-Sen, Orman-Sen, Tüm Haber-Sen, BTS, Tarım-Sen, Tüm Sosyal-Sen, Ener-Sen, Tüm Bel-Sen üyesi kamu çalışanları Şehitler Kordonu'nda bir miting düzenledi.

Mitinge demokratik kitle örgütlerinin yanında bir grup maden işçisi de katılarak eyleme destek verdi. Eylemde burjuva basını da protesto edildi ve bazı gazeteler yakıldı.

BTS'li çalışanlar eşleri ve çocuklarıyla raylara oturarak trenleri durdurdular.

Kamu emekçileri Samsun, Bursa, Eskişehir, Kocaeli, Lüleburgaz, Kırklareli, Babaeski ve Soma'da da iş bırakarak, miting ve oturma eylemleri gerçekleştiren hükümeti protesto ettiler.

Elimize ulaşan son bilgilere göre kamu çalışanları, binlerce memura yok sayarak grevli toplu sözleşme yasasını hükümetin çıkmaz sokmasına protesto etmek amacıyla eylemlerine 28 Haziran'da da devam ettiler. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Tokat'ta gerçekleştirilen eylemlerde kamu çalışanları, dünya ile ilişkilerini keserek sessiz oturma eyleminde buhdular. ■

Kamu çalışanları grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarını anayasada yer alması için önce Ankara'da iki günlük kitleli bir oturma eylemi yaptılar, şimdi de iş bıraktılar, iş yavaşlatmalar ve boykotlarla hak alma mücadelesini yükseltiyorlar.

40 bine yakın kamu çalışanın örgütlü olduğu 31 memur sendikasının oluşturduğu KÇSKK (Kamu Çalışanları Konfederasyonu Kurulması) Ankara'da eylem yapma kararı aldı. Çoğu illerden Ankara'ya gelen 100 bin kişilik bir kitle Hipodrom Alanı önünde toplandı.

17 Haziran'da başlayan eylemde kamu çalışanları, Atatürk Bulvarı ile Kızılay Meydanı'na çıkan caddelerin trafiğe kapatılmasından sonra saat 10.00'de Hipodrom Alanı'ndan yürüyüşe başlasarak 2 saat sonra Kızılay Meydanı'na vardılar. Kitle yürüyüş boyunca "Yaşasın demokrasi mücadelemiz", "Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız", "Sendikalarımız kapatılmaz", "İşçi memur elele genel grev", "Susma, sustukça sıra sana gelecek", "Söz yetki karar iktidar halka", "Üreten biziz, yöneten de biz olacağız" sloganlarını atıp Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na yasal düzenleme yapılmadığı ve tüzel kişiliği olmadığı gerekçesiyle Tüm Haber-Sen'in kapatılmasına ve Tüm Sağlık-Sen Genel Başkanı Fevzi Gerçek'in bir yazısından dolayı 20 ay hapis cezasına çaptırılmasını protesto eden kitle "Sendikalarımız kapatılmaz", "Düşünceler tutsak elililer, Sıra Fevzi Gerçek'te. Düşünceye özgürlük" yazılı siyah pankartlar taşıdı. Ayrıca isteklerini bildiren ve üzerinde "İnsanca yaşam için toplu sözleşme", "Memur yasası çöpe, yaşasın grevli toplu sözleşme", "Demokratik, laik, bilimsel eğitim", "Okullarda din dersleri kaldırılmalı", "Baskılar, sürgünler, cezalar geri alınmalı", "Kayıplar bulunsun, suçlular cezalandırılmalı" yazılı döviz ve pankartlar taşıdılar.

Hükümetin ve burjuva basının, kamu çalışanlarının eylemini görmezlikten gelmesi kitleyi öfkelenmişti. KÇSKK yöneticileriyle görüşmeye gelen Bakanlar Yardımcısı Hikmet Çetin kendisinin hükümet adına değil, CHP Genel Başkanı olarak görüşmeye geldiğini ve kamu çalışanlarının talebini desteklediğini fakat hükümetteki güçlerinin belli olduğunu ve söz veremeyeceğini belirterek iki yüz bölünmüş yine ortaya koymuş oldu. Görüşmeden olumlu sonuç alamayan 31 sendikamızın genel başkanları durum değerlendirilmesini yaptı. Toplantıdan sonra KÇSKK Dönen Sözcüsü Yıldırım Kaya'nın kitleye, geri dönmelerini ve 20 Haziran'dan itibaren de üretimden gelen güçlerini kullanacaklarını açıklaması üzerine kamu çalışanları öfkelenmişti. Kitle öfkelerini "Saulmuş Başkan", "Gemi yakıtkı geri dönüş yok" sloganlarını haykıran protesto

21 Haziran günü Ener-Sen, Tüm Sağlık-Sen (SSK-Balece)

Kontrgerilla tarafından kaçırılan Cafer Cangöz cezaevinde

Haber Merkezi: İstanbul Laleli'de 15 Haziran günü saat 12.00 sularında 34 UPY 17 plakalı kırmızı renkli Lada Samara marka otomobile bindirilerek kaçırılan Cafer Cangöz, 28 Haziran günü çıkarıldığı DGM tarafından tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Faşist Türk hakim sınıflarının devrimci, demokrat, yurtsever ve komünistlere karşı geçmiştin gününümüze değin, sürekli olarak bir saldırı içinde olduğu açıkça ortada. Pentagon direktifiyle devletin güvenlik güçleri içinde örgütlenen kontrgerilla kah politik cinayet, kah toplu katliam, kah kaçırma eylemleri gerçekleştirerek, gelgen sınıf mücadelesi önünde engel oluşturmaya çalışıyor.

Geçmişte Atatürk Kültür Merkezi, Boğaz Köprüsü ve Ankara Geanisi eylemlerini teşahhayan kontrgerilla, 12 Mart darbesinin mesru kılınmaya çalışması ve Züverbey Köşkü gibi işkence merkezlerinde bir çok insanı sorgulamıştı. Marış, Çorum, Elazığ, Malatya, Erzurum ve Sivas katliamlarını teşahhayan kontrgerilla elemanları, bir çok aydın, yazar, sanatçıyı katlederek 12 Eylül askeri faşist cuntasının alt zeminini oluşturmuş ve Mehmet Ali Ağca gibi bir piyonu ara oluşturma Hristiyan Aleminin ruhani lideri Papa'ya suikast düzenleyerek cuntayı uluslararası alanda mesru göstermeye çalışmıştı.

Bugün kontrgerilla yine işbaşında. Türkiye Kürdistanındaki her karanlık olayın ve faili belli cinayetlerin, köy yakmaların, zorla göçlerin, kaçırılmaların arkasında, Sivas Madenlik Otelinin yakılması, Gazi, 1 Mayıs Mahallesi, Nurtepe, Elbistan ve Okmeydanı olaylarının, sokak infazlarının, gözaltı kayıplarının arkasında kontrgerilla bulunmaktadır.

Ayhan Üzalı'yı kaçıran kontrgerilladır. Ayşenur Şimşek, Hasan Ocak, Faik Candan, Raifan Karakoç'u kaçıran katleden yine kontrgerilladır. Kontrgerilla bu suçlarına bir de Cafer Cangöz'ü eklemek istedi. Ancak Cafer Cangöz'ün kaçırmaya sırasında bulunduğu örnek tavır ve çevrede bulunan onurlu-duyarlı insanlarını araba plakasını alması, özellikle de Cangöz'ün "Adım Cafer Cangöz, polis tarafından aranıyordum. Bu polisler beni infaz etmeye götürüyorlar" sözlerini hemen kamuoyuna duyurmasını sonucu bir çok demokratik kuruluşun harekete geçmesi yeni bir kapı olayını engelledi.

Cafer Cangöz'ün kaçırılmasından bir gün sonra Demokratik Haklar Platformu, ve Avrupada DİEP'yi temsilleyen Yargısız Infazlara ve Gözaltı Kayıplarına Karşı Mücadele Komitesi kamuoyuna bir açıklama yaparak herkesi görev çağırdı. Demokratik Haklar Platformu tarafından "Yeni Bir Gözaltı Kaybı İstemiyoruz" başlığı altında yapılan çağrıda; "Faşist Türk devletinin devrimci, demokrat, yurtsever ve komünistlere karşı başlatıldığı insan avı sürüyor.

Kontrgerilla elemanları bütün halkın gözleri önünde ve binlerce insanın arasında politik kimliğe sahip olanları kaçırmaktadır.

Daha önce TKP(ML)-TKKO davasından yargılanmış ve on yıl Diyarbakır ve çeşitli cezaevlerinde yatmış olan Cafer Cangöz, 15. 06. 1995 günü saat 12.00 sularında Laleli'de Edebiyat Fakültesi koridorunda 3 kişi tarafından 34 UPY 17 plakalı kırmızı renkli Lada Samara marka bir otomobile bindirilerek kaçırıldı.

Kaçırma sırasında göğüs tansiyonunun verdiği bilgiye göre, "Adım Cafer Cangöz. Polisler tarafından aranıyordum. Bu polisler beni infaz etmeye götürüyorlar. Demokratik kuruluşlara haber verim" diye bağırdığını ve üç kişi tarafından yerden sürüklenerek, ağzı kapatılarak arabaya bindirildiği belirtilir.

Gözaltı kayıplarının yüzlerce ifade edildiği bir ültimoda.

Cafer Cangöz Kimdir?

TKP(ML)-TKKO'nun yöneticisi olduğu iddiaısıyla 1981 yılında Ankara'da polis tarafından gözaltına alınan Cafer Cangöz, 1957 Dersim Mazgirt doğumludur. Ankara DİM ve Diyarbakır işkencehanelerinde toplam 90 gün boyunca en vahşi işkencelere maruz kalmış. Daha sonra tutuklanıp cezaevine gönderilen Cangöz, Diyarbakır zindanlarında işkenceye karşı direngen ve onurlu yaşamı seçmeye devam etti. Ne 90 gün poliste ve ne de cezaevinde en ufak bir taviz vermedi.

1983 yılının Eylül ayında 27 gün ölüm orucuna girdi.

Diyarbakır Zindanında bitmek tükenmek bilmeyen zulüm ve işkenceye karşı ikinci kez beş arkadaşıyla birlikte (1984) 50 günlük ölüm orucuna yattı.

1988 yılında süresiz açlık grevi

1988 yılında Eskişehir Cezaevinde 35 günlük açlık grevi,

1989 yılının Ocak ayında 22 günlük açlık grevi

1989 yılının Temmuz ayında Aydın Cezaevinde 45 günlük açlık grevi.

Cafer Cangöz, 1980 öncesi Diyarbakır, Van, Dersim, Ankara il ve ilçelerinde TKP(ML)-TKKO adına örgütsel faaliyet

yürüttüğünü gerekçesiyle Diyarbakır Askeri Mahkemesi'nde yargılandı. Poliste, cezaevinde ihbarcılığı, teslimiyeti reddeden Cangöz, mahkemede de onurlu ve direngenliği seçti. Bütün zor koşullara karşı 400 sayfalık bir savunma hazırlayarak TKP(ML)'nin teorik görüşlerini büyük bir cesaretle faşizme karşı savundu. Poliste taktığı tavır ve yaptığı savunmadan dolayı 20 yıl ceza aldı.

1984 yılının ortalarında kararın açıklandığı duruşmada "Yaşasın Partimiz TKP(ML) Halk Ordumuz TKKO" sloganı attı. Mahkeme heyetinin "Son söz olarak ne diyorsun" sorusu üzerine "Kahrolsun Faşizme, Yaşasın Mücadelemiz" sloganını haykardı.

Askeri Mahkeme, Cangöz'ün bu tavrını mahkemeye karşı hakaret olarak değerlendirdi. Mahkemeye hakaret olarak açıklan dava sonucu 3 yıl daha ceza aldı. Aynı tavrına, bu davada da sürdürdü.

1991 yılında Adapazarı Hendek Cezaevinden tahliye olan Cafer Cangöz, hemen askere alındı. 15 gün sonra askerlikten firar eden Cangöz, o tarihten beri aranıyor.

Cafer Cangöz'ün hayatından endişe ediyoruz. Yeni bir gözaltı kaybını istemiyoruz.

Gözaltı kayıplarına karşı duyurduğumuz tüm kurum, kuruluş ve kişileri Cafer Cangöz'e sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Cafer Cangöz derhal mahkemeye çıkarılmalı ve polisin elinde olduğu kabul edilmelidir" denildi.

Bu açıklamadan sonra, "Yeni Bir Gözaltı Kaybı İstemiyoruz", "bugün harekete geç, yoksa yarın geç olacak" bir kampanyaya dönüştü. Kampanyaya bir çok kurum ve kuruluş destek verdi. Kampanya içinde verilen ilanlara imza atan kurum ve kuruluşlar ise şunlar:

Cafer Cangöz'ün Hayatını Kurtarma Komitesi, Demokratik Haklar Platformu, ATIK (Avrupa Türkiyeliler İşçiler Konfederasyonu), ATIF (Almanya Türkiyeliler İşçiler Federasyonu), FTIF (Fransa Türkiyeliler İşçiler Federasyonu), HYDEM (Hollanda Yüz Çiçek Kültür Merkezi), Hollanda Umur Kültür Evi, İsviçre-Basel Halkevi, Berlin Yüz Çiçek Kültür Merkezi, EYSEB (Enternasyonal Yazar ve Sanatçılar Birliği Genel Merkezi), Almanya Enternasyonal Yazar ve Sanatçılar Birliği, Avusturya Enternasyonal Yazar ve Sanatçılar Birliği, Londra Kültür Merkezi, Dersim Halkıyla Dayanışma Komitesi, Radyo Çığı (İstanbul), Gençliğin Sesi Dergisi, Özgür Halk Dergisi ve Emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı Mücadele Gazetesi (Avrupa).

Başta Avrupa merkezli olmak üzere bir çok eylem gerçekleştirildi. Uluslararası Af Örgütü, Türk hükümetine "Açıl Çağrı" yaptı. Alman Yeşiller Partisi Milletvekili Cem Özdemir, Başbakan Tansu Çiller'e telgraf çekerek, Cangöz'ün hayatından endişe duyduğunu vurguladı.

Avrupa Parlamentosu Üyesi Stan Newens, Kuzey Londra İslington Bölgesi İşçi Partisi Milletvekili ve Parlamento İnsan Hakları Başkanı Jeremy Corbyn, Demokratik Sosyalizm Partisi Berlin Başkanı Petra Pan, MLPD (Almanya Marksist Leninist Partisi) Berlin Brandenburg Eyaleti Başkanı, Almanya Parlamentosu Üyesi Aile-Yaşlılar-Kadınlar ve Gençlik Komisyonu Başkanı Dr. Edith Niehals'ın, Türk Hükümeti'ne yaptıkları çağrı ve kamuoyuna yaptıkları basın açıklamalarının etkili olması sonucu 18 Haziran pazar günü Cafer Cangöz ile birlikte Erdoğan Ateş, Zübeyde Kayar, Selma Turpat, Cemal Soğukpınar, Fahri Turpan, Nurettin Kılıçarslan, Nurettin Güleç, Kenan (Kekil) Taş, Durmuş Kurt, Hasan Kaysoylu, Hüseyin Arkan ile İktisatçı Alihan Doğanın gözaltında olduğu kabul edildi.

Cafer Cangöz, Terörle Mücadele Şubesi'nde ölüm orucuna başlayarak susma hakkını kullandı. Poliste ifade vermediğini kendisiyle görüşen avukatları aracılığıyla kamuoyuna duyurdu. Cangöz, aynı zamanda Türkiye Devrimci Hareketine de önemli bir mesaj ilettiler.

Cafer Cangöz'ün Laleli'den kaçırılmasından sonra, polis İstanbul'un bir çok semtinde operasyon üzerine operasyon düzenledi. Bir çok demokrat insanın evi basıldı ve gözaltına alındı. Benzeri daha sonra TKP(ML)-TKKO militanları olarak kamuoyuna teşhir etti. Sefaköy'de feodal burjuva parti iktidarı karşı 20 Mayıs 1995 günü gerçekleştirilen bombalı saldırıya gözaltına alındığı misallerine yüklemeye çalıştı. Bu olay Amerika'daki faşist bir çetenin gerçek leğirdiği toplu imha eylemi gibi kamuoyuna yansımaları ise, tam bir acizlik örneği olarak tarihe geçti.

28 Haziran günü İstanbul DGM'ye çıkarılan Cafer Cangöz ile birlikte Erdoğan Ateş, Zübeyde Kayar, Selma Turpat, Cemal Soğukpınar, Fahri Turpan, Nurettin Kılıçarslan tutuklanırken, Nurettin Güleç, Kenan (Kekil) Taş, Durmuş Kurt, Hasan Kaysoylu, Hüseyin Arkan ile İktisatçı Alihan Doğan serbest bırakıldılar.

ASMININ SESİ

Alişan YAŞAR

AÇIKLAMA: Gazetemizin 19. sayısında ve bu köşede yer alan "Hangi Kültür" başlıklı yazı teknik aksaklıklardan dolayı bir kısmı yayınlanamamıştır. Okuyucularımızdan özür dileyerek yazının devamını sunuyoruz.

Toplumumuzun berbat olan yan feodal kültürünün neden olduğu duygulara hitap ederek politika yaptıklarını sanıp, bir anlamda öncüsü gerçek boyutlarıyla politika yapmaktan alıkoyarlar.

Sınıf mücadelesinin gerekliliklerine karşı son derece umarsızdır. Kendilerini her şey, başkalarını hiç birşey sanırlar.

Safalarda güvensizlik yayarak, kendilerinin en güvenilir oldukları meseleleri verirler.

Yeni-yersiz teşhire girişirler ve bir çok şeyin değişme olmasına neden olurlar.

Kendilerini her zaman iyi birer konuyucu gardiyanı zannederler. Bu fikirleri başka hastahıklarda eklenerek uzatılabilir.

Bu gerici yerel kültüre ve sonuçlarına karşı mücadele edilmelidir. Herbir şekilde teslim olunmamalıdır.

Çözüm yöntemi ise siyasal eğitimidir. İdeolojik dönüşümü sağlayabilmektir. Bunu başardığımız oranda daha diri bir yapıya kavuşabiliriz. Dolayısıyla da sınıf mücadelesinde çok daha etkin roller üstleniriz.

Önemli olan cüret etmek, kazanmak kolay!

Gökkuşunun altında sınıf mücadelesinin en keskin tezahür ettiği bir çağrılıyada yaşıyoruz. Sınıflar mücadelesinin tarafları amansız bir kavganın tam da göbeğinde bulunuyorlar. Herşey öylesine net ki, hiçbir biçimde ilgisizliğe mitsade etmiyor. Devletin savımcuları; ekonomik, siyasi, askeri, kültürel, hukuki ve diğer birçok alanda tıkanmış sistemlerini idare ettilerimlik uğruna, çeşitli milliyetlerden ve mezheplerden halka sadece iki seçenek sunuyorlar. Ya sistemin üssal bir kalesi olarak düzeni angaje olacaksın, ya da köleliği reddedip onurlu bir mücadeleye girilmeye razı olursun...

Ülkemizin çeşitli milliyetlerden emekçileri köle olmayı asla kabul etmezlerdir. Zulmün her türüne, bütün anti-demokratik uygulamalara ve insan hakları ihlallerine karşı insanlık onurunu en yüce bir şekilde koruyarak direnirler. Dahası, ülkemizin mazlum halkları zulme ve sömürüye karşı direnmekte yetinmeyip, her türlü koşulluğın ana olan bu düzenin yıkılmasını gerektiği bilincineyle mücadele etmektedirler.

Bir yandan, ülkemizin dağlarında gerillanın zaferi mustulayan kahrancınca savaşı yaşanmakta, öte yandan sömürü ve zulüm sisteminin amansız çöküşü arasında çitritilmeye mahkum edilen işçi sınıflarının, memurlarının, köylülerinin, öğrencilerinin, demokrat aydınların, savaş tutsakları ve kayıp ailelerinin onurlu kavgası gelişmektedir. Kısacası toplumun her katında kölelik reddedilerek kavgaya başlatılmış ve büyük bir devrimin ile devam etmektedir. Zaten önemli olan da bu Yani, esas mesele kavgaya için cüret edebilmektir. Bu sağlandığına göre, artık kazanmak kolaydır. Fatihi, bunun zengin örnekleriyle doludur.

İşte yüzyıllarca süren kölelik sistemine karşı, kölelerin onurlu başkaldırı ve arınan köleci sistemin parçalanarak tahmin karalıklanına geçmesi. Serflerin senyörlere dünyayı karartan kavgası, dahası Rus Çarlığı egemenliği altında yaşayan halkların Çar'a açıldıkları kavganın sonucunda ezilen insanlığa armağan ettikleri, millulük ve özgürlük dolu bir yaşam. Dünya'yı kasıp kavuran Hitler faşizmine karşı anti-faşist halkların o muazzam zaferi...

Çevrelerde gibi esas mesele, kavgaya girebilme cüretini gösterebilmektir. Bütün verilmez gibi görünen şaşaalı kölelik sisteminin, Rus Çarlığına, Hitler faşizminin kavgaya tutuşulduktan sonra yerle bir edilip, kazandıları zaferler gibi...

Bu diyalektik gerçek sadece toplumsal olaylara ilişkin doğru bir kavram değildir. Aynı zamanda tek tek olaylarda, hatta tek tek bireylerin hakserliğe karşı mücadelelerinde de şaşmaz bir doğrudur.

Köleliğin sökülmesi devrimciler, komünistler hakim sınıfların en zalim uygulamalarına hedef olmaktadır. Sömürüye karşı çıkanlar, zulme isyan edenler, milli baskıya hayır diyenler ve bütün anti-demokratik uygulamalara karşı direnenler, kısacası sisteme muhalif olanlar; yargısız infazların, faili "meçhul" cinayetlerin, gözaltında kayıpların öznesi olmaktadır.

Ancak bütün barbarlıklarına ve vahşetlerine rağmen, kaybeden egemen sınıflar olmaktadır. İşte son örneğini Cafer Cangöz olayında yaşadık. Yüzlerce kişinin gözleri önünde kaçırılan C.Cangöz, onurlu bir geçmişi ve muhalif bir kimliğe sahipti. Tek 'suç'u da boydu Cafer Cangöz'ün politik kimliği. Onun bazılarının neznetinde potansiyel suçlu olmasına yetiyordu. Oyleyse diğerleri gibi H.Ocak, Faik Candan, Aysel Malkaç... gibi yuk edilmesi gerekirdi. Kısacası susturulmalıydı. Ve onlarca kez sahreye konulan senaryo yeniden, bu kez C.Cangöz için sahneleniyordu. Ancak O, henüz ilk kaçırılışında işkencecilere büyük bir şair indiriyordu. Kaçırıldığı Laleli'de yüzlerce kişinin duyabileceği şekilde haykırıyordu kimliğini ve işkencecilerin amacını... Sonrası bütünün öykü... Kavgı... İnsan Hakları savunucusu, ulusal ve uluslararası birçok kurum, kuruluş ve kişi yeni bir kayıp'ın olmaması için yoğun bir şekilde mücadeleye giriştiler. Zamanında yapılan etkili girişimler sonuçta kan emacilerin oyunu bozdu. Ve C.Cangöz'ün dört gün sonra, İstanbul Terafi Mücadele Şubesi'nde olduğu ortaya çıktı. Aynı zamanda yoğun işkence altında olduğu, ama buna rağmen insanlık onurundan asla taviz vermediği ve pervasızca sergilenen vahşeti en üst boyutta protesto etmek için de ölüm orucunda olduğu basın açıklamasında ve gazete haberlerinde ver alıyordu...

Gazetelerde bu haberler geçtikçe zulüm, kişisemiş işkencehaneler; rızgellerinden dirhem dirhem parçalanıyordu. Karanlık hücrelerden gözlenen yana olan yeni bir zafer armağan ediliyordu. Ve Cafer Cangöz adına "önemli olan cüret etmek, kazanmak kolay" diye haykırıyordu. ■

"Kayıplar için eylemleri gelenekleştirdi"

Partizan Sesi/İstanbul, Adana, İzmir, Ankara: Kayıp aileleri ve Demokratik Kitle Örgütleri temsilcilerinden oluşan bir heyet tarafından Adana, Hatay, Mersin, Ankara, İzmir, Bursa'ya kapsayan ve gözaltında kayıplar için İstanbul'da yürütülen çalışmayı diğer illere de taşımak, yaygınlaştırarak gelecekseleştirmek amacıyla düzenlenen yurt gezisi sona erdi. 26 Haziran Çarşamba günü Kadıköy Alayof'da yapılan mum yakma ve baranfil bırakma eyleminde yapılan basın açıklamasının ardından başlayan yurt gezisinde gidilen her ilde polislin engellemesiyle karşılaşıldı.

KADIKÖY

Kayıp ailelerinin yanısıra PSA Kültür Derneği Kadıköy şubesi, Emekçi Kadınlar Birliği, Devrimci Basın Platformu ve Demokratik Mücadele Platformu temsilcileri tarafından

yapılan basın açıklamasında, kişi ve kurumlar kayıplar konusunda dıyarlı olmaya çağrılarak, "Bu mücadelemizi diğer illere de yayacak, emekçi halkımızdan destek isteyecek ve bu amaçla bugün yola çıkacağız. Ölümler engellerle doludur. Bunu biliyoruz. Ama kararlı ve inançlıyız. Bu kampanya dalga dalga yayılacak, kayıplarımıza ulaşacak ve katiller bulunana kadar uğraşmaz devam edecektir" denildi. Basın açıklamasının ardından kayıp aileleri ve bazı demokratik kitle örgütlerinin temsilcilerinden oluşan heyet yurt gezisinin ilk durağı olan Adana'ya doğru yola çıktı.

ADANA

22 Haziran perşembe günü Adana'ya ulaşan heyet, burada İHD Adana Şubesiince kar-

şılandı ve ilk olarak basın açıklaması yapmak üzere İHD'ye gitti. İHD'de yapılan basın açıklamasında konuşan Baba Ocak, Hasan Ocak'ın katledilmeden önce gözaltında olduğuna dair deliller ve tanıklar olduğu, bu tanıkların tehdit edildiği, bu tehditlerin Necdet Menzih'in 'hodri meydan' demesinden sonra arttığı üzerinde durarak, "Menzih, ben tüm vatandaşların Emniyet Müdürü'yüm" diyor. Ama beni kabul etmedi. Beni kabul etmediği için valiliğin önünde polis bana saldırdı. Eşimi ve iki kızımı dövdü. Eşimin ve çocuklarımsa adli teptan almıştı. 4 er günlük raporları var" dedi. Konuşmasının devamında eski Tarım Bakanı Refaettin Şahin'in ailesine "terörist" dediğini belirten Baba Ocak, gerçek teröristin faşist devlet olduğunu vurguladı. Hüseyin Toraman'ın anmesinin ve Hasan Gülünay'ın eşinin de konuşma yaptığı basın açıklamasında söz alan Erver Tağmaç'ın annesi Gülşen Tağmaç, gözaltında kaybedilen ve katledilen insanların tek suçlarının haklarını yanında yer almaları olduğunu, halk için mücadele verdikleri için kaybedilen, katledilen insanlarla gurur duyduğunu belirtti. Heyet daha sonra İskenderun'a hareket etti.

İSKENDERUN

Heyet ilk olarak İHD'yi ziyaret etti. Burada bir konuşma yapan Şube Başkanı Sadullah Çağlar, devrimci mücadele öncülerinin her zaman ve her yerde engellendiğini, son süreçte yakınları kaybedilen, katledilen Ocak, Toraman, Tağmaç, Gülünay ve Karakoç ailelerinin ziyaretleriyle kendilerini onurlandırdığını vurguladı.

Gidilen her ilde olduğu gibi burada da basın açıklaması yapıldı. 100'e yakın insanın katıldığı basın açıklamasında Ocak, Toraman, Gülünay ve Tağmaç ailelerinin yaptığı konuşmalar sonrası Adana'da yapılacak mum yakma eylemine katılmaya yönelik kitleye çağrıda bulunuldu. Daha sonra kayıplarla ilgili bir programa katılmak üzere yerel bir radyo olan Arkadaş Radyo'ya gidiildi. Yarım saat süren programda faşist saldırılara karşı örgütlenmenin önemine değinildi. Heyet program sonrası Mersin'e hareket etti.

MERSİN

23 Haziran cuma günü Mersin'e gelen heyet İHD ziyaretinde, izinsiz olarak Hasan Ocak afişleri yapıştırdıkları gerekçesiyle gözaltına alınan 11 kişinin yakınlarının başlattığı açlık grevini karşıladı. 4. gününde olan açlık grevinde bir de basın açıklaması yapıldı. Açıklama Sun Radyo'da canlı yayımla verildi. Mersin İHD Şube Başkanı Hacıza Yıldız, Hacıza Toraman, Baba Ocak ve HADEP Mersin İl Başkanı Abdullah Dağın da konuştuğu basın açıklamasına 50 kişi katıldı. Açıklamanın ardından program yapmak üzere Alternatif Radyo'ya gidiildi. 12.30'da başlayan programda devletin faşist niteliği teşhir edildi. Heyet daha sonra, Reşat Bey Sanatçıları Parkı'nda yapmayı planladıkları mum yakma eylemine katılmak üzere Adana'ya döndü. Eyleme katılımı engellemeyi amaçlayan polislin Adana'da tüm DKO'lerin önünde

nübet tuttuğu görüldü. Polislin engellenmelerine rağmen yaklaşık 200 kişi Sanatçıları Parkı'nda toplandı. Polislin barikatlar oluşturarak yoğun güvenlik önlemi aldığı mum yakma eyleminde konuşan aileler, kayıplar için gerçekleştirilen eylemlerin gelenekleştirilmesi çağrısını yaptılar. Bu esnada oğlu Hüseyin'in fotoğrafı elinden zorla alınan anne Hatice Toraman polislere "çocuklarımızın fotoğrafı bile sizi korkutuyor" diye bağırdı. Mum yakma eyleminin ardından demokratik kitle örgütlerini ziyaret eden heyet daha sonra Ankara'ya gitmek üzere yola çıktı.

ANKARA

24 Haziran cumartesi günü Ankara'ya varan heyet ile birlikte İHD tarafından İçişleri Bakanlığı önünde yapılması düşünülen basın açıklaması polislin engellenmesi nedeniyle Güven Park'ta yapıldı. İHD'nin 1 Haziran günü başlattığı "KAYIPLARA SON SORUMLULARI YARGILANSIN" kampanyası çerçevesin-

de toplama dıyarlı kılmak, siyasal iktidarı ve O'nun İçişleri Bakan'ını uyarmak amacıyla yapılan İHD Genel Yönetim Kurulu üyeleri ve Şube Başkanlarının da katıldığı basın açıklamasında, "Birçok kişi gözlemler altına alınarak ya kaybedilmiş ya da işkence edilerek öldürülmüş, geriye sahipleri olmayan ayakta kalanlar bırakılmıştır. İşte biz bu ayakta kalanların sahiplerini arıyoruz. Ayakta kalanların sahiplerini kaybedenlerin açığa çıkarılmasını ve yargılanmalarını istiyoruz. Ayakta kalanların giderek çoğalması, rejimin baskıcı otoriter niteliğini birmandırıyor" denilerek son beş ayda 103 kişinin kaybedildiği yaşam hakkına saygı gösterilmediği, kişi güvenliği ve özgürlüğünün güvence altına alınmasını isteyenlerin suçlandırıldığı vurgulandı. Basın açıklamasının ardından mumlar yakıldı, halaylar eşliğinde türküler söylendi. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylemde sık sık "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Kayıplara Karşı Tek Yürük Tek Barikat", "Analar Katillerin Peşinde" sloganları haykırıldı. Daha sonra Yüksek Caddesi üzerinde bulunan İnsan Hakları Anıtı önünde de mum yakma heyet, Arkadaş ve Çağdaş Radyo'da program yaptıkları sonra İzmir'e geçti.

İZMİR

25 Haziran pazar günü İzmir'e ulaşan heyet, kayıplara Karşı Mücadele Platformu tarafından bir gün öncesinden başlatılan ve HADEP Konak İlçe Binası'nda süren açlık

grevini ziyaret etti. Kayıp ailelerinin mücadelesine destek olmak amacıyla gerçekleştirilen açlık grevini ziyaret ettikten sonra be-

yet, saat 18.00'de İHD'nin "KAYIPLARA KARŞI MÜCADELE" kampanyası çerçevesinde Yamanlar pazar yerinde toplu olarak bildiri dağıtma eylemi gerçekleştirdi. Eylem sonrası Karşıyaka Demokrasi Parkı İnsan Hakları Anıtı önünde 400 kişinin katılımıyla mum yakma eylemi gerçekleştirildi. Soluk almaktan eylemlerine devam eden heyet, saat 18.00'de Kayıplara Karşı Mücadele Platformu tarafından HADEP Hçe Binası'nda düzenlenen "Kayıplara Karşı Mücadele" konulu söyleşiye katıldı. Heyet, söyleşi sonrası gezinin son durağı olan Bursa'ya hareket etti.

BURSA

26 Haziran pazarı günü Bursa'ya gelen heyet burada, HADEP Bursa İl Binası'nda kayıplara karşı açlık grevinde bulunan eylemciler tarafından karşılandı. Hep birlikte HADEP İl Binası'na gidiildi. Yol yorgunluğunu atmak için dinlenen heyet daha sonra açlık grevini 3. gününde sona erdiren grevcilerle birlikte Bursa Özgürlük Parkı'nda yapılacak mum yakma eylemine gitmek üzere yola çıktı. Park'a yürüyerek gidilen kitle yol boyunca alkışlar eşliğinde "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Analar Katillerin Peşinde" sloganlarını haykırıldı. Eylemin gerçek-

leştirileceği Özgürlük Parkı'na varıldığında gün boyu heyetin peşinde olan polis güçlerinin burada da yoğun güvenlik önlemleri aldığı görüldü. DMP sözcüsü Hakkı Gerçek'in yaptığı bir konuşmayla başlayan eylem mumlar yakılması ardından olaysız olarak sona erdi. Eylemin ardından Radyo Çap'te bir program yapan heyet, daha sonra 16 sendikadan toplantı yaptığı Petrol İş Sendikası'na giderek kayıplara ve faşist saldırılara karşı sendikaların dıyarlı olmasını istedi. 6 il kapsayan yurt gezisini Bursa'da noktalaayan heyet İstanbul'a döndü ■

Muğla Üniversitesi'nde faşist saldırı

Partizan Sesi/Muğla: Ülkücü faşistler, devletten aldıkları destekle üniversitelerle terör estirmeye devam ediyorlar. Sivil faşistler polis ve idarecinin yardımıyla örgütlenerek Muğla Üniversitesi devrimci sosyalist-yurtsever öğrencilerini baskılarla sindirmeye çalışıyorlar.

Aralarında Muğla eski Ülkü Ocakları Başkanı da yer aldığı bir grup sivil faşist, 15 Haziran Perşembe günü yurt kampüsü dışında kendi halinde türkü söyleyerek yürüyen iki öğrenciyi saldırdı. Saldırdan iki gün sonra olay hakkında görüşmek için çıktıkları Gündüz Polat'ın ayağına saldırgan tavırla sürülürerek bıçak çekmesi üzerine faşist Polat dövülerek cezalandırıldı.

cezalandırılmaya katıldıkları iddiasıyla Şenol Gazi ve Mürsel Yıldırım isimli iki öğrenciyi siyasi polis tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınan öğrencilerin fiziksel ve psikolojik işkenceye uğradıkları öğrenildi.

Gündüz Polat ve Aygün Şahman'ın başına çektiği 40-50 kişilik sivil faşist grup, onlardan habersiz iki devrimci-demokrat öğrenciyi "Muğla solcularına mezar olacak", "Dişediş, kana kan, intikam" sloganları eşliğinde tabancayla tehdit etti. Savunmasız öğrenciler faşistlerce jop ve bıçaklarla dövülerek yaralandı. Olayı tanık olan iki bayan öğrenci bıçakla tehdit edilerek, devrimci sosyalist yurt-

severlere yönelik saldırıların devam edeceği söylendi. Saldırgan 9 faşist ve dövülen iki öğrenciyi jandarma tarafından gözaltına alındı. Öğrenciler daha sonra Savcılığa sevk edildiler. Burada bulunan sivil polislerin dövülen öğrencilerin yüzlerine bakarak ülkücü faşistlere, "afetin çocuklar, iyi bezetmişsiniz" dedikleri öğrenildi.

Muğla Üniversitesi devrimci-demokrat öğrencileri tarafından faşist saldırıların sonrasında 21 Haziran günü yapılan basın açıklamasında, "Bizde geleceğin Türkiye'sinin laik devrimci aydın ve yurtsever gençleri olarak üniversitemizde ve Muğla'da yaygınlaşma-

ya başlayan faşist yapılanma ve saldırılar karşısında mücadele edeceğimizi, tepesiz kalmayacağımızı dıyarlı Muğla halkının bilmesini istiyoruz. Fakat Muğla halkı ve demokratik kitle örgütleri bunu bilmedikleri hedefi üniversite değil, Muğla'nın geçmiştin gelen köklü ve demokratik yapısını yok etmekten başka amaç taşımamaktadır. Bu doğrultuda Muğla halkını, demokratik kitle örgütlerini, sözcü demokratik parlamenterlerini, üniversite yönetimi-polis-MHP şif birliğinin Muğla üzerinde siyasi oynadıkları faşistleştirme politikalarına müdahale etmeye ve dıyarlı olmaya çağırıyoruz" denildi ■

Acizliğin ifadesi: işkence

Partizan Sesi/Istanbul: Kurtuluş Gazetesi muhabiri Seher Şen, Haklar ve Özgürlükler Platformu (HÖP) Dönem Sözcüsü ve İşçi Hareketi Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Oya Gökbayrak, Medine Şahin ve Yüksel Aydoğan 22 Haziran 1995 günü akşam saatlerinde si vil polislerce kaçırlarak gözaltına alındılar.

Vahşice işkencelere tabi tutulmalardan Oya Gökbayrak, İşçi Hareketi Gazetesi'nde 24 Haziran günü bir basın açıklaması yaptı. Gökbayrak yaptığı açıklamada: "22.06.1995 Perşembe akşamı İstanbul'un Aksaray semtinde Yazı İşleri Müdürü olduğum İşçi Hareketi Gazetesi'nden evimde misafir olan sakat arkadaşım Yüksel beni almaya geldi. Bizi ziyarete gelmek isteyen Medine ve Seher adlı iki bayan arkadaşlarımızla evime gitmek üzere yola çıktık

Edirnekapı'daki benzincüye benzin almak üzere gittiğimizde birden 7-8 işkenceci sivil polisler saldırmaya başladılar. Arabamızı camlarında başımızca silahlar dayandı. Kapıları açarak bizi saçlarımızdan dışarı sürüklediler. Ben arabamın önünde oturmuyordum ve belden aşağıya fevç olduğu ayaklarım arabada başım yerde idi. Bir kişi ayağıyla göğsüme bastırırken diğeri candan uzattığı eliyle saçlarımı yapıyordu. Diğer üç arkadaşımın canına feryatlarımı duyuyordum.

Benim de canım yanarken bir taraftan işkenceciler bizi kaçırtıyor diye bağıryordum. İki işkenceci beni dönerken bey renkli Kartal otolarına atıldılar. Bacaklarım havada, sırtım kolluکلارın arasında işkenceciyle boğuşmaya başladım. Yol boyunca iki berr arabamın kapısını açtım. Sonra işkenceci dizimi girilgime basmaya başladı. Nefesim iyice kusulüp kendimi kaybederken, ölmümden korkarak dizimi hafifletti. Kapıyı ikinci açışında bir minibus içindeki yolcuların olaya müdahale etmeye çalıştığına gördüm. İşkencecinin girilgime bastıktan sonra bir ara dışarıya küfrederek bağırdım duydum.

Benim de canım yanarken bir taraftan işkenceciler bizi kaçırtıyor diye bağıryordum.

İki işkenceci beni dönerken bey renkli Kartal otolarına atıldılar. Bacaklarım havada, sırtım kolluکلارın arasında işkenceciyle boğuşmaya başladım. Yol boyunca iki berr arabamın kapısını açtım. Sonra işkenceci dizimi girilgime basmaya başladı. Nefesim iyice kusulüp kendimi kaybederken, ölmümden korkarak dizimi hafifletti. Kapıyı ikinci açışında bir minibus içindeki yolcuların olaya müdahale etmeye çalıştığına gördüm. İşkencecinin girilgime bastıktan sonra bir ara dışarıya küfrederek bağırdım duydum.

Bizi arabasıyla almaya gelen Yüksel arkadaşımın iki bacağı da sakattir. Yüksel arkadaşımı önce dövüp bendi arabasını arkasına bindirmişler ve kafasına bastırıp silahı dayamışlar. Sonra otden kumandalı arabasını kendileri kullanamadıkları için Yüksel'e kullandırmışlar. Ve Aksaray'daki işkencehane merkezine götürünceye kadar da ensemine silah dayamışlar.

Aksaray'daki işkencehane merkezinin garajına geldiğimizde, benim fevç olduğumu bildikleri halde yürümem için vurup bağıryordular. Sonra arabalarıyla işkencehane merkezine "C girişine" getirdiler. Ve tekerlekli sandalyemi tekmelemeye başladılar. Ben 9 yılık felçliyim ve tekerlekli sandalyemi Almanya'dan gelen Demokrat Gazeteciler başış yapıyım. "Sandalyem sizin devletinizin malı değil" diye bağıryordum. Beni bölümden çekerek yola fırlattılar. "Şimdi sürünerek git köpek" diye bağırdılar. Sonra ayaklarımın yara olduğunu söylediğim halde sandalyemini ayak paletlerini takmadan ve bayan arkadaşlardan birinin ayakkağı ile başıma vura vura asansöre götürdüler. Asansöre girince iki işkenceci "Senin..... yapacağız" diye küfür ederek vuruyordular.

Sanırım ikinci kata çıktık. İşkenceciler benzincüde saldırdıkları 18.30'dan itibaren gece 1.30'a kadar ağzı atılmayan küfürlerle, ölümlle tehdit ederek ve özellikle kafama ve tekerlekli sandalyeme vurdular. Mavi ışıklı uzun boylu, tükneş olan ve devamlı beni uraklayan işkenceci bluzumun boynumdan çekerek "deh deh" diye arabamı arkadan tahmeliyordu. Arada bir, yaklaşık 5-6 dakika saçlarımızdan arkaya doğru çekiyordu. Bütün işkenceciler ölümlle tehdit ettikleri gibi kafama vurmaya devam ediyorlardı. Ama özellikle tatar sarıllı genç ve başında sürekli duran allisine telefon ederken Ayşe adlı bir kız ve Alper adlı bir oğlu olduğunu duyduğum sapık faşist polis sarıklı başından enseme doğru esiriyor ve "bunu

çöplükten mi aldın" diyerek bluzumu çekiştiriyordu.

Sol ayağımın baş parmağında kangrenleşmiş bir yara olduğunu söylediğim halde, arabamın paletlerini vermedikleri için ayaklarım yerde sürünün diye koridorlarda doluşturıldılar. İdari büroya soktukları zamanda küfür ve vurmaları devam etti. Bayanlara tecavüz ettiklerini ama ben sakat olduğum için "o şans" haybettigimi wyleyerek tecavüzcu başı olarak 45 yaşlarındaki boğuk sesli, esmer sapığı gösterdiler.

Saat 23.30'da boğuk sesli sapık "şimdi arkadaşlarımızı..... yapmaya alıyorum. İkişitil de geberteceğim" dedi. Bir saat sonra tekerar odaya geldiği zaman "arkadaşların köpek gibi bağıryor, kanları şarıl şarıl akıyor" dedi. Ben de "bir bardak içmişsinizdir her halde" dedim.

"Sibel Yalçın'ı ve öldürdükleri diğer devrimcileri öldürmekten nasıl zevk duyduklarını kendilerinin "Silahlı Milliyetçi Birlikler" olduklarını ve gözaltında öldürdüklerinin izini bırakacak kadar aptal olmadıklarını söylediler. Saat 01.00 gibi beni hücreye aldılar. Ertesi sabah benimle alınan Medine arkadaşısı ve Yüksel'i

hücrelerde gördüm. Medine arkadaşısı 10.30'da işkenceye aldılar, sonra tekerar 13.00'da aldılar. Medine ikinci gelişinde konuşamaz haldeydi. Sonra tekerar işkenceye götürüldüler. Bizi hücrelerden çıkardıkları zaman halen arkadaşlarımızı geri getirmemişlerdi. Serbest bırakıldıktan sonra avukatımdan Seher adlı arkadaşımı gördüğüm işkenceci den sonra Çapa Hastanesi'ne yatırıldığını ve halen orada olduğunu öğrendim.

Medine arkadaşımın halen yoğun işkenceci den geçirilmekte olduğunu biliyoruz. Arkadaşımızın hayatından endişe duyuyoruz.

Bütün aydın devrimci-demokrat-ilerici insanları Medine arkadaşısı ve işkenceye maruz kalan tüm insanlara sahip çıkmaya, kamuoyunu işkencecilerle karşı tavır almaya çağırıyoruz" dedi.

Aynı gün İşçi Hareketi Gazetesi ve Çağdaş Özgür-Der'de kaçırılma olayı ile ilgili bir basın açıklaması yapıldı. Yapılan açıklamada ekonomik, sosyal ve siyasal anlamda tükenişe doğru giden devletin ve onun paralı bekçilerinin, devrimci demokrat insanlara ve emekçi halka karşı ağınca saldırılarını sürdürdüğünü belirterek, dün Gazete, Nuriye'de, Okmeydanı'nda halka saldıranları, insanları kaçırtıp gözaltında kaybedenlerin bu saldırılarını sürdürdüğünü vurguladılar.

İşçi Hareketi Gazetesi ve Çağdaş Özgür-Der basın açıklamasının devamında "Ülkemizde yıllardır süren gelen işkencehanelerdeki işkenceciler yüzcüce kez tamlık olumsuz, tepit edilmeyen yüzlerce kişinin işkence raporunun alınmasına rağmen, gerçekler bu denli açıklayıcıken duyarsız kalan kış, kurum, kuruluş ve basını kuyuyor. Ben insanımı böyle herkesi bu insaniyet suçuna karşı koymaya çağırıyoruz" dediler.

Gözaltına alınlarından Kurtuluş Gazetesi Muhabiri Seher Şen'in kafasına aldığı darbeler sonucu şuurunu kaybedince, polis tarafından Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi Nöroloji bölümüne getirildiği öğrenildi.

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi doktorlarından İhan Yargıcı'dan alınan bilgilere göre Şen'in kafası dahil vücudunda çok sayıda darbe izleri bulunduğu, hastaneye getirildiğinde şuurunun yerinde olmadığı, ertesi sabah ise bir ölçüde kendine geldiği, beyininde hasar olup olmadığı çekilen tomografi sonucu öğrenileceği ve hayat tehlikesinin devam ettiği öğrenildi.

Ayrıca hastane doktorlarının yaptığı inceleme sonucu Seher Şen'in sağ gözünde kan toplandığı, iki yanığı şiş, üst dudagın iç bölümünün yara, boynunda kesikler halinde çizikler ve kurumuklukların mevcut olduğu, diz kapaklarının yarıldığı bildirildi. Şen'in halen beyin katanması ihtimaline karşı hastanede müşahade altında olduğu öğrenildi.

PARTİZANCA A. Cebrail EKİCİ

"Zihinleri silahlandırmayı asla ihmal etmeyelim"

Devrimimizin hedefi; üç büyük dağı, feodalizm, kompradec kapitalizm ve emperyalizmi devirmektir. Bu üç büyük dağı, ancak üç heybelle güçle yıkabiliriz. Parti, partinin öndeliğinde inşa edilecek Kızıl Ordu ve Halkın Birleşik Cephesi.

Üç büyük dağı ile üç heybelle güç arasındaki siddetli savaşın kimin lehine sonuçlanacağı meselesinde, belirleyici faktör nedir? Biz bu soruya, kesintisiz ideolojiler yaratırız. Çünkü birisinin meseleleri ele alışı bilimsel ağırlıkta, diğerinki bilimseldir. Düşmanımızın ideolojisi anti-bilimsel, idealisttir. Bizim ideolojimiz proletaryanın bilimsel ideolojisi, Marksizm-Leninizizm-Maoizm'dir. Bunun için rahatlıkla diyebiliriz ki, yeryüzündeki en büyük silaha, proletarya ve emekçi halk yığınları sahiptir. Çünkü o bilimseldir ve sürekli gelişen, yeniyi temsil ederdir. Dolayısıyla Marksizm-Leninizizm-Maoizm sıradan bir araç, bir metod gibi ele alınmaz. Böylesine sıradanlaşmış ve devrimlere asla maydan vermemeliyiz. Devimci devrimci kavramak zorundayız. Her türden düşmanı devimci devrimci için bu zorunludur.

Bugün dört bir koldan proletaryanın bilimsel ideolojisi Marksizm-Leninizizm-Maoizme karşı burjuvazi ve tünekerlerin saldırı furyası gözönüne alındığında, mesele daha iyi anlaşılacaktır. Şöyle ki, uluslararası alanda emperyalizmin bu konadaki tutumu, hafızlardaki en canlı pratiğiyle PKP Başkanı Gonzalo yoldaşın şahsında rahatlıkla görülebilir. Emperyalizmin bu emekçi amacı, dünya halklarının gözünde komünist ilkiyi, komünist ideolojii küçük düşürmek "komünizm öldü" safatasına kitleleri inandırmaktır.

Diğer bir yandan, tarih tarafından hakettikleri çukura düşüp cebelleşenler, varlıklarını sürdürülebilirlik koşulu olarak, P. Partisine ve onun değerli kadrolarına karşı yoğun bir karalama faaliyetiyle ortaklık içindeki bazı ölmektedirler ve adına layık olmadıkları yayımlar aracılığıyla ortaklığı bulandırmaya çalışmaktadırlar.

Tükensiz telaş olarak allandırılacak bu devrimci sahipleri, kuşkusuz ki öncülleri neye muvaffak oldularsa, bunlarınki de onlardan pek farklı olmayacaktır.

Öte yandan, devrimci durumun habire yükseldiği, faşist Türk devletiyle kıyasıyla sürdürülen Maoist gerilla savaşı ve Kürt Ulusal Hareketin düzeni sarsan etkileri çirçirlik ortada iken ve kitlelerin giderek düzenlenmiş bir kopuş sürecine girdiği bu elverişli koşullarda "yeni dönem" icatlarıyla "Yasal ve açık alanlarda varolanma" adına, revizyonizmin devrimci saldırı hızlandırmaya çalıştığı tasfiyecilik hareketi söz konusudur.

Legal parti kurarak devrimci hizmet aldatmacasıyla kitleler arasındaki revizyonist fikirleri yaygın malum çevreler, emellerine (nasrettinden yarıp tuttukları legal partilerin) kavuşmanın zeminini oluşturma uğraşındadır. Ve bu, düzenle kopuşu yaşayan kitlelerin düzen içine çekme tasfiyeciliği, Marksizme dayandırma ikyüzlülüğü gösterilerek yapılmaktadır.

Ama hiç kuşku duymayın ki, bunlar, yamanmaya çalıştıkları düzeniciliği kitlelerin gözünden gizlemek için, daha önceleri olduğu gibi, tescilli revizyonist ağabeylerinin yaptıkları Marksizmin savunusuna girme ikyüzlülüğünü göstererek, özünde proletarya ve emekçi yığınların tek kurtuluşunu sağlayacak ideolojinin içini boşaltıp, O'na saldırarak yapıyorlar. Bunda da giderek aymazlığın dozajını artırıyolar.

Tüm bu güçlerin ve daha irili ufaklı bir dizi saldırıların karşısında, heybelle bir kaka gibi savunma yapabilecek, faşist Türk devleti, emperyalizm ve her türden düşmana diz çöktürecek en büyük silaha sahibiz. Ancak mesele, bu silaha özine uygun bir şekilde, bilimsel olarak kullanmaktır. Bir, tüm çalışmalarında bilimsel yöntemi uygulamak, bir yandan faşist Türk devletine karşı mücadeleyi fiili olarak yürütürken, diğer taraftan her türden sapkın anlayışlara karşı mücadeleyi kesintisizleştirmek (özellikle sonralık ilişkisizliğe göre) ve kitlelerin arasında derin bir ideolojik faaliyet yürütmeyi asla ihmal etmemek anlamına gelir.

Beyinleri silahlandırmak çok önemlidir. Bu asla ihmal edilmemesi gereken bir husustur. Saldırımızı ve kitleleri ideolojik olarak silahlandırmaya deracımız, her türden karalama ve çarpıtılara karşı panzehirin maddileşmesi ve itidat mü'adelesinin çağının göstergesi olduğu iyi bilinmelidir. Dolayısıyla burjuva ideolojisinin sahipleri ve ondan medet umanların yalan ve karalamalarını "riüzgarda duman gibi" dardadığın etmek, doğruyu, proletaryanın bilimsel ideolojisi Marksizm-Leninizizm-Maoizm'i kitlelere taşıyarak derin bir ideolojik faaliyeti yürütmeyi ihmal etmemeliyiz. Kuşkusuz ki bu, pratik mücadeleyle içiçe geçmiş bir faaliyetle "haketmiş" yeri bulur.

Doğru olan kitlelere kavratmada kötümserliğe girilmemelidir. Kendi hatalarını, eksikliklerini doğru bir şekilde ortaya koyan P. Partisinin bu emekçi alması siyasi cesaretini iyi kavramak gerek. Bu, ideolojisine güvenim parti kütlesine ve halka karşı duyduğu büyük sorumluluğun ifadesidir. Varsın birileri bu doğru tutuma set çevirerek, P. Partisinin terk ettiği eksikliklere sarılarak "siyaset" yapıyorlar.

Bunda kullanılacak bir durum yok. Kütu olacak şey, bu ve benzeri karalamalara, çarpıtmalara karşı, beyinleri doğrularla silahlandırmak olur. Biz bunu ihmal etmedikçe kitleler kısa sürede yapılanın ayırma varıp, verilmek istenen zarar etkisizleştirilir.

Bu ben ideolojik saldırılara karşı, hem bu saldırıların kitlelerin üzerinde olacak büyük tahribatlara karşı hemde kitlelerin kendi davalarına sahip çıkıp, düşmana karşı fiili mücadeleye bizzat katılmaları için oldukça önemlidir.

"Tarihin her döneminde, kitleler, sosyal pratik yoluyla zihinlerini o döneme tekabül eden düşüncülerle silahlandırıyor ve dolayısıyla tarihin sunduğu görevleri yerine getirmek üzere elleri de silahlanır." (GONZALO)

Demek ki, aşılacak engel, yerine getirilmeyecek hiçbir görev yoktur. Yeterki pratik mücadele içinde MLM ideolojisiyle tepeden tırnağa donan ve donat! İşte o zamandır ki, önünde devrilmeyecek dağı kalmaz! ■

Polisten gözaltı ve baskın

Partizan Sesi/ İstanbul: Ülkemizde gün geçtikçe artarak süren, kaçarak gözaltına alma ve kaybetmeler gündemden düşmüyor. Bu kaçırılmalara polis bir yenisini daha ekledi: İTÜ Elektrik Mühendisliği 2. sınıf öğrencisi Ali Rıza Çelebi, Yıldız Teknik Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı 1. sınıf öğrencisi Sedat Güvercin ve lise öğrencisi Sa- vaş.....

Ortaköy Dereboyu Caddesinde 20 Haziran günü saat 18.30 saatlerinde Ali Rıza Çelebi, Sedat Güvercin ve soyadı öğrenemediğimiz Savaş... ön adlı lise öğrencisi halkın ve esnafın gözü önünde, polis tarafından dövülerek gözaltına alındılar. Kaçırma olayına halkın tepki gelmesi üzerine, kimliklerini gösteren polisler'in, "biz polisiz, olaya müdahale etmeyin" diyerek, bu üç kişiyi aklle acele BMW model siyah yada koyu yeşil bir arabaya bin- direk olay yerinden uzaklaştıkları bildirildi.

Kaçırma esnasında olayı gören bir kişinin, Acil Mücadele Hastanesine ulaştığı ve Halkın Acil Mücadele Hastanesi olay üzerine yaptığı araştırma sonucunda kaçırılanların kimliklerinin tespit edildiği öğrenil- di.

Ayrıca 20 Haziran günü alışkan Haklar ve Özgürlükler Derneği ve Çağdaş Özgür Der- in polis tarafından basılarak derneğin tüm eşyalarına el konulduğunu ve diğer eşyaları da zarar vererek kullanılmaması halle getirildiğini belirten Acil Müca- dele Hastanesi baskını düzenleyenlerin niyetlerinin arzına ulaşıldığına, tamamıyla gözetilme ve zarar ver- mek amacıyla baskın yapıldığına, bu uygulamanın hak alma mücadelesindeki etkinlerine (halkın) elden emelenenlerin Özgür- Der'i susturma girişimlerin- in bir parçası olduğunu vurguladı. Acil Mücadele Hastanesi yaptığı açıklamada, "Çağdaş Özgür Der'e yö- nelik saldırıları kesiyor, bu mevziye sahip çık- mak için gerekli dayanışmayı göstermemizi bek- liyoruz. Bu görev tüm ilerici devrimci demokrat, yurtsever kamuoyunaundur" dedi ■

Siyasi tutsaklara yönelik faşist saldırılar artıyor

Haber Merkezi: Son dönemlerde çeşitli illerde bulunan cezaevlerindeki siyasi tutsaklara yöne- lik saldırılar gün geçtikçe daha da artıyor. Bu saldırıların en son örneği Şanlıurfa Cezaevin- de bulunan siyasi tutsaklara yönelik olarak ger- çekleşmiştir. 19.6.1995 pazartesi günü saat 12.00'de İstanbul 3 Nolu DGM'de savunma hak- larını kullanan devrimci tutsaklara jandarma sal- dırısı ve saldırı sonucu dört devrimci tutsak çe- şitli yerlerinden yaralanmıştır. Saldırıda yarala- nan tutsaklar Hasan YÜKSEL, Erkan ÇELEBİ, Muharrem KARADENİZ, Haydar ÖZDEMİR ve Sinan ŞİMŞEK saldırıyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Şağınacılar, Cezaevinde yapılan basın açıklamasında, "TC kolluk güçleri tara- fından devrimci tutsaklara saldırılmaktadır. Elleri zincirli tutsaklara saldırma cesaretini (!) göste- ren TC'nin terör güçlerinin azgınca saldırısı son- ucu dört devrimci tutsak çeşitli yerlerinden ya- ralanmıştır. Saldırılarla devrimci tutsakları sustu- rmayı ve teslim almaya bodeleyen faşizmin bu hesabı tutmayacaktır. Tutsaklara uyguladıkları terör ters tepecektir. Teslim olmayacağız, devrim ve özgürlük mücadelesini durduramayaca- dık. Tüm kamuoyunu, faşizmin devrimci tut- saklara yönelik saldırılarına karşı dayanıklı olma- ya, tavır almaya çağırıyoruz." denildi.

Öte yandan İzmir Buca Cezaevinde tutulan devrimci tutsaklar da faşist saldırılardan nasibini alıyor. Tutsakların bedel ödeyerek açık grevle- riyle, direnişlerle kazandırdıkları hakları gas- plemeye çalışan Buca Cezaevi yönetimi bunu ba- şarısızca tutsakları DGM'ye getirip götürme- lende çift kelepçe uygulama, dövmeye, sözlü hak- kareler de bulunma vb. baskı yöntemleri uyguladı- yor. Cezaevinde koşullarda bulunan bankları değiştirip plastik banklar koyma düşüncesinde olan cezaevi yönetiminin bu fikrini reddeden Buca Cezaevindeki tutsaklar, "bu bize bir oyundur. Herhangi bir saldırıda bizler bazı kişileri demir olan banklarla barikat kuruyoruz. Ama onların her hangi bir saldırıda işleri kolaylaştı- rma diye koşullara plastik bank koymaya çalışıyor- lar. Asla bu düşüncelerini yapamayacakları, yap- tırmayacakları" dediler ■

Gerçek adalet halk mahkemesinde

Partizan Sesi/Kartal: 16-17 Nisan 1992'de İstanbul Çiftelievler Sema- tında Sa- bahat KARATAŞ, Eda YÜKSEL ve Taşkın USTA'yı kat- leden 16 polis hakkında açıl- an davaya Kadıköy Adliyesi 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlandı.

Davaya olan ilgi- yi azaltmak için uğraşan polis- ler sokaktan geçen insanları dahi gözaltına aldılar. Kadıköy Moda girişinden İskele Meydan'ına kadar yayılan çevik kuvvet sivil polis- ler ve resmi polisler sokakta yürüyen insanları çevirerek kimlik kontrolü yaptılar. Olay günü Kadıköy ve çevresinde yaşları 18 ile 30 arasında 200'e yakın kişi gözaltına alındı.

Polis aynı önemi Kadıköy Adliyesi önünde de aldı. Panzerler, ekip otoları, polis otobüsleri, sis bombaları atan silahlarla donan- mış polisler, polis köpekleri, siyasi şube ekipleri ve çatıları tutan keskin nişancılar Kadıköy Adliyesi ve çevresini abluka altına aldı.

Sabah saatlerinde davaya gelmeye başlayan basın mensupları ve yazarları heyetler adliye binası önünde bekletildiler. Saat 9.50'de başlayan davaya katılanlar arasında Almanya, Hollanda, Yunanis- tan ve İngiltere'den gelen gazeteci ve hukukçulardan oluşan 17 kiş- lik yabancı heyet, adliyeye arama yapılarak alındı. Mahkemeyi to-

Taşkın USTA

Sabahat KARATAŞ

Eda YÜKSEL

lemek isteyenleri pasifize etmek amacıyla duruşma salonunun din- leyici bölümüne çok sayıda sivil polis oturtuldu. Gazetecilerin, özellikle de devrimci, sosyalist, yurtsever basın çalışanlarının gö- rev yapmaları engellendi. Sanık olarak yargılanan bazı polisler, fo- toğraf çekmek isteyen muhabirleri tartakladılar. Bu esnada bazı gazetecilerin fotoğraf makineleri kırıldı. Savcının can güvenliğinin olmadığını gerekçe göstererek duruşmanın gizli olmasını istemesi üzerine hakim kararıyla basın mensupları duruşma salonundan çı- karıldılar. Türkiye Gazetesi Muhabiri olan bir kişinin polislerce Yu- nanlı Gazeteci Diana Wayena'yı işaret ederek "Bunlar ajan, hala salonda bizde gazeteciyiz, biz niye izleyemiyoruz" şeklinde ih- bar etmesi üzerine Yunanlı gazeteci polisler tarafından tartaklana- rak dışarı çıkarıldı.

Mahkemeyi izleyenler arasından Özgür Gelecek Muhabiri Olcay Meral ve Gülsüm Başar, Devrimci İmekten Neslihan Tokuş, Genç Ekin Sanat Merkezi'nden Hüsnü İnce, Renahi'den Gönül Genç ile Erkan Er, Gayet Aslan, Neslihan Kurt, Hacer Aydın, Özer Güleç polis tarafından gözaltına alındı. Ay- nı duruşma sırasında polisler tanık olarak dinlenir- ken, "Halkın adaletinden Kurtulamayacaksınız" diye bağırarak Memur Gerçeği Gazetesi Muhabiri Mehmet Dev- rim Uçar polislerce yaka paça gözaltına alındı.

Öte yandan yaklaşık iki saat süren ve davanın 29 Eylül 1995 tarihine ertelenmesiyle sonuçlanan duruşma- nın ardından işçilerin, memurların, öğrencilerin de- mokratik taleplerle gerçekleştirdikleri yürüyüşleri jop ve kurşunlarla engelleyen polis güçleri, Necdet Menziri ve yargılanan infazcı polisleri desteklemek amacıyla yü- rüdüler.

Devrimci, sosyalist ve yurtseverler ise; infazcı polisler- in formalize işahı yargılandığı ve daha önce yaşanan örnekler gibi bu defada katillerin salıverileceği inancın- dalar. Adaletin devlet mahkemelerinde değil, Halk mah- kemelerinde gerçekleşeceği düşüncesindedir ■

Aras kargo işçileri grevde

Partizan Sesi/ İstanbul: Aras Kargo işvere- ni Celal Aras Nakliyat-İş Sendikası'nın toplu sözleşme çağrılarını ciddiye almayıp masaya oturmuyor. İşverenin bu çağrılara cevap ver- memesi üzerine sendika grev kararı aldı. İsta- nbul Aras Kargo Aktarma Merkezi'nde 25 işçi 15 Haziran 1995 perşembe günü grev- e başladı.

Alibeyköy'de bulunan Aras Kar- go Aktarma Merkezi'nde 25 işçi sendikası olmak üzere toplam 100 işçi çalışıyor. İşve- rinde çalışan işçiler günde 13 saat çalışıp karşılığında da ay- da 4.5 milyon maaş alabiliyorlar. Bu ağır ko- şullarda çalışmak istemeyen sendikali işçiler işvereni toplu sözleşme yapmaya çağırmış, te- veren işçilerin bu yasal haklarını görmemiş- ten gelerek masaya oturmuş bunun üzeri- ne 25 işçi de 15 Haziran 1995 günü işyerin- de haklarını aramak üzere grev başladıkları- nı kamuoyuna bildirmişlerdi.

Grev yerinde işçilerle birlikte bulunan Nakliyat-İş Sendikası Genel Sekreteri Zeki ÖLKÜN grevle ilgili şunları söyledi. "Ce- kal ARAS işçileri çağdaş bile gibi çalıştır- yor. Günde 13 saat karşılığında ise ayda 4.5 milyon maaş veriyor. İnsanlar da dogal olarak sendikal mücadelesini geliştiriyor. Geçmişte de bu tür olayları yaşadık. İşçiler yaşadık, direnişler yapıldı. Bugün de

mücadeleler sürüyor. Türkiye işçi sınıfı ya- ratması için 15-16 Haziran direnişininin 25. yıl dönümünde grev başlayarak bir toplu sözleşmeye girmek için uğraş veriyor. Bizim amacımız burada toplu sözleşmenin imzalanmasını çıkarmak. Bu toplu sözleş- meyle sadece Aras Kargo Aktarma Merke-

zi'nde değil Aras Kargo'nun bünyesinde bu- lanan 3 bin işçiyi kapsayan örgütlülüğe eri- şebilmek. Artı Türkiye genelinde kargoda çalışan 15 bin işçiyi de sendikali duruma getirip, işverenlerin çabalarını boşa çıkar- cağıdır. İşçi sınıfının başarıya ulaşabilmesi için hizmetimize devam edeceğiz" dedi ■

Çorap işçilerinden basın açıklaması

Partizan Sesi/ İstanbul: Tekstil, ülkemizde en gelişmiş olan sektör. En gelişmiş sektöre olmasına rağmen Tekstil fasonculuğa dayanıyor, işletmelerin çoğu küçük ve dağıtık. Bu durum işçilerin örgünleneşini de zorlaştırıyor.

Çorap işçileri de bundan nasibini alıyor. Ama son bir yıldır çorap işçileri kendi aralarında örgütlenmeye çalışarak haklarını örgütlü olarak talep ediyorlar. İşte Esenler'de bulunan Çorap İşçileri Dayanışma Derneği'nde (ÇİDD) bu amaçla kurulmuş. Bir süredir çalışmaya devam eden dernek 25 Haziran günü saat 14.00'de bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada çorap işçileri, "demokratikleşmenin" devlet tarafından tartışıldığı şu

günlerde özel teşkilatın, işten atılmaları, joplama gözüde, kaçırıp katletme, köy yakma, işkence, kahvehane tarama ve sosyalist basına yönelik saldırıların daha da arttığını vurguladı. Açıklamada ayrıca toplumun olduğu her yerde direnişin ve işçinin meşru olduğu belirtildi. Gazi Ümraniye Okmeydanı direnişlerinin buna en iyi örnek olduğu söylendi. Yaklaşık 60 kişinin katılımıyla yapılan basın açıklamasında ülkenin gündemini teşkil eden sorunlarla birlikte çorap işçilerinin sorunlarına da değinildi.

Taşeronluğu bünyesinde barındıran büyük işletmeler, onlara bağlı orta işletmeler ve fason çalışan küçük işletmeler arasındaki çelişkilerin işçi ücretlerine yansımalarının belirtildiği basın açıklamasında bu yansımayı ve işverenin ücretleri düşük tutma politikasını ÇİDD Başkanı Haydar Penez şöyle açıklıyor, "Çorap piyasasında 1 ve 6 aylarda iki dönem fason ve işçi ücretlerine zam verilmekte ancak son yıllarda ikinci dönem zam 7. ayda uygulamaya başlanmıştır. Geçmiş dönemlerde bu zama 1-2 ay hula işler azaltılıp yapıp işsizlik yapılarak işçilerin kesintisinden gelen tepkileri desteksiz kılınarak zamların oldukça düşük tutulması sağlanıyordu. Ancak bu dönem ilk kez işverenler bu taktiklerin aksine 7. ayı bir kaç gün kalmasına rağmen, dolu dizgin

çalıştıkları ve hatta hafta sonları mesai yaptıkları 7 ay sonrası siparişlerinin stoklamayı amaçladıkları ortaya çıkmıştır.

Bu değişikliğin nedeni bizce çorap işçilerinin, ÇİDD'nin etkisiyle örgütlenmeye çalıştıkları ve işyerlerinde etkinliklerini hissetmeye başladıklarından dolayı, olan bir eyleme karşı tedbir aldıkları söylenebilir. Büyük ve orta işletmelerde ihracatın ağırlıklı olduğu ve 7 ayda ihracatın iki aylık bir tatil dönemine girmesi bir çok şeyi açıklıyor."

ÇİDD Başkanı Haydar Penez basın açıklamasında devamlı " gerek ücret gerek çalışma saati bakımından formahanelerde bayanlar ve erkekler, gerekse formahanelerle makina bölümü işçileri arasında ücret çelişkisinin güllüğe dönüştürülmesi mabına bölümündeki bir kısım işçiye kısmi sosyal hakların tanınması geri kalan büyük çoğunluğunun bundanda mahrum bırakılması. Taşeronluğun hala etkin olması, örgütlenişin zorluklarına rağmen kaçınılmaz zor-

ulusu bir ihtiyacın gereği olduğu bu konuda derneğe önemli görevler düştüğünde bir gerçektir. Çorap işçilerinin sorunlarının tümünü derneğe çözümünde mümkün değildir. Çünkü diğer emekçi kardeşlerimiz sorunlarıyla da bağlantılıdır. Kuşkusuz yarı-sömürge, yarı-feodal ilkimiz yapısını getirmiş olduğu ekonomik ve siyasi krizin bunda payı vardır. Ancak daha güçlü örgütlenmeler için işçilerin örgütlenişinin önünü açmak açısından derneğin önemi büyüktür." diyerek son verdi.

Çorap işçileri basın açıklamasından sonra işten atılan ve direnişte olan Eminönü belediye işçilerini ziyaret ederek işçi arkadaşlarına destek sundu.

Ziyarete "Yasasın işçilerin kardeşliği", "Haklıyız Kazanacağız" pankartlarıyla katılan çorap işçileri "Eminönü işçisi yalnız değildir", "Atılan işçiler geri alınmaz", "Yasasın işçilerin kardeşliği" sloganlarını haykırarak ziyarete son verdi ■

Kısa... kısa... kısa... kısa kısa... kısa... kısa kısa... kısa... kısa

Pozanti maden işçileri grevde

Partizan Sesi/Mersin: Adana Pozanti'da bulunan Akpaş Maden Pazarlama Tic. A.Ş.'de çalışan 200 kadar işçi, sendikah olmaları gereğiyle işten atılan iki arkadaşlarının geri alınması talebiyle sızsız iş bıraktı.

DISK'e bağlı Dev-Maden Sen'in işyerinde örgütlenmesini engellemek isteyen Akpaş Maden Pazarlama Tic. A.Ş. patronları Tülin Okal, Mehmet Üstüncü, Ahmet Eren ve Demir Ali Kurt bunda başarılı olamayınca son bir şansa olarak işçilere giderek sendika isteyip istemedikleri konusunda referandum yapmak istedi. İşçilerin sendikadan yana tavır almaları üzerine yıldıma politikalarını sertleştiren patronlar iki işçiyi işine son verdi. Bu durumu protesto eden ve işten atılan iki arkadaşlarının işe geri alınmasını talep eden 200 kadar işçi sızsız iş bıraktı.

Konuyla ilgili olarak görüştüğümüz maden işçileri, 3 yıldır aşırı ücret karşılığında çalıştıkları, sendikaya üye olmalarının ardından işveren iki arkadaşlarını işten atmasını ve 30 işçiyi başta Dereyurt olmak üzere bazı ocaklarda işçilerin çıkışını işveren tarafından onaylandığını, buna karşı koyarak anaerle işi tamamen durdurma girişiminde bulunduğunu, işverenin polisi göndererek kendilerini fabrika dışına çıkardığını ancak tüm baskılara rağmen fabrikayı terk etmediklerini ve çadır kurarak oturma eylemi yaptıklarını belirttiler.

İşçiler konuşmalarının devamında, "Taktik gün polisler tekrar gelerek grevi yasak olduğunu belirtip, bize göz dağı vurmak istedikler. İçimizdeki bazı arkadaşlar açık grevine başladı. Başta yakularımız olmak üzere tüm Pozanti halini ziyaret ederek bize destek verdi. Dağıdaki ocaklarda çalışan işçiler işyerlerini terk etmeyecek ve hep birlikte haklarımızı alana dek direneceğiz" dediler.

Öse yazardan Bekir Kumru, Rahmi Üstünger, Rasim İlgün, Muhittin Ovaloğlu, Ahmet Uzuner ve Ahmet

Eren adlı kişilerin patronun ushıkını yaparak işçilere baskı yaptıkları ve grevi kırmaya çalıştıkları da gelen haberler arasında.

Eğitim-Sen Kayseri Şubesi 1. Genel Kurulu yapıldı

Partizan Sesi/Kayseri: Eğitim-Sen Kayseri Şubesi 1. Genel Kurulu 24 Haziran günü delege çoğunluğunun sağlanmasıyla gerçekleşti.

Daha önce belirlenen gündem gereği Şube Başkanı Tahsin Yılmaz genel kurula açılış konuşmasıyla başladı. Ardından çalışma raporu okundu. Yönetime aday üyelerin kendini tanıtan ve sendikaya bakış açılarını anlatan konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda hiç eleştiri getirilmemesi, genel merkezin ve şubelerin hatalarına değinilmemesi dikkat çekti.

Konuşan delegeler içerisinde sadece bir delege devletin sendikal harekete bu kadar saldırmasının esas sorumlusunun faşist Türk devleti olduğunu, bir o kadar da sendika yönetimini ve üyeler olduğunu, çünkü eylemler sonucu açılan adli idari soruşturmada sendikal örgütlenişin savunulmadığı, bireysel olarak yapılan savunmalarla devlete cesaret verildiği, alınan eylem kararlarında bu güne kadar meşru sendikaların öncülüğünü yapan Eğitim-Sen'in pasif, teslimiyetçi anlayışla eylemin dışında kaldığına söyleyerek sonuna gerçeği ifade etmeye çalıştı.

Yapılan delege konuşmalarından sonra şube başkanı savunmaya geçti. Seçime tek liste ve çarşaf liste usulüyle gitti. Yeni yönetim Başkanlığı'na yine Tahsin Yılmaz seçilirken, Yönetim Kurulu'na Turgut Oba, Halil Metin, İsmet Memiş, Halil Ünal, Mustafa Kaplan ve İbrahim Aslan seçildi.

Genel kurul toplantısının çok sönük geçtiği görüldü ■

İŞIKLI YOL

Onur DERSİM

Özgür insan

Kapitalizmin, insanın kendisine yabancılaşmasını derinleştiren, insanı kendi eseri olan makineye, işbölümü çerçevesinde çivileyen bir sistemdir. Onda insan, üretimin, değişim ve bölünümün basit bir nesnesidir.

Toplumsallaşmış üretime rağmen, mülkiyetin şahsi niteliği; insanı emeğinin efendisi olmaktan alıkoyar. Özel mülk dünyası; toplumsal üretim içindeki yığınların güçlerini her alanda etkin bir şekilde ifade etmesini, insiyatif ve yaratıcılıklarını gerçek anlamda ortaya koymasını önler. İnsanı, nereye gittiğini bilmeyen bir yabancılaşmaya, insanı özü ve kişiliğini dejenere eden bir atmosfere sürükler. Çokca; sözde insandan, insan haklarından özgür bireyden bahseden sömürü dünyasında insan özünü değil, kapitalizmin basit aletleri olmanın yeri vardır. Kısacası kapitalizm, insanı olan herşeyi yabancılaşma sistemidir. Onun değer verdiği paradır. Alınıp-satılan şeylerdir. Para, her alçaklığı temizler. Sahip olunamayan herşeyi temin eder.

Engels'in dediği gibi orada, "arz-talep yasası" dini işler. Değişim değeri bu dinin peygamberidir. Para, bunun aracı olan en sibirli değnek. Sevgi, duygu, vicdan sadece birer metadır. İnsanlararası ilişkilerin merkezine oturan sermaye anayasasının temel ilkesi, bencil çıkarlardır. Bunu aşmanın yolu, ona yol açan toplumsal sebepleri sadece anlamayı değil, değiştirme pratiğine bizzat katılmayı gerektirir. Toplumsal nedenleri hiçe sayıp, bu koşulları dönüştürme pratiği yerine sözde "özgür birey" olma adına, onlardan kaçanlar, sistem dışına çıkmayı devamına imza atanlardır.

Freud ve Fromm'ların insanı sözde huzura kavuşturan psikiyatrik metodları değil, sistemin tüm zincirlerinden radikal şekilde kopan ve bunu toplumun değiştirilmesi pratiğinin bir gereği olarak kavrayan insanın özgürlüğü anlamıdır. Özel mülk dünyasından kopamayanlar, onu değiştirmeye aday olamazlar. Özgürleşmemiş bir toplumun bireyi, gerçek anlamda özgürlüğünü garantiyemez.

Bu dünyanın her bireyi, özel mülk dünyasının hapisanesinde tutukludur. Zorunluları kavrayıp, dönüştürme pratiği içindeki "tutuklular", direnen ve teslim olmayan "özgür" tutuklulardır. Kavrayamayıp, bu pratiğe girmeyenler ise teslim olmuş tutuklulardır.

Sistem hapisanesinden sadece kendisi için değil, tüm zindandan yılmak için firar edenler özgürdür. Birey ve toplum arasında diyalektik bir ilişki vardır. Özgür birey özgürleşen toplumdur; özgür toplum- özgür bireyle ve onların gücünün muazzam kılan kolektifle kazanılabilir. Yani örgütle, yani Maoist parti ile.

"Ben" duygusunu, toplumun özgürleştirilmesini dışlayan bir pozisyon'a yükselen birey, özgür değil, teslim olmaya rıza gösteren bireydir. Toplumun özgürlüğü için çalışmayan birey, dayatılan köleliğe razı bireydir, özgürlük gaspçılara objektif olarak hizmet eden bireydir. İnsanlığa ilk adım, devrim ve sosyalizme atılabilir. İnsanlık, insanı öldüren koşulların değiştirilmesini şart koşar. İnsanı-insana düşman yapan koşulları ortadan kaldırmayı gerekli kılar. "Kurtuluş yok tek başına" parolasının anlattığı budur.

Sisteme alternatif insan, yarı değil, bugünden insanın kendisine yabancılaşmasını kıran ilişkiler sistemine göre konuşulmalıdır. Doğa ve insanlararası ilişkilerde insanileşmenin yol göstericisi Maoizm'dir. Sınıflar üstü değil, sömürçülere nefret halkı sevmek, gardiyanlara öfke, emekçilere hümanizm yoluna onunla girilebilir.

İnsanlığın bilgi hazinesinin insanı öğelerini içselleştirip-kötü olanı reddederek ve mirası başka türden değil, sosyalistçe yararlanarak insanı özgürleştiririz. Tutucu fikir, gerici alışkanlık ve kültürden alın'ı cihan karşı çıksada koparak, insanlığa gerçek anlamda hizmet edebiliriz. Kapitalizmin değil, yeni toplumun yeni insanı olmalıyız. Bu toplumun çürüten, kendine düşman bencil insanı değil, özgür kişiliği, insanlığın kurtuluşu kolektifini oluşturmanı olmalıyız.

Yafanı, dolanı, çileyi, bencilliği, dedikoduyla, gösteri sahtekarlığını devrimci saflardan kapı dışarı edelim. Bencilliğin atomize ettiğindedir; Ağaya bağlı serf kültürümede hayır diyelim. İnsanlığın kurtuluşunun aracı Maoist parti ruhuyta kuşanalım.

Çağdaşlık adına dayatılan burjuva liberalizmini, Tekelci kapitalizmin etkileri altındaki kurtuluş hayallerini, çalıp-çırpmayı kurtuluş belleyen zavallığı yıkalmı...

İnsanı, insanileşmekten uzaklaştıran özel mülk dünyasının değer yargıları ve ahlaki, onun gelişmesinin her bir evresine göre biçimlenmektedir. Bu değer yargılarının tümünde değişmeyen öz; insanın kendisini aşağılaması ve doğasını mahvetmesidir. İnsani kişilik orada yoktur. Maoizm'in dediği şudur:

"insani olan hiçbirşey bana yabancı değildir."

Köylüler devletten umudu kesti

Partizan Sesi/Tokat: Köylü yakan, bombalayan, boşaltan, insanları işkencilerden geçiren, gözaltında imha eden, yargısız infaz yapan, işçi ve memurların haklarını gasp eden, devrimci sosyalist-yurtsever basın çalışanlarını ve okulları baskılarıyla sindirmeye çalışan faşist Türk devleti halka çifte standart uygulamaktan da geri kalmıyor.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında Kürt milletiye karşı uygulanan baskı, şiddet ve ölüme tek etme politikaları artarak devam ediyor. Tarih boyunca Kürdleri ve Alevileri potansiyel sağı olarak gören hakim sınıflar; kimlikleştirme ve yoketme politikası izleyerek bu insanları somutlarıyla başbaşa bırakıyor.

Bunun bir örneğini de Tokat merkezde bağlı bir dağ köyü olan Acınar halkı yaşıyor. 32 hane olan bu köy, 300 civarında nüfusa sahip. Dağ köyü olmasından ötürü topraklarını ekemedikleri gibi hayvancılıkla yapıyorlar. Geçimlerini yar aylarında şehir dışında inşaatlarda çalışarak sağlıyorlar. Tıba bu olumsuzluklara birde erozyona bağlı ölüm tehlikesi de eklenirse bu köyde yaşayan köylülerin halini varın siz düşünün. Toprak kaymasına somut olarak köye çıkarken görmek mümkün. Yer yer toprak kayması olduğunu stabilize yolda köylülerle yaptığımız sohbette köy hizmetleri kurumunun hiçbir şekilde çalışma yapmadığını, köy halkının kendi imkanlarıyla bu yolu düzeltmeye çalıştığını fakat bunda başarılı olamadıklarını öğreniyoruz. Dağ köyünün her sene 2-3 can kadar aşığına kaydığı, köyün biraz yukarısında bulunan konutların olmaması halinde bu toprak kaymasının daha da hızlanacağı söyleniyor. Hatta bu toprak kayması evlerin duvarlarında oluşan çatlaklardan da gözlenebiliyor. Öyleki bir köylünün yaptığı ev bir iki senede yıkılıyor. Bu köylü, ekonomik olarak durumu iyi olmadığını dolayısıyla yıkılan evi yeniden yapıyor.

Köyün için yolun durumundan pek farkı olduğunu söyleyemeyiz. Kanalizasyon suları köyün içinde ve açık olarak akıyor. Birçok hastalığın nedeni olan bu pis sularda hepsi birbirinden güzel köy çocukları küfürsüzden habersiz oyunlarını oynuyorlar. Buna karşılık hiçbir ölüm alınmadığı, hiçbir sağlık hizmetinin olmadığı gibi kış aylarında hastalanmak bu insanlar için ölüme beklemek demek. Çünkü kış aylarında köyün yolları kapanıyor. Oysa her zaman ölenlerin vergilerinin halkımıza yol, su, elektrik olarak geri döneceği söylenir. Ama hiç dönmeyiz. Çünkü halklarımızın ödediği vergiler yolu, suya ve elektriğe, değil ihtiyaç olmayan bir araç zengin cebine akar, kardeşlerin birbirine kavrıldığı hakarete

savaşa yatırılır.

Köy sorunları ile ilgili muhtarla ve köylülerle yaptığımız söyleşide bir soruğ ama "bin ahıl" işittik. Köylüler önce erozyon konusunda konuşmaya başladılar: "Köyümüzde gözle görülür şekilde aşığına doğru toprak kayması olduğu için devlete bildirdik. Ankara'dan gelen mühendis se toprak kayması olan yerleri bir bir gösterdik. Mühendis gözüyle göndüğü toprak kaymalarına Ankara'ya döndükten sonra sağlam raporu vermiş. Onun için köyümüze heyelan için hiç bir çalışma ve yardım yapılmadı. Köyün üstündeki korulukta olmasa evlerimiz bir kış ayında başımıza yıkılabilir."

Köylüler sorunlarının sadece erozyon olmadığını söyleyerek şöyle devam ettiler: "Köyümüzde kanalizasyon şebekesi yok. Çocuklar aptandan akav pis sularda

oynuyorlar. Bunun için köy hizmetlerine baskı var. Bulunduk. Gelen cevapta idenğini olmadığını söylediler. Ayrıca su sorunu için köyde kendi imkanlarımızla su gözetimi yapmaya başladık. Köye su deposu yapılması için devlet ihale düzenledi. Bizlerde kendi imkanlarımızla yardımcı olmaya çalıştık. Ama ne var ki ihaleyi alan müteahhit kendisine ödenek yapılmadığını söyleyerek inşaatı başlatmadı. Köyümüzde hiçbir şekilde sağlık hizmeti verilmiyor. Kış aylarında hastalarımızı doktora götüremiyoruz. Ağır hastalarımızı da dağdan binbir güçlüklerle çekerek götürüyoruz. Köyümüzde boş dershanelik bir ilkokulumuz var. Bir tane öğretmenimiz var. Okulumuza bir öğretmeni yetmedığını bir öğretmen daha verilmesini M.E.M'ne bildirdik. Bize bir öğretmeni yettiğini başka öğretmen veremeyeceklerini söylediler. Ayrıca devlet ve köy işbirliğiyle yapılan okulun çevre duvarlarının yapılmadığı ve okulun birçok elektrikli olduğunu bildirdik ve cevap alamadık. Buna karşın bize komşu olan

Sünni köylülerin ise hemen hemen bütün sorunlarıyla ilgili yurlar. Bize komşu olan Dere köyü Köyü camisiyle arka tarafta devlet tarafından düzenlendi ve hemen hemen bütün ihtiyaçları devlet tarafından karşılandı. Buna karşılık bizlere hiç olmasa malzemeleri verseler bizler geri kalan kendi imkanlarımızla yaparız. Köyümüzde tarım ve hayvancılık yapıyoruz. Devletten hayvancılık için tepirik kredisi istedik, hala bu konuda bir cevap alamadık. Ayrıca köyümüzün sokaklarının ışıklandırılması için TEK Müdürlüğüne 3 defa yazıştık olarak başvurduk. Müdür ise köyün seçim zamanı ışıklandırılacağını söyleyerek açıkça bize yardımcı olamayacağını belirtti. Tarım Kredi Kooperatiflerinden aldığımız kredilerin de faizleri çok

yüksek. Zaten bu kredileri genelde fakir köylüler alıyorlar. Sonradan faizleri yüzünden ödeyememe durumuna düşüyorlar. Devlet kendi halkından alacağı olduğu zaman söke söke alıyor ama kendi borcuna sadık kalmıyor." Ayrıca: "Bizler devletin halkı karşı hizmet için olduğunu sanıyorduk. Ama yaşadığımız olaylar bizlere bunun böyle olmadığını, devletin sadece zenginler ve Sünni insanlar için olduğunu öğrettik. Bizler ise sömürüldüğümüzü çok geç farkettik. Bu insanlar seçim zamanı hangi yüzle bilerin karşısına çıkacaklar çok merak ediyoruz" diyerek devlete olan güvenliklerini dile getirdiler. Köylüler Türkiye'de yaşanan katliamlar ve olaylar (Sivas, Gazi, Nurtape, Okmeydanı, 1 Mayıs Mahalleleri) hakkındaki düşüncelerini sorduğumuzda "O, olaylar devlet tarafından teşvik edilip yaptırılan olaylar. Özellikle son zamanlarda devletin Aleviler üzerinde bazı oyunlar çevirdiği gibi açık. Bu tür olayları geçmişte de yaptılar. Bugün Kürdiler üzerinde de yapıyor. Buna tepki göstermek lazım. Ne varki bizim insanlarımız 12 Eylül'den sonra sindirildi. Ve korkutuldu. Onun için insanların tepkilerini açıkça göstermesi cesaretini kendilerinde gösteriyorlar. Devrimci, her ne kadar halkı sahtişense de, onlara öncülük yaparsanız, halk bazı noktalarda onları yalnız bırakıyor. Devrimcilerin halk için var olduğunu, halk için savaşmış oldukları halde ne yazık ki halkımız bir noktada onları ihbar edip katledilmeleri ne sebep oluyorlar. Aynı bölgede gerilla faaliyetlerini olduğunu duyduk. Köyümüzde bu bölgeye yakın olmasından ve bir dağ köyü olmasından ötürü bize jandarma tarafından baskılar uygulanıyor. Bizlere 'köyümüze teröristler gelirse bize haber verin yoksa sonunu siz düşünün' gibi sözler söyleyerek açıkça tehdit ederek işbirliğine bizi çağırıyorlar. Biz bunu çok iyi biliyoruz, onlar bizim için savaşmıyor, onlar bizlerin esladır." diyen başka bir köylü devrimcilerle karşı düşüncelerini açıkladı. Söhbette ettığımız köylülerin anlattıkları, gözlediğimiz işbirlik devlet, işçi, köylü bir bütün olarak emekçilere hizmet için var olmadığını, aksine, üreten insanların yarattığı değerleri gaspederek zengin bir yaşam süren bir araç zengin sömürü düzenini korumak amacıyla hizmet ettığını bir kez daha kanıtıyor. Yoksul emekçi yığınlar 'devletin halk için olduğu' yalanına artık eskisi gibi kanıyor. Türk hakim sınıfların baskı ve zor araç faşist devlet, üreten milyonların zafer hakaretleriyle yıkılacağı günü çaresizlikle bekliyor ■

"Düşük yoğunluklu savaş" planının yeni uygulama alanı: Çukurova

Partizan Sesi/Adana: Yıllar yılı içinde borçladıkları ekonomik-siyasi kriz, ezilen halk yığınları lehine devrimci durumu öğünlüştürdüğü bu süreçte yükselen dalga ön kırılması ve yeni yeni cephelerin açılmasını önüne geçilmesi telafi faşist Türk Devleti'nin plan üstüne plan, program üstüne program yapmaya zorluyor.

Kırlarda gerilla, kentlerde kendiliğindenci ya da ağır baskı da kitle hareketlerinden bulaşan hakim sınıflar, kıyama ve yoketme operasyonları için yüklediği kr ve dağ programından hemen sonra büyük şehirlerde devrimci potansiyelin yoğun olduğu semelere yönelik gerilla tırmadarması, provokasyonlar geliştirme yöntemiyle devrimci güçleri hazırlama ve erken çarpışmada ezme, bu yolla potansiyelin yarattığı tehdit hafifletmeye çalışmaktadır.

Devlet terörünün en zalimce uygulandığı T. Kürdistanından göç eden çoğu yoksul Kürt köylüler ve yoğun tarım proletaryasının yarattığı verimli zeminde erken faşist karargah, Çukurova-Hatay alanını "Düşük yoğunluklu savaş" stratejilerinin yeni uygulama sahəsi olarak

pilot bölge seçildikleri öncelikli günlerde açığı ilan etmişlerdi. Nitekim Hatay'da köyculük uygulamaları yaygınlaşmıştı. Çukurova içinde bu yönde hazırlıkları yaparken şehir merkezinde yurtsever, devrimci güçlerin örgütlüklerini zaafa getirmeye, pasifikasyon yaratma ve güderek eylemsizleştirme hedefiyle; kimi yurtsevere ve devrimcilere silah saldırılar, gözaltında kaybetme uygulamaları arttırdılar. Son olarak Adana Bolcah semtinde HADEP İl Kurultay Delegesi İzzettin Göpnel ve yanında bulunan Tabir Afşin'in silahlı saldırılarla ağır yaralanması bunun somut örnekleridir.

Devrim mücadelesinin hızla geliştiği tüm alanlarda, düşmanın pervasızca yeni saldırılar, hatta kitle kadrolarını gerçekleştirceği, geçen günlerde İstanbul Gazi ve Ümraniye semelerinde katliamlı sonuçlanan provokasyonlarda belli oldu. Bugün mücadelemiz boğulması için geliştirilen bu saldırılara karşı takatler ve esnek örgüt biçimleri kullanarak halkın savunmasını örgütlemek ve saldırılara halkın örgütlü devrimci kitle şiddetiyle karşılık vermek, düşmanın programını bozmak, genel devrim eylemlerimizin ifadesi olan halk savaşı stratejisinin bir parçası haline gelen halkın savunma hareketini yaratmak, bugün yakıcı bir ihtiyaç olarak görülmektedir ■

Refah Partisinden "Adil Düzen" saldırısı

Partizan Sesi/Kayseri: Tüm sektörlerde; bağdöndürücü hızla süren işten çıkarmalar-dan Kayseri Kocasinan Belediye işçileri de nasibini aldı.

27 Mart seçimlerinde, DYP-SHP koalisyon hükümetinin işten çıkarma programına sözcümlü eleştiriler getiren ve halkın bu yöndeki duyarlılığını ironik bir dille ve etkili seçim propagandası ile işleyerek oya tavil etmeyi beceren Refahlı belediyeler; kendilerinin de aynı mayadan olduklarını gösterircesine işçi dışmanı yüzlerini açığa çıkardılar.

Diğer bir örnek olarak olduğu gibi, Kayseri Kocasinan Belediyesinde, siyasal düşünceler, inanç ve kültürel farklılıklardan rahatsız olduğu kimi işçileri açığılayarak yada tahrik edip provokasyon yaratmaya çalışarak, tahminatsız işten atma fırsatı yakalamaya çalışmaktadır. Belediye bünyesindeki dinci-faşist kadroların bu yöndeki çabalarına papuç

hırammayan ve tavır geliştiren 5 işçiyi 16 Haziran günü işten atınca, oturma eylemine başlayan işçilerin 16'sının daha işine son vermiş ve bu yöndeki saldırılara devam edeceği kesinleşmiştir.

Kocasinan Belediye işçileri, basına ve demokratik kitle örgütlerine, ağırlıklı hak-sözleşme dayırma ve kamuoyu yaratma çabalarını yürütürken, taleplerinin karşılanmaması halinde eylemlere başlayacaklarını ve bu noktadaki kararlılıklarını belirttiler. Ağırlıklı olarak kamu işçilerinin olduğu yönünde işten atılmaları kararlı ve programlı direnişlerle müzakiri edileceğine tarifi bir gün kez tanklık etmişir. Gün geçtikçe siyasal üteliklerin artan hak arayışı temelindeki direnişler karşısında faşist devlet kurumlarının zayıflığı ve halkın verilmeyip ancak zorla alınacağı bilinci işçi sınıfını sarmaktadır. Sınıf bilanlı işçiler, bu tip saldırılara genel eylemi besleyen ve geniş işçi kitlelerini etkinleştirerek yaklaştıklarında önemli kazanımlar elde etmektedirler ■

Polis saldırdı, sendika sattı

Partizan Sesi/İstanbul: Şişli Belediye'sinden alınan işçilerin, direnişlerini sürdürdüğü Şişli Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü'nden Belediye'ye doğru rapnak istedikleri yürüyüşlerine polis saldırdı. İşçilerle polis arasında çıkan çatışmada biri ağır olmak üzere 7 kişi yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Olaydan sonra 150 işçile polis tarafından gözaltına alındı.

21 Haziran Çarşamba günü saat 15.00 sularında Belediye Medis toplantısındaki Gülşay Atıg'la görüşmek için Temizlik İşleri Müdürlüğü önünden Şişli Belediyesi'ne yürüyüşe geçen

250 işçi ve yakınları, 100'e yakın Çerik kuvvet tarafından engellendi. Bunun üzerine bazı işçiler bulunduğu yerde oturmuşken, bir grup işçide polis bariyeri aşarak E-5 karayolu

polisin bu engellemesine "Baskılar Bizî Yıldıramaz", "Atılan İşçiler Geri Alınmaz", "Susma, Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Emlinin İşçisi Yalnız Değilsin", "Birik, Mücadele, Zafer" sloganlarıyla karşılık veren işçiler, polisin bariyerine maruz kaldılar. İşçilerin taş atarak karşılık vermesi üzerine polis, Temizlik İşleri Müdürlüğü'ne girerek 7 işçiyi yaraladı ve 150 işçiyi gözaltına aldı.

Gözaltına alınan 150 işçiden 41'si serbest bırakılarak 109 işçi 29 Haziran günü Şişli Adliyesi'nde mahkemeye çıkarıldı. Mahkeme sonucu 88 işçi tutuklanarak Bayrampaşa Ceza

evine gönderildi.

Belediye İş Genel Eğitim Sekreteri Hidir Bal yürüyüşe geçmeden önce işçilere bir açıklamada bulundu. Bal açıklamısında disiplin kurulu toplantısı sonunda işçi temsilcilerinin muhalefet şerhi koyarak çekimlerine rağmen 318 işçinin daha "çalışmadıkları" gerekçesiyle tazminatlı olarak alınması kararı alındığını duyurdu. Hidir Bal, işçilerin alınma kararının üçe karşı iki oyla kabul edildiğini ve alınan işçilerin arasında 6 ay önce emekli olanlarla, emekliliğine 3 gün kalanların da olduğunu söyledi.

27 Haziran günü Genel Merkez önünde basın açıklaması yapan Belediye İş Başkanı Fuat Alan tutuklanan 88 işçi ve işçi yakınından 64'ü için 500 milyon lirası kefalet yatırılarak serbest bırakılmalarını sağladıklarını belirtti. Geri kalan 24 işçi yakını için kefalet yatırılmaması taleplerini tepkisine neden oldu.

Bayram Meral, Fuat Alan ve Hidir Gülçek'in Gülşay Atıg ile 28 Haziran günü yapıldıkları görüşmede 375 işçinin alınması için anlaşmaları belirttiler. Bu gelişme üzerine işçiler, 29 Haziran günü Belediye İş Genel Merkez toplantı salonunda Genel Merkez yönetiminden Hidir Bal, Ali Özgül ve Beyoğlu Şube Başkanı Hidir Gülçek ile bir toplantı yaptılar. Toplantıda Gülçek, Gülşay Atıg ile yapıldıkları görüşme so-

numu istenilen 582 işçiyi 375 işçiyeye indirdiklerini ve 17. maddeden dolayı alınan işçilerin de 13. maddeden alınmalarını sağladıklarını, Noier kanalıyla ibhar istemeyenlerin kademlerini verileceğini ve ilk alınan 182 işçinin geri dönüşünün mümkün olmadığını anlattı. Ayrıca Fuat Alan'ın Gülşay Atıg'a "Başkanı benim kongrem var. Şu işi hal edelim" dediğini söyledi.

İşçiler bu olaya sinirlenerek "sendika ihanet etmiştir. Sendikacılar bu dava bizim namus davamız demelerine rağmen bizi sahiplenmediler. Kapsı kapı dolayış sendikayı tıy bir ederiz. Fuat Alan Türkiye çapında iş bırakmaya neden olkey demedi. Söz verdiğimiz halde neden sözünüde durmadı" dediler.

Hidir Gülçek alınan 375 işçiden direnişçi katılmayan, tekrar iş başı yapan ve emekliliği yaklaşan 251 kişiden oluşan listeyi Gülşay Atıg'a kendisinin verdiğini ve alınan 375 kişiden hariç 120 kişiyinde isten ayrılacak için dilekçe verdiğini söyledi. Direniş Komitesi Gülşay Atıg'a verilen isim listesinden haberi olmadığını söyledi.

Fuat Alan 27 Haziran günü yaptığı basın açıklamasında bu olayın namus sorunu olduğunu ve mücadeleye devam edeceklerini söylemesine rağmen, hemen ertesi gün soluğu Gülşay Atıg'ın yanında alarak işçileri arkasına hacedi ■

Jandarma saldırıyor deri işçileri direniyor

Partizan Sesi/Kartal: Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi bir türlü durulmuyor. Ezenle ezilen arasındaki uzlaşmaz çelişki, Deri Sanayinin jandarma saldırısı ve işçi direniş biçiminde açığa çıkıyor.

5 Aralık 1994 tarihinden bu yana direnişte olan Çiğangir ve Kopuzlar deri işçilerinin kurdıkları direniş çadırları jandarma tarafından ateşe verildi. Aynı gün olayın duyulması üzerine Tuzla Organize Deri Sanayi'nde çalışan 3000'i aşkın işçi süresiz iş bıraktı.

18 Haziran pazar sabahı 07.00 civarında işçilerin deri sanayi'nde olmamasına fırsat bilen jandarmalar, direniş çadırından bulunan eşyaları Deri İşverenleri Derneği'ne taşıdıktan sonra direnişçi işçileri 7 aydır barındıran çadırları yıktılar, yakma öncesinde çadırlardaki 8 işçiyi gözaltına alan jandarma, dışarıda kalan işçilerin saldırıya müdahale etmesini engellemek amacıyla Deri Sanayi çevresini abluka altına aldı. Direniş süresince işçiler tarafından ç

kişi engellenen mallarda jandarmalar tarafından çıkarıldı. Gözaltına alınan 8 işçi aynı gün serbest bırakıldı. Saldırı haberini alan Organize Deri İşçileri süresiz iş bırakma kararı aldılar. 19 Haziran günü başlayan iş bırakma eylemine Deri Sanayi'ndeki fabrikaların bütün işçileri katıldı. Sabahleyin işyerine gelen işçiler, mesai saati süresince işyerleri önünde oturma eylemi yaptılar. 20 Haziran günü Çiğangir Deri Fabrikası önünde işçilere ve kamuoyuna yönelik bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasının yapılacağı yerin giriş ve çıkışlarını abluka altına alan jandarma birlikleri, basın açıklamasına katılmak üzere gelen işçilerin önünde bir bariyer oluşturdu. Jandarma bariyerinin önünde biriken 1000 deri işçisi sloganlar atarak bariyeri aştılar. Jandarma birlikleri sendika aracılığıyla gelen basın mensuplarını da engellemek istedikler. Basın açıklamasının yapılacağı Çiğangir Deri önünde toplanan 3000 işçi "İşçilerin Katil Patron-ağa Devle-

ti", "Baskılara Karşı Tek Yumruk, Tek Bariyer", "Yaşasın Tuzla Direnişimiz", "Tuzla İşçisi direnişin simgesi", "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganları atarak öfkelerini dile getiriyordu. İşçilere yönelik ilk konuşmayı Tuzla Deri İş sendikası başkanı Musa Selvi yaptı. Selvi yaptığı konuşmada "işçilere yönelik bu son saldırının deri işverenleri derneği tarafından yapıldığını, sendika haklarını kullandıkları için çeşitli saldırılara maruz kaldıklarını, bu saldırının ardında işverenlerin kendilerine karşı savaş açtığını" söyledi. Musa Selvi'nin konuşmasının ardından Deri İş sendikası genel başkanı Yener Kaya bir açıklama yaptı. Kaya tarafından yapılan açıklamada "işçiler daha önce olduğu gibi emeğinin hakkını almıştır ve abaktadır. Biz bu mücadelede sonuna kadar varız. Bizim bu mücadelemizi hiçbir kimsenin kırmaya hakkı yoktur" dedikten sonra sözlerini Deri İş işçileri ne uygulanan saldırıyı kınadığını belirterek

notlandı. Basın açıklamasının yapılacağı gün Aydınlı köyü cnsabada kepenklerini kapatarak işçilere desteklerini sundular. Basın açıklamasına katılan bir esnaf "işveren kredisini alır hayatını yaşar, işçiyi kalan ise hiçbir şeydir. Ben size değilde kimse destekleyeyim. Tabi ki sizlerin yanındaayım. Bugün bir esnaf olarak dikkatimin kepengini kapatarak sizlerin yanında olduğumu belirtmek ve eyleminizi desteklemek için buraya geldim" dedi. Esnafın bu konuşması işçileri daha da coşturdu. Basın açıklamasına Demokratik Mücadele Platformu ve Tek Gıda İş Sendikası üyeleri de katıldı. Yaklaşık bir saatlik bir belediye başkanları işçiler fabrikalarını ilerleterek olaylar bir şekilde dağıldılar. Deri Sanayi'ndeki jandarma ablukası ise 22 Haziran'dan itibaren kaldırıldı. Ablukanın kaldırılmasından sonra işverenler görüşme oturunu Deri İş sendikası görüşmelerine bir sonuca alamadı ■

Susturamayacaksınız!

Haber merkezi: Faşist Türk devleti devrimci sosyalist-purisever basın, yayın üzerindeki baskısına, şiddetini her geçen gün arttırıyor.

Faşist Türk devletinin yılmaz savunucuları DGM'lerin ve faşist kolluk güçlerinin 15 gün içinde yaptıkları işraatlar şöyle:

Yayınlarımız bünyesinde çıkan P.Sesi Gazetesinin 19. ve Partizan Gençlik Dergisi'nin 6. sayısını toplattı. 16-30 Haziran tarihli Partizan Sesi'nin 9. sayısını 7. sayısında "Adana DD Oyelerine Gözaltı", 14. sayısında başlayan ve 15. sayısında devam eden "Kürt Ulusal Hareketi ve Türk Solu Eleştirileri, Eleştiride Burjuva Tarz." başlıklı yazılarda ülkenin bölmümez bütünlüğünü bozmaya amaçla yayını yoluyla propaganda yapıldığı, 19. sayısında "TKP(ML)-YDB İngiltere'de Partiyi Destekle, Orduyu Güçlendir Kampanyası Başlat" başlıklı yazıda ise "yasadışı terör örgütü TKP(ML)-TEKO'nun propagandası yapıldığı" gerekçesiyle İstanbul 5. No'lu DGM tarafından toplattı.

Partizan Gençlik'in Temmuz sayısı ise 3. sayısında "İçinde Bulduğumuz Süreç ve Da yattıkları", 5. sayısında "Bu Can Simidi ile Karaya Çıkılmaz", 8. sayıdaki "Çanlar Menzire İçin Çalıyor", 9. sayıdaki "Kimin Yanındasınız, Neyin Karşınıdasınız" başlıklı yazılarda bölücülük propagandası yapıldığı İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne hedef gösterildiği gerekçesiyle 2.No'lu DGM tarafından

toplattı.

Adana Büromuz 2 kere basıldı.

16.6.1995 günü saat 12.10'da Adana büromuza gelen Dernekler Masası polisleri, büroda bulunan 250' nin üzerindeki gazete, ve dergiye arşiv ve iki adet ses kayıt cihazına el koydu lar Polisler çıkarken o sırada büromuz da misafir bulunan ROJ Gazetesi Adana Temsilcisi Abdullah Özbay ve temsili arkadaşlarımızda tehdit ederek bürodan ayrıldılar. 25.06.1995 günü saat 11.30'da yine dernekler masasından gelen polisler büroda bulunan gazetemizi son sayısına el koyarak bürodan ayrıldılar.

19 Haziran 1995 Pazartesi günü Bat man'dan Mutki'ye giden Mehmet Nuri Kelekeçi polis tarafından gözaltına alındı. Hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınan gazetemizin okuru Mehmet Nuri Kelekeçi'den haber alınmıyor. Başvurular cevapsız bırakılıyor.

23 Haziran günü akşam saat 18.30 sularında Ersin Emir, bir süre polis tarafından takip edildikten sonra Elazığ Fevzi Çakmak Mahallesi Sağlık Ocağı yakınlarında gözaltına alındı. Gözaltına alındığı peccenin saat 03.30 sularında polis tarafından evine arama için götürülen gazetemizin okuru Ersin Emir'e işence yapıldığı ailesi tarafından gözlenmiştir. Daha sonra Tunceli Emniyet Müdürlüğü'ne devredilen Ersin Emir'den hala haber alınmıyor ■

HAVAŞ grevinde şaşırtıcı sonuç

Partizan Sesi/İstanbul: Havaş işçileri haklarını alabilmek için greve başlama kararından sonra bir çok eylem de bulunmuş ve iş verenin kaçak işçi çalıştırması nedeniyle işyerleri önünde grev çadırları kurmuşlardı. İşçilerin yaptığı grevi önemsenmeyen Yazeks şirketi, Bayram Meral'le masaya oturup 700 işçi için toplu sözleşmeyi imzaladı.

Hava İş sendikası yöneticileri, grevde verilen mücadeleye Havaş'ın patronu Yazeks'i masaya oturmamaya mallevekillerini ve bürokratları devreye koydular. Hava İş sendikası Genel Sekreteri Ali Bayrakçı'yla görüşmemizde konuşulduğu "DYP kanadından Bekir Sami Dağçe ve TÜHİS'le bu hususta görüşmelerimiz oldu.

Bu insanları daha fazla mağdur etmemek ve bu sözleşmenin bir an önce bitirilebilmesi için özel kanallardan devreye insanlar girdi. Ne varsa onları kullanmak zorunda kaldık" dedi.

Sanız bu özel kanallar sonucu Hava İş sendikası'na ve Aytay Ayçin'e "küş" olarak, grev boyunca en küçük bir yardım dokunmayan ve Havaş grevini ağızına almayan Bayram Meral devreye sokularak bürokratik yoldan masada anlaşmaya varıldı. Grev boyunca 600 işçinin işbaşı yapmasına seyirci kalan sen-

dika, sadece 700 işçi için anlaşmaya varabildi. Toplu sözleşmenin 27 Haziran günü Havaş Genel Müdürlüğü'nde, Türk İş Genel Başkanı Bayram Meral, Hava İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Yağcı ve Havaş Genel Müdürü Murat Öztürk'ün yaptıkları ani bir toplantıyla imzalanması şaşırtıcı bir etki yarattı.

Bayram Meral toplu sözleşmenin imza töreninde yaptığı konuşmada "Ne kadar zam almırsa alınmaz, enflasyonun düşmemesi halinde zamlar yeterli olmayacaktır. Bizim düşüncemiz enflasyonun düşmesidir" dedi. Anlaşılardan önce, Meral haklarını alması mücadelesi vermek yerine, ülkede enflasyonun düşmesi için dua etmektedir. Ülkemizde ekonomik ve siyasi krizden hat safhaya vardığı bu dönemde böyle bir beklenti içine girmek, işçi sınıfının yanında değil, kompador patronların yanında yer almaktır.

Tarafların vardığı anlaşmaya göre, 1 Ekim 1994 tarihinden itibaren geçerli olacak sözleşme ile çalışanların ücretlerine ilk altı ay için 5'er milyon ikinci, üçüncü ve dördüncü altı aylık dönemlerde ise yüzde 20 oranında zama yapılacaktır. Anlaşmaya tabi olan işçiler 1 Temmuz 1995 Cumartesi günü işbaşı yapacaklar ■

Faşist Türk Devleti'nin halka karşı geliştirdiği saldırı pr

MÜCADELE

Not: PTT kanalıyla elimize ulaşan Demokratik Haklar Platformu imzalı ve Haziran 1995 tarihli bildiriyi konusunun önemi ve güncelliği açısından olduğu gibi yayımlıyoruz.

Devlet destekli sivil faşist hareketin gelişip güçlenmesi son dönemin en önemli olgularından biri olarak karşımıza dikilmektedir. Feodal-faşist partilerin, burjuva basın-yayın organlarının ve bazı yazar çizerlerin düşüncelerine göre, bu gelişme "çok sesli ve çok renkli demokrasinin" zorunlu gelişmesidir. Faşist hareketin gelişip güçlenmesi "siyasi yelpaze"nin farklı yönlerde zenginleşmesi olarak gören anlayışlarda burjuva çevrelerden destek buluyor. Kimi kesimlerde, sivil faşist çetelerin devletten ayrılarak, devleti bunlara karşı göreve çağırılmaktadır.

12 Eylül askeri faşist cuntasından sonra, sivil faşist hareket pek ortalıkta görünmüyordu. Daha çok çek-senet malyacılığı biçiminde ve kuran kursları içinde örgütleniyordu. Bunun yanında kontrgerilla ve sivil faşist çetelerin işbirliği önemli oranda desifre olmuştu. Dolayısıyla kontrgerilla desteğini çekmişti. 1970'lerin ortalarından itibaren devlet toplumsal olaylara karşı MHP'li faşist çeteleri kullanıyordu. Devletin bu taktiği pratikte işe yarıyordu. Çünkü ülkede örgütlü bulunan devrimci hareketler, devleti hedef almaktan çıkarıp, mücadelenin odağına sivil faşistleri oturtmuştu. MHP'li sivil faşistlerin arkasında esasta devletin ve kontrgerillanın olduğunu gözden kaçırmışlardı. Bugünkü gidışat yine bu yöndedir. Bu gidışat tehlikelidir. Çünkü, kitlelerin devlete karşı tepkisi giderek jekobenleşiyor. Devlet; kendisine karşı gelişen siyasi tepkiyi yolundan saptırmak için, perde arkasından MHP'li sivil faşistleri yönlendirerek kitlelerin karşısına çıkarmıştır.

Sorunun daha iyi anlaşılması için, yakın tarihimizi kısımde olsa incelemek yarar vardır. MHP ve MHP öncelleri devletin göznekte olduğu yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo ekonomik yapıya sahip olan bizim gibi ülkelerde faşizm sürekildir ve devlet biçimidir. Bu özgül durumdan dolayı sivil faşist hareket, devletten bağımsız olarak düşünülemez. 1960'lara kadar esas olarak devlet içinde örgütlü olan faşist hareket, 1960'lerden sonra bir kesimi sivil örgütlenmeye giderek, ülkede gelişen demokratik muhalefetin önünde set oluşturma görevini üstlendi. Sivil temelde örgütlenen kesim, devletten bağımsız değildir. Sadece kendi arasında yaptığı görev bölümünün bir yansımasıdır. Devletin sivil faşist hareketi örgütlenmesinin altında yatan siyasal ve ekonomik nedenler nedir?

ABD emperyalizmi 2. Dünya Savaşı sonrasında emperyalist sistemin istikrarını bozan ve egemenliğini tehdit eden Uluslararası Komünist Harekete karşı "gayri-nizami harp" doktrini çerçevesinde kontrgerilla faaliyetini örgütledi. Kontrgerilla NATO içinde ve NATO'ya bağlı tüm ülkelerde bir ahtapotun kolları gibi her tarafı sarmalamadı. Örneğin, CIA Türkiye'de kontrgerilla faaliyetleri çerçevesinde sivil faşist harekete 1954-1965 arasında 150 milyon dolar para yardımında bulunmuştur.

1960'lar dünyayı çok zengin gelişmelere sahne oldu. ABD emperyalizminin Küba Domuzlar Körfezi çıkarması, Arap-İsrail savaşı, Rusya'nın Çekoslovakya işgali, Ortadoğu'da Filistin ulusunun gerilla savaşı, Irak Kürdistan'ında Kürt ayaklanması, Vietnam savaşı, Fransa'da başgösteren gençlik hareketi ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin yankıları Türkiye'de de toplumu derinden sarstı. Başta gençlik olmak üzere işçi sınıfı ve köylüler mücadele ve direniş alanlarına çıktı. Üniversite boykotları, grevler, fabrika ve toprak işgalleri, üretici mitingleri, gösteriler emekçiler cephesinde uyanışlara neden oldu.

Hakim sınıflar, yaşanan ve gelişen devrimci uyanışın karşısına polis, asker, jandarma vs. kulluk güçlerini çıkardı. Ancak bu uygulamaya devletin daha çok teşhir olmasına neden oldu. Hareketin daha nüve halindeyken boğulması ve gelişmesi önünde engel oluşturmak için, sivil faşist ha-

reketi devreye sokmak gerekiyordu. 1950'lerden beri "Komünizmle Mücadele Demekleri" ve 1960'lardan itibaren "Komando Kampları"nda örgütlediği sivil faşist çeteleri gelişen devrimci mücadelenin karşısına dikti. Sivil faşist çeteler ilk önce öğrenci gençliğe ve daha sonra tüm emekçi kesimlere karşı saldırıya geçti. Devlet destekli sivil faşist hareket, devrimci gelişmeyi durdurması şöyle dursun, mücadelenin dahada genişlemesine neden oldu. Bunun üzerine devlet 12 Mart darbesini yapmak zorunda kaldı.

12 Mart askeri faşist darbesinden sonra MHP resmi olarak hızlı bir örgütlenme içine girdi. 1974'ten sonra "Ülkücü Malyeciler", "Ülkücü İktisadılar", "Ülkücü Teknik Elemanlar Demogu", "Ülkücü Köylüler Derneği", "Ülkücü Gaziler Cemiyeti", "Ülkücü Hukukçular Derneği", "Ülkücü Polis Birliği" vb. adlar altında faaliyetlerini yoğunlaştırdı. Bu oluşumların arkasında devlet vardı. Devletin mali olanakları kullanılarak oluşturulan bu oluşumlar, kontrgerilla eylemlerini gerçekleştirmek ve devleti ikinci planda bırakarak oyunundan başka birşey değildi.

Ülke içinde bu tür örgütlenme içinde olan sivil faşist hareket, Avrupa genelinde de Türkiye'li işçiler arasında hızlı bir teşkilatlanma faaliyeti içine girdi. Türk kontrgerillasının yardımıyla MHP, 1974'te Almanya'da "Avrupa Teşkilatlanı Büyük Kongresi"ni yaptı. MHP, bu çalışmalar sırasında Avrupa'lı faşist partilerle ve gizli istihbarat örgütleriyle de sıkı ilişkiler içine girdi. 1978 yılına gelindiğinde Avrupa genelinde toplam 103 devrimi bünyesinde taşıyan "Avrupa Demokratik Ülkücü Türk Demekleri Federasyonu" kuruldu. Avrupa'daki bu faaliyetin amacı, Avrupa'da Türkiye'li işçiler arasında gelişen devrimci hareketi, suikastler, sabotajlar, komplolar vb. yöntemlerle engellemektir.

Faşist Türk devletinin ve uluslararası istihbarat örgütlerinin yardımıyla yukarıdan aşağıya doğru örgütlenen sivil faşist hareket, terör eylemleriyle tabanını genişletmeye çalıştı. Diğer yandan ise ekonomik krizin derinleşmesinden dolayı eski konumlarını yitiren, köyünü ve toprağını terk etmek zorunda kalan orta Anadolu ve Karadeniz'in tutucu-milliyetçi kesimi, MHP'nin başlıca çekim merkezleri oldu. Ülkede gündem güne gelişen demokratik muhalefet ve devrimci hareket karşısında, devlet destekli sivil faşist hareket, kontrgerilla kamplarında silahlı eğitime tabi tutularak geniş emekçi kitlelere karşı harekete geçirildi. Okullarda, gecekondu semtlerinde, fabrikalarda yoğun saldırıya başladılar. Bir çok sendikacı, aydın, bilim adamı ve devrimci katledildi. Buna karşı devrimci hareket, sivil faşist güçleri devletten ayrı görmeye ve mücadeleyi sivil faşistlerle sınırlama hatasına düştü.

Faşist Türk hakim sınıfları, ülkede gelişen devrimci hareketi boğmak için, çeşitli etnik kimliklerinin ve mezhep ayrılıklarının olduğu bölgelerde kontrgerilla destekli sivil faşist çeteleri kullanarak kitle katliamlarına girişti. Karşıta Azeri-Türk, Maraş'ta Alevi-Sunî çelişmesini kullanarak yüzlerce emekçiyi katletti. Kontrgerilla, bu katliamlarla (Maraş, Malatya, Elazığ, Erzurum, Çorum vb.) anti-faşist ve anti-emperyalist mücadeleyi durdurmayı planlamıştı. Anti-faşist mücadele durdurulmadığı gibi, aksine sivil faşist harekete karşı silahlı mücadeleyi gündeme getirdi. MHP'nin gitsikçe teşhir olması engellemek ve aynı zamanda aklamak için, göstermelik davalar açılmaya başlandı. Bu aşamadan sonra, katliamları ve kaçırımları başka isimlerle istilenemeye başladı. "Esir Türkleri Koruma Odusu (TÜSKO)", "Türk İdman Birliği Komandoları (TIBKO)", "Türk İhtikam Tugayı (TIT)" bunlardan sadece birkaç tanesidir.

Bütün bu örgütlenmeler ve gerçekleştirilen seri politik cinayetler; faşist Türk hakim sınıflarının içine girdiği ekonomik ve siyasal krizden çıkmak ve ülkede gelişen devrimci hareketi engellemek amacıyla orduyu göreve

Faşist Türk devleti, Türkiye Kürdistanı'nda ve ülkenin diğer alanlarında süren ulusal ve sosyal kuruluş mücadelesi karşısında tam bir acizlik yaşıyor. Ne süren iç savaşı durdurabiliyor ve nedo savaşın yoğunluğunu düşürebiliyor. Ülkenin kırsal alanlarında süren savaşa koşut olarak, kentlerde de kitle hareketleri boyutlanarak gelişiyor. Ülkenin kırsalında savaşı bizzat faşist Türk devleti yürütürken, kentlerde ise yer yer kendisi, yer yer de gizli desteklediği sivil faşist çeteler aracılığıyla sürdürmeye çalışıyor.

Devlet, sosyal, siyasal ve ekonomik olarak bir belirsizlik içine girmiştir. Bu belirsizliğin siyasi ve ekonomik krizle bütünleşmesi geniş emekçi halk kesimlerini direniş sürüklemektedir. Hakim sınıflar, geniş halk kesimlerinin devlete karşı geliştirdiği direniş hareketini, düşük yoğunlukta savaş yöntemleriyle bastırmaya çalışıyorlar. Bu düşük yoğunlukta savaş, çeşitli araçlarla sürdürülmektedir. Bunun bir boyutunu psikolojik savaş oluştururken, diğer bir boyutunu ise sivil faşist çeteleri devreye sokarak toplu kitle katliamlarına başvurmak oluşturmaktadır.

Bugün hakim sınıflar cephesinde; Şahinler olarak adlandırılan MGK, Özel Harp Dairesi (kontrgerilla) ile devletin çeşitli siyasal partileri içinde kümelenen ve çeşitli emperyalistlerin usaklığını yapan küklerin devletin iplerini elinde tutan kesimi, geleneksel Kemalist politikada ısrar etmektedirler. Devletin iplerini elinde tutan bu kesim, her milliyetten halkımıza karşı sürdürülen topyekün imha savaşının yaratığı "rahatsız" birinci dereceden pay almaktadır. Ve halka karşı sürdürülen haksız savaşın sürdürülmesinden yanadır. Çünkü hem savaş ekonomisinden pay alıyor ve hemde kendi düzenlerini devam ettirmenin bir aracı olarak görüyorlar.

Şahinler grubunun yanı sıra, diğer kesim haksız savaşın ortağı ve emekçi halklarımızın aynı derece de düşmanı olmasına karşın, savaşın geleneksel biçim ve politikaları sürdürülmesinin, feodal-faşist sistemi daha büyük çıkarılara götüreceğini söylemekte ve sözde reform gibi aldatıcı politikalar öne sürmektedirler. Bunlar, esas olarak hem savaşa akan trilyonlardan pay alamamakta ve hemde muhalefete ulaşmaktan dolayı kendilerini şirin göstermek zorundadırlar.

Faşist hakim sınıfların cephesi ve emekçi halkın cephesindeki gelişmeler, komünistlere önemli görevler yüklemektedir. Devletin halka karşı geliştirdiği saldırı programını boğmak ve buna karşı halk direnişini yaratmak ve Proletarya Partisi önderliğinde kırsal alanda sürdürülen savaşı destekleyip beslemek için halkı duyarlı hale getirmek, ancak aktif savunma ve direnişleri örgütlemek olacaktır.

Devletin saldırılarına karşı, toz elden halkın mücadele içinde ortaya çıkan pratik sorunlarını çözmek ve yeni örgüt biçimlerini yaratmak, bugün bir ihtiyaç haline gelmiştir. Bu soruna geçmeden önce ülkede halkın mücadelesi ne karşı gelişen sivil faşist hareketin niteliği üzerinde durmak yerinde olacaktır.

Yarın boşa çıkarmak için halk savunma hareketini yarat! Yİ YÜKSELT!

çağırma planının bir parçasıydı. Maraş katliamından sonra ilan edilen sıkıyönetim, devrimci gelişmeyi durduramamıştı. MHP durmadan kontrgerilla'dan aldığı emir gereği, orduyu göreve çağırıyordu. Nitekim 12 Eylül 1980 günü askeri faşist cunta gerçekleştirildi.

12 Eylül askeri faşist cuntasından sonra MHP'nin kontrgerilla ile olan ilişkisi önemli ölçüde ortaya çıktı. MHP'nin teşhir olmaşığı sonucu, devlet MHP'yi eskisi gibi kullanamıyordu. Türkiye Kürdistanı'nda gelişen ulusal harekete karşı, bu kez İslami Hareketi kullanmaya başladı. Hizbikonta ve İslami Hareket, İBDA-C gibi örgütler aracılığıyla kontrgerilla Diyarbakır ve çevresinde bir dizi politik cinayetler işledi. İtirafçılar aracılığıyla elde edilen bilgiler, kontrgerilla vasıtasıyla bu örgütlere aktarıldı ve bunlarda katliamlara girişti. Kontrgerillanın geçmişte başvurduğu Alevi Sünni ilişkisi, bu kez Sivas Madımak Otelinin kundaklanmasında gündeme geldi. Bir çok aydın, İslami Hareket aracılığıyla ortadan kaldırıldı. İslami Hareket giderek kontrolden çıkmaya başladı ve tam da bu aşamada devlet ve devletin gizli örgütü kontrgerilla desteğini İslami Hareket'ten çekerek yeniden MHP'ye yöneldi.

MHP'li sivil faşistler ilk olarak bazı okullarda taşkınlık yapmaya ve kendini yavaş yavaş büyük olaylara karşı hazırlama turlarına başladı. Marmara Üniversitesi, Uludağ, Hacettepe ve İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi vs. gibi okullarda saldırı dalgasını başlattı. Gazi Mahallesi ise, yine kontrgerilla destekli olarak gerçekleştirilen bir katliamdır. Gazi Mahallesi olayından sonra, MHP yeniden eski kimliğini kontrgerilla aracılığıyla kazanarak, tüm semtlerde katliam provaları yapmaktadır.

MHP'li sivil faşistlerin ve kontrgerillanın eylemlerine karşı kitlelerin örgütlenmesi, hazırlanması, gündeme gelecek olan saldırıya karşı ne yapılacağı sorusu karşımıza dikilmektedir. Her şeyden önce, sivil faşist saldırılara devletten ayrı ele alınmaz. Bu tamamen devletin bir oyunudur. Kendini temizlemek ve halkı korkutmak ve baba rolüne soyunmanın bir planıdır. Bu oyunun gelmemek çok önemlidir.

Sivil faşist çetelere karşı tavır, son dönemlerde özellikle Gazi Mahallesi ve Nurtepe olaylarından sonra gündeme geldi. Zira halka

karşı başlatılan faşist saldırıları sadece MHP veyahutta sivil faşistlerle sınırlamak, bizi geçmiş hatalı tutuma sürükleyecektir. Sivil faşist saldırılara karşı tavır, devlete karşı tavırla birleştirilmelidir.

HALKA KARŞI GELİŞTİRİLEN HER TÜRLÜ SALDIRI-NIN ARKASINDA DEVLET VARDIR

Bugün, emekçi halkımıza karşı geliştirilen saldırılar yeni değildir. Bu devlet tarihin karanlıklarına gömülmediği sürece faşist saldırıların arkası gelmeyecektir. Katliam, adam kaçırma, gözaltı kayıpları, faili belli cinayetler, işkence vb. canice eylemler, bu faşist devletin ayrılmaz bir parçasıdır.

Bu sömürücü ve kan emici komprador patron-ağa devleti ayakta kaldığı sürece, tüm ezilen emekçi sınıflar, faşist saldırıların hedefi olmaktan kurtulamazlar. Her milliyetten emekçiler ve ezilen insanlar, faşist saldırılara karşı mücadeleyi, devlete karşı mücadeleyle birleştirmek durumundadırlar.

Dün Maraş, Çorum, Sivas, Gazi Mahallesi vd. yerler, yarın başka alanlarda kontrgerilla destekli sivil faşist saldırılar yine olacaktır.

Özel mülkiyet üzerine kurulu sömürücü düzenler, kendilerine karşı gelişen toplumsal muhalefeti ortadan kaldırmak, dikensiz gül bahçesi yaratmak amacıyla kitleler arasındaki din, dil, ırk çelişkisini kullanarak birbirine kırdırma yoluna sürekli gitmiştir. Faşist hakim sınıflarının bu tür oyunlarına gelmemek için, her şeyden önce

Proletarya Partisinin saflarında örgütlenmek ve faşist devlete karşı mücadele örgütlerini yaratmaktan geçiyor.

Faşist Türk hakim sınıfları, ezen ve ezilenin kardeş olduğunu iddia ediyorlar. Ezenle ezilen dünyanın hiçbir yerinde kardeş olmadıkları gibi, ülkemizde de kardeş değil, birbirlerine düşmandırlar. Hakim sınıflar "kardeşlik" maskesi altına gizlenerek sömürsünü, talanını ve katliamlarını saklamaya çalıştığı gibi, yapılan saldırılarla birliğinin olmadığını ima etmeye çalışıyorlar. Ama eşitliği, kardeşliği isteyen emekçi halk bölücü ve vatan haini olarak ilan eden bu ölümlü sahtekarlar, halkımızı daha fazla aldatamazlar. Bölücü ve vatan haini olanlar, emekçi kitleler içinde din, dil ve ırk aynı yapan komprador patronlar ve büyük toprak ağaları devletin kendisidir.

Kürt Ulusal Hareketi ve Proletarya Partisi önderliğindeki sosyal kurtuluş mücadelesine karşı faşist Türk devletin, halkı kuran adına Ermenilere karşı cinhata çağırmasından daha büyük bölücülük olur mu? "Bölücülük", "vatan hainliği" çığırkanlığı tükenmişliğin göstergesidir.

Faşist Türk devletin siyasi temsilcileri, sömürücü düzene karşı yükselen gerilla savaşına karşı halkı kuran adına Ermenilere karşı cinhata çağırırken, diğer yanda ise "Sünnisi, Alevisi, Kırdı, Türkü, Ermenisi, Çerkezi bu sistemi içinde kardeşler" diyorlar. Zira artık bu yalanlar sokmüyor. Emekçi halklarımız gerçekleri kendi öz yaşamlarında görmektedir.

FAŞİST DEVLETE VE SİVİL FAŞİST ÇETELERE KARŞI MÜCADELE

Son toplumsal mücadele ve direnişler önemli günü ortaya koydu; faşist saldırılara karşı direniş ve karşı saldırı kazanılmadı. Ancak bu saldırı, esas hedefi kaçırmadan ve merkezi halktan koparılmadan yapılmalıdır. Esas hedef devlettir. Merkezi halka ise, büyük şehirlerde güç biriktirme, fırsat kollama ve muhtemel ayaklanmalara karşı hazır olma, bunları merkez olan dağ ile ilişkisi içerisinde ele almanın önemi gözden kaçırılmamalıdır. Dolayısıyla her türlü hazırlık yapılmalıdır. Son olaylar bu tür gelişmelere karşı hazır olmadığımızı ortaya koydu. Üst boyuna bir hazırlık şöyle dursun alt seviyede de hazır olmadığımız ortaya çıktı.

Bugün, bu ülkede yaşama hakkı kalmamıştır. Faşist devlet, kendine muhalif olan insanları ya toplu olarak imha ediyor, ya da kaçırıp gözaltında kaybediyor. Yaşama hakkının kalmadığı bir yerde, yaşama hakkı için, faşist devlete karşı direnme meşrudur. Komünistler, devrimciler, demokratlar ve yurtseverler yaşama hakkı için, meşru direnme ruhunu geliştirip derinleşmek zorundadırlar. Yaşama hakkı bütün dünyada kutsalıdır ve yaşama hakkı için her türlü eylem biçimi meşrudur.

Kontrgerilla destekli sivil faşist saldırılara karşı, ilk elden kitleleri harekete geçirmek çok önemlidir. Her saldırı karşısında elde hazır bulundurduğumuz pankart ve bayraklarımızla sokaklara dökülüp barikatlar oluşturulmalıdır. Gazi, Nurtepe ve 1 Mayıs mahallesindeki direnişlerde pankartlarımızın ve bayraklarımızın olmayışı büyük bir eksiklikti. Ayrıca kitlelerle birlikte hareket etmediğimiz gibi, önderlik misyonunda oynamadık.

Çünkü başta toplumsal dinamizmler olmak üzere, bizde de yeterince bir duyarsızlık yoktu. Toplumda yıllardır altın alta gelişen çürümenin etkileri ve bu çürümenin yarattığı ölümlü duyarsızlık, vurdum duymazlık ve miskinlik bu çok kesimi sarmalamıştır. Bu tür hastalıklar bir an önce terk edilmelidir. Kitlelerin ve devrimin ilerleyişine ayak uydurmak durumundayız.

Kontrgerilla destekli sivil faşist saldırılarda şehit düşen, işkence veyahutta gözaltında kayıp edilmeler vb. canice, gösteri, miting ve direnişlere mutlaka pankart ve bayraklarımızla kitleler olarak katılmalıyız. Bu tür direnişlere sadece katılmakta yetmez, kitleleri yönlendirmek içinde

perspektif sunulmalı ve önderlik fonksiyonu oynamalıdır.

İster kontrgerilla, isterse sivil faşistler tarafından olsun, geliştirilen saldırılar karşısında, Proletarya Partisinin şehirlere yönelik politikası doğrultusunda kitleler silahlandırılmalıdır. Kitlelere kendi kendini savunma bilinci verilmelidir. Kitlelere kendi kendini nasıl savunacağı, nelere dikkat etmesi gerektiği ve kendilerini hangi silahlarla savunacağı kavratılmalıdır.

Etkilediğimiz, örgütlediğimiz kitleleri, molotof, barikat vb. konularda eğitmeliyiz. Bu konuda uzman olan kadrolar kitleler içinde savunma birlikleri örgütlemelidir. Bu savunma birlikleri zamandas direnişler örgütlemelidir. Örneğin bir yerde saldırı olduğu zaman, saldırı olduğu yere yakın ise, gücü braya seferber etmelidir, yok eğer uzak ise, bulunduğu alanda destek direnişi başlatmalıdır.

Gerek devlet tarafından, gerekse sivil faşist güçlerin geliştirdiği her türlü saldırıya karşı, hemen protesto eylemleri örgütlenmelidir. Bu protesto eylemleri içinde halkın politize edilmesi ve daha ileri mevizlere çekilmesi sağlanmalıdır.

Faşist devletin ve sivil faşist güçlerin geliştirdiği saldırılara karşı, kitlelerin şiddet eylemleri geliştirilmelidir.

Halkın adaleti ve halkın şiddeti ile faşist saldırılara karşı konulmalıdır.

Bu tür radikal kitleler direniş ve örgütlenmeler geliştirilmeli, bütün ülkeye yayılmalı ve kitleler siyasi iktidar perspektifi ile harekete geçirilip Halk Savaşının bir parçası haline getirilmelidir. Kitlelerden oluşturduğumuz savunma birlikleri süreç içinde köylü gerilla savaşı içine çekilmelidir.

Kitleler içinde oluşturulan kitle savunma birlikleri, aynı zamanda Halk Savaşının cephe gerisi görevinde görevlidirler. Hiçbir dönem bu kitle savunma birlikleri tek başına yeterli görülmemelidir. Bu kitle savunma birlikleri iktidarı almak için oluşturulmuş örgütler değildir. Bunlar sadece semtlerde gündeme gelebilecek faşist saldırılara karşı set oluşturmak ve saldırıyı geri püskürtmek içindir.

Kitlelerden oluşturulan savunma birlikleri, bizzat kitlelerden oluştuğu için, diğer kesimleri ekilemesi, yanına çekmesi daha kolay olacaktır. Savunma birliklerinin üyeleri yaşlılardan oluşturulursa, kitlelerin güveni daha da pekişecektir.

Kitle savunma birlikleri, kendi arasında düzenli toplantılar yapmalı ve muhtemel saldırıları tartışmalı, gerekli olan tedbirleri almalıdır. Proletarya Partisinin kadroları, bu savunma birlikleri toplantılarına siyasi perspektif sunmalı ve siyasi eğitimleri üstlenmeli, bunlarla öncü arasında örgütsel bağ oluşturmalıdır. Gerekli görüldüğü noktada savunma birlikleri bölünmeli, proletarya Partisi tarafından çıkarılmalıdır.

Sonuç olarak; her semt, her mahalle, her fabrika kendi bayrak ve pankartlarını hazırlamalı, her türlü saldırı karşısında sokaklara dökülmelidir.

Sonuna Kadar Devrim, Zafere Kadar Savaş, Yaşasın Halk Savaşı!

"Birlik" çağrıları, TKP(ML)ye "tövbe coşkusu"nu örtemiyor! -III-

Mücadele biçimleri

Mücadele biçimlerinin objektif oldukları, keyfi yorumlanıp sözde icat edilemeyecekleri, tartışma götürmez bir gerçektir. Aydınlikçılarda sözde bundan bahsetmektedirler.

Mücadele biçimlerinin objektif olduklarını bizim mi, Aydınlik'ın mı reddettiğini görmek çok zor değildir. Silahlı mücadele, Türkiye objektivitesinin dayattığı esas mücadele biçimi olmasaydı, zoraki dayatmalarla tutarmıydı?.. Evet, bu meseledeki keyfi yorum ve icatları, sosyal hayat kapıdaşarı ederdi. Kapıdaşarı edilen silahlı mücadele mi, parlamentarist legalist çizgi mi? Buna TKP(ML) ve PKK gerçeği somut bir cevaptır. Bu cevap silahlı mücadelenin bir dayama değil, Türkiye'de siyasal mücadelenin yürütülmesinin esas halkası olduğunu ispatlamaktadır.

Lenin'in dediği gibi aydın gayretli ve öfkesi ile siyaset yapanlar iflastan kurtulamazlar. Silahlı mücadele, Aydınlikçıların iddia ettikleri gibi, yığınları kopuk bir avuç aydın öfkesi ve umutsuz çıkışı olsaydı, bu çizginin yerinde çoktan yeller esendi. Ama gerçek, gündemi mücadelenin bu biçiminin tayin ettiği, kitleleri seferber etme ve örgütlemeye, karşı devrimi çıkarma sürecinde, devrimi ilerletmede, bu mücadelenin asıl rolü oynadığına tanıklık etmektedir. Kitlelerin, grupların iradesinden bağımsız, hareketin kendi seyri içinde objektif bir olgu olarak mücadelenin silahlı biçimi, diğer biçimlere kıyasla esas olmasaydı, silahlı devrimci mücadele örgütlerinin hali duman olurdu. Peki hayat bunların mı yoksa Aydınlik gibi akımların mı durumlarının duman olduğunu gösteriyor? Somut olgular Aydınlik adresini gösteriyor. Devrimci silahlı mücadele kendisini değil ama devleti duman etmiştir. Devletin topyekün seferberliğinin asıl hedefi, boğuş devrimci silahlı mücadele değildi.

Silahlı mücadele, Türkiye'nin ekonomik, sosyal-tarihsel-toplumsal koşulların öne çıkardığı bir gerçek olmasaydı, boyutlanıp düzene alternatif hale gelemezdi. Bizler, kitlelere rağmen ve onların hayecanlandırma adına silaha tapmadık, tapmayız... Aydınlik tıplı kaba ekonomizm gibi, kendiliğindencilik bir başka türü olan terörizmden medet ummayada karşısız. Silahlı mücadele, Maoist'ler öyle istiyor diye değil, Türkiye gerçekliğinin dayattığı asıl mücadele biçimidir. Maoist'lerin yaptığı, bu gerçeğin kavranması, genelleştirilip-bilinçli kalınmaya çalışılması ve örgütlenmesidir.

Mücadele biçimleri sorununa yaklaşımda Maoist'ler, ilkel sosyalistlerin aksine; sınıf mücadelesinin dinamiği içerisinde çok çeşitli savaş biçimlerinin ortaya çıkabileceğini söyler ve hareketi tekdüze ele alma darlığına düşmezler. Mücadelenin seyri içerisinde ortaya çıkabilecek ve çıkan savaşın her biçimine vakıf olma gerekliliği reddedilemez. Sorun esas ve talinin karıştırılmaması, tüm biçimlerin esas olanın hizmetinde ele alınabilmesidir. Peki Aydınlik ne yapmaktadır?

Hareketi, parlamenter-legal mücadele ve örgütlenme biçimi dışında tasavvur edememektedir. Ve tıpkı II. Enternasyonalçiler gibi başka bir biçim tanımamaktadır. İkellik budur. Mücadelenin barışçıl olanlarının dışında diğer tüm şekillerinin reddedilmesi budur. Dogmacılık budur.

MLM'lerin, ülke koşullarının ortaya çıkardığı esas mücadele biçimi olan silahlı mücadeleye, devrimin görevlerini yerine getirmenin aracı olarak birincil derecede önem verip, diğer tüm biçimleri buna bağlı ele almalarını, "diğer mücadele biçimlerini reddediyorlar" tarzında çarpıtmak, zayıflık ve ucuz bir suçlamadır. Yine somak lazım; 1972'den bugüne kadar, Aydınlik mücadelenin silahlı biçimlerinin bırakılmı kendisini; adının dahi yanından geçmiştir.

Şu Türkiye gerçeğinde, mücadelenin

bu biçimleri dönem dönem en geri kitlelerin dahi gündemine gelmiştir. En kaba ekonomist-sradan bilinç dahi silahlı mücadeleyi dayatan objektif atmosferle; bazen de olsa sarsılmıştır. Aydınlik'ın kılı dahi niye kıpırdamamıştır? Bunun nedeni şüphesiz objektif koşulları Aydınlikça düzen dışına çıkarması keyfi yorumlanmasıdır. Elbette bu da bir sınıf tutumudur, ama proletarya ve emekçi sınıfların tutumu değil.

Mücadele biçimleri sorununun tarihi yönüyle ele alınmasının, Aydınlikta izi dahi yoktur. Aydınlikçada iş baştan kestirilip atılmıştır. 60 milyon insan Türkiye'de silah demedikçe, silahlı mücadele adı yasak! Bu mu dur her bir dönemin somut ve tarihi koşullarını, ekonomik evrimin değişik aşamalarının politik-kültürel-ulusal özelliklerini ve bu koşullarda ilişkisi içerisinde sorunu ortaya koymak?..

Aydınlikçada bu noktada soruna yaklaşım; hayati kısı-tekdüze kavrayış-tarihin materyalistçe yorumlanmaması ve iddialıste ele alınmasıdır. Bir parlamentarist astaltı yol çözülmüştür ya!.. Başka yol görmek bir yana, düşünmüyor bile!..

En geri kitlelerin bakış açısı ve ruhu, işçi sınıfı ve emekçi yığınların, ileri kitlelerin bakış açısı ve ruhuyla karıştırılmaz. İşçi partisi rotasını baştan itibaren en geri olana göre ayarlamıştır. Dolayısıyla başından itibaren bozuk olan rotadan doğru şeyler doğul olarak çıkmıyor, çıkmazda.

Herbir somutta, kendine has özellikler taşıyada, evrensel olan ve her devrimin temel sorunu durumundaki siyasal iktidarın devrimci şiddetle ele geçirilmesi prensibine, Aydınlik'ın frekansları kapalıdır.

Kaba doktriner reçetecilik ve dogmatizmle işçi partisi, mücadele biçimleri sorununa yaklaşımında da yakayı ele vermektedir. Sömürge, yarı sömürge, emperyalist ülkeler ayrımını işine geldiği zaman Aydınliktan sıkça duyuruz. Tabii çarpıtılmış tarzda. Yarı sömürge bağımlı ülkeler egemenlerinin devrimin hedefi olmaktan azad edip, devrim mevzileri şantiya ödüllendirilen Aydınlik, bu sınıf işbirlikçi siyasetini "ezilen ülkeler" gerekçesiyle gizlemeye çalışıyor. Bu yaklaşımı daha önce tartıştığımız için geçiyoruz. Devrimci savaş ve mücadele biçimleri meselelerinde, emperyalist-kapitalist ve sömürge-yarı sömürge ayrımının Aydınlikta esamesi bile okunmuyor. Tesadüf mü, unutkanlık mı? Hiç değil. Başka durumlarda bilinçleri çarpıtmak için yapılan bağırı, bu meselelerde niye kör, sağır ve dilsizliği tercih ediyor? Tercih edilmek zorunda. Çünkü sınıf çıkarları "sus ve onu derhal atla" diyor. Emperyalizme bağımlı sömürge, yarı sömürge-yarı feodal ülkelere gerçeklerinin sonucu olan ekonomik, politik kriz ve bundan başka birşey olmayan devrimci durum "Ben buradayım, beni gör ve benim doğamın senden istediği Halk Savaşı ve silahlı mücadele ile bana cevap ver" diyor. Burjuva-liberal alıcı bunu duyarmı? Duymaz.

Bizim gibi ülkeler gerçeğinin, ekonomik-siyasi-toplumsal-tarihsel koşullarında egemenlerin zorunlu iktidar biçimi olan faşist diktatörlük, illegal parti örgütlenmesi ve Halk Ordusu'nun canalıcı önemini haykırıyor. Yasalca-tasfiyecı alıcı bunu duyarmı? Duymaz. İktisadi-siyasi yapısı dengersiz, çelişkilerin bazı bölge ve genelinde kersal alanlarda çokdaha keskin bir durum gösterdiği, bu bölge ve ileri kitlelerin çok daha radikal mücadelelere hazır oldukları gerçeği, öncelikle kullarını bana uzat diyor.

Geri bölge ve kitlelere açık ekonomizm, bu çağrıya evet der mi? Demez.

Kendiliğindencilik Namaz

Emperyalizme karşı mücadele adına, Kemalî diktatörlüğün "kazanmalarına" sahip çılma gerekçesiyle Aydınlik, devlet savunuculuğunda tam gaz ilerlemektedir. Bu devletçi devrimcilik, proletaryanın işi olmayacağı açıktır. Böyle bir siyasetle

tavlanacak olanlar, son Türk devletinin çöküşüne gözyaşı döken egemenler ve onların ideolojisinin bilinçlerini çarpıtacağı çok geri yığınlardır. Siyasal ajitasyonu, resmi ideolojinin bombardımanlarıyla şekillenmiş en geri kesimlerin ruhlarına hitap temelinde oturtulmuş bir çizgi, ekonomizmden de geridir.

Bağımsızlık adına Aydınlik, yeni bir 19 Mayıs çağrısı yapıyor. "19 Mayıs ruhuyla kuzanın" diyor. Ve yükselttiği Türkiye Cumhuriyet'i bayrağıyla çıktıkları Sam-sun'da kitlelere bizi izleyen mesajı veriyorlar. 1919'larla şimdiki Türkiye koşullarının karıştırılması tarihin keyfi yorumlanıp dejenere edilmesidir. Türk komprador ve büyük toprak ağalarının temsilcisi olan Kemalîst'lerin sömürge koşullarında zarar gören sınıf menfaatleri için aldıkları anti işgalci tutumun, anti emperyalizm-devrimcilik olarak sunulmasında işin bir başka yönüdür. Öncü Partizan dergisinde bu konuya gerekli cevap verildiği için tekrar etmeyeceğiz.

Aydınlik'ın 19 Mayıs ruhu ve T.C bayrağına saygı, bu bayraklı yürüyüş ve gösteriler siyaseti ve pratiği, dünya görüşlerinin ve bunun bir yansıması olarak kitle çizgilerinin ne olduğunu yeterince göstermektedir. Bu dünya görüşü, sövenizmden müzdarip geri kesimlerin ruhlarını okşar, onların takdirini kazanabilir. Ruhlarına hitap edilenlerin düzene tepeden tırnağa öfke ile dolu ve sistemden yaka silken devrimci kitlelere ve onların ileri kesimlerine değil, halen uyanmamış bilinçleri çarpık ve düzenin kontrolü dışına çıkamayan-kendiliğinden çıkarmalarda mümkün olmayan kesimlere olması, Aydınlik siyasetinin kimlere dayandığını, kimlerin özlemlerine cevap verdiğini ortaya koymaktadır. Şüphesiz saçlı siyasal gerçekleri halen kavrayamamış ve yine kendi kendilerine kavramalarda mümkün olmayan yığınlar değildir.

Bugün diğer yerler gibi, Türkiye'de de egemen olan ideoloji, hakim sınıfların ideolojisidir. Bu ideoloji ile yıllardır uyutulan, bilinçleri yozlaştırılanlara, gerçekleri açıklama değil, Aydınlik'ın yaptığı, resmi egemen ideolojiye arka çıkmaktır. Bu noktalarda Aydınlik, emekçi yığınların kendiliğinden mücadeleleri içerisinde ve tecrübeleriyle öğrendiklerinin dahi gerisinde olan bir siyasette karar kalmaktadır.

Açtırtık, siyasal gerçekleri açıklama, eşitsizliğin her biçimine karşı koyan bir bilinçle yığınları eğitime Maoist öncü ile gerçekleştirilebilir. Aydınlik bunları niye yapmıyor diye kızıyoruz, neden yapmayacağını göstermeye, yaptırılmayan hangi sınıf olduğunu anlatmaya çalışıyoruz.

Kıymdan geçirilen-gadre uğrayan ezilen Kürt ulusu gerçeği ve tüm suçların-kötülüklerin eşitsizliklerin kaynağı sistem orta yerde dururken, ezilen ulus hareketinin "İrkçı Terör"le damgalanması neyin nesidir?!

Aydınlik'ta dile gelen, Kürt Ulusal Hareketinin olumsuzlukları, sınıf niteliği, bunun nereye götürdüğü ya da göreceğinin devrimci temelde eleştirisi değil, Kemalîst diktatörlüğe sadakat hastalığına yo-laçan resmi ideolojiden kopamamanın yarattığı statükoculuktur.

Maoist'ler bağımsız ideolojik-siyasal çizgilerinden, proletaryanın kızıl sancısından asla vazgeçmezler, geçmedilerde Destekleri her zaman ezilen ulus hareketinin hakim ulusun hakim sınıflarına yönelen demokratik yönüne oldu, olacaktır. Ama burjuva milliyetçiliği, ezilen ulus burjuvazisinin kendi üstünlük ve imtiyazları ve bunların emekçi yığınları bilincini ulusal bayrak perdesiyle çarpıtmaları olumlanmalı, olumlanmayacaktır.

Bilinçli destek ve dostluk siyaseti değil, burjuva pragmatist menfaatler ve güç karşısında secde etme ruhuyla Bekaa kapısının hacca gider gibi çaldığı dönemler

de de, Maoist'ler aynı tutuma sahiptiler. Dostluk ve mücadele tutumuna....

Kürt Ulusal Hareketini şimdiki "İrkçı Terör" olarak tanımlayan Perincek o dönemler, "Kürdistan'da PKK dışında bir girişim bölücülüktür" diyordu. "PKK Kürdistanın tek Marksist örgütüdür" diyordu. Zig-zaglar bir dünya görüşünün sonucudur. Aydınlik'm dünya görüşünün felsefesi pragmatizmdir. Doğru-yanlış önemli değil, önemli olan çıkarlardır. Çıkarlarına denk düşen her siyaseti-yol iyidir diyen bu felsefenin emirlerini yerine getirmekten başka Aydınlik'm bir sorucu yoktur. Kitle çizgilerine yön verende aynı felsefedir. Bu felsefenin siyaseti şudur.

Çıkarların için duygulara seslen. Mantık, doğru-yanlışta neymiş, propagandanı gerçeklere değil, tepkileri ölçerek sana ençok yarayacak zemine oturt. İlleler mi? O da ne!.. Sana her zaman gerekli olan işine gelendir.

Dün öve-öve bitirilemeyen bir hareket şimdiki "İrkçı Terör" olarak damgalanmış. Aydınlik açısından izahı gayet basit.. "Dün-dündür, bugün-bugündür"

Bu çıkarıcı kitle çizgisidir ki; başta Türk sövenizmi olmak üzere, burjuva milliyetçiliğine karşı çıkmak yerine dönem dönem birine bazende diğeriyle el uzatmadan edememektedir. Şimdiki durumda, Türk milliyetçiliğinin etki alanının dışına egemen sınıfların demogojileri ve gerçekleri kavrayamayan geri bilinçleri itibarıyla çıkamayan yığınları kazanmak için 19 Mayıs ruhlarına sarılan Aydınlik, en geri olana ve özlemlerine tapmanın cevabı olabilmektedir.

Bu görüş açısı ve davandığı sosyal tabanla devrime değil, düzenin kabul edebileceği uygun bir yer arayışına çıkar.

Türk sövenizmini parçalama görevi "milli duyguları hesaba katma" mazereyle rafa kaldırılmaz. T.C bayrağını omuzlama, Atatürk şahsıcağılığı gibi sözde bir yurtseverlik gösterisi devrimcilik değildir.

Kürt ulusu ve azınlık milliyetlere milli zulum olan Türk devletinin "Yurtseverliği"ne komünistler değil ama sövenizm çemberini kıramayanlar yem olabilirler. Evet emperyalizme bağımlı sömürge-yarı sömürge ülkelerde yurtseverlik ölü bir sözcük değildir. Enternasyonalizm, buraları boyundurluk altında tutan güçleri koymayı, Yeni Demokratik Devrimin görevlerinden birini oluşturan bağımsızlığı (Demokrasi gibi) kazanmayada emredir. Bu temeldeki yurtseverlik enternasyonalizmle çelişmez, güçlendirir.

Zira böyle bir yurtseverlik emperyalistlere ve onların sömürge-yarı sömürgeledeki sosyal dayanışmalarına darbe vuran, dünya proletaryası ve halklarının mücadelelerinin ilerlemesine hizmet eden bir rol oynar.

Aydınlik'taki "Yurtseverlik" bu değil, yurdu sömürgeleğe yerine yarı-sömürge, yarı-feodal bir statüde emperyalistlere peşkeş çeken, vatanın-milletin bölünmezliği adına ezilen ulus ve azınlıkların varlığını inkar eden, Kürt ulusunu zoraki Misak-ı Milli sınırları içinde tutmak için barbarlığı dayatan, M. Kemal, İbnü'nü'lerin "Yurtseverliği"ni, "19 Mayıs ruhuyla kuzanın" çağrısında ifade edildiği gibi alkışlama çizgisidir. Tarihi meşruiyeti Maoist'lerce tartışma götürmeyecek kadar açık olan ezilen Kürt ulusunun yurtseverliği, emperyalist parmak teorileriyle karşı cepheye alınmaktadır.

Şeyh Bedreddin'lerin, Baba İshak'ların mirasını değil, Çayan'ların Gezmiş'lerin yurtseverliğini değil, Mustafa Kemal'lerini bayraklaştırmak kötüdür, yanlışır.

Karşı çıktığımız "Yurtseverlik" adına başka ulus ve azınlıkların baskı altında tutulması, ulusal, sınıfsal, cinsler arası eşitsizliklerin kutsanmasıdır. Bununla örülü sözumona bir ulusal gurur ve

yurtseverliği seçmiyoruz. Proletarya ve emekçi halka hizmet, karşı devrimci celalları altın temelindeki bir ulusal gurur ve yurtseverliğin yabancısı değiliz. Bu zemin üzerinde yükselen bir siyasetten gurur duyuyor, şevkleniyor. Bizim reddettiğimiz başka ulusların baskı altında tutulmasıyla, sömürü ve zorbalıkla övünen yurtçuluktur. İşçi sınıfı ve emekçi yığınların kardeşliğini ulusal eşitsizlik ve çitlerle baltalayan ulusçuluktur.

Başka ulusları boyunduruk altında tutmak veya boyunduruk altına alma amaçlı "Yurt savunması" dir. Vatan sözcükleriyle kendi egemenlerine kuyruk olma siyasetidir. Kendi burjuva ve sosyal güvenlerine karşı mücadele etmeyenler enternasyonalist olamazlar. Sosyal güvenizmin, kitleleri kazanma adına başka ulus ve azınlıkları ezen Türkçülüğü, ulusal mirasa sahip çıkma bahanesiyle savunulamaz. Böyle bir durum en başta Türk emekçilerine saygısızlıktır.

Niyet ne olursa olsun, onların özgür olmasını istememek, kendi egemenlerinin suçlarını onlardan buluşturup, ortak emektir. Ne Türk halkı nede başka halklara bu maledilemez, ödilmemelidir.

Lenin, "Savaş amacıyla örgütlenme savaş biçimine sıkıca bağlıdır" der.

Devrim-sosyalizm ve komünizm mücadelesinin görevlerine legal platform ve örgütlenmelerle cevap vermeyi yeterli görmek mümkün değildir. Devrim programının görevlerinin icrası derdinde olanlar hemen işin başında bu gerçekle yüz-yüze gelirler.

Ekonomist-burjuva liberal-reformist çıkışlara mevcut düzen içerisinde yer vardır, olacaktır. Sistem bazen buna dahi tahammül etmesede, hareketin dahada radikal bir hal almasına meydan vermemek için rızada gösterebilir.

Ayrıca şüphesiz, can ve kan pahasına mücadele ile kazanılmış haklar sözkonusudur. Bunu, komprador burjuva-feodal faşist diktatörlüğün devrimci siddet yoluyla yıkılması ihtiyacını görmemek için kullanılarak, legalizmi göklere çıkarmanın savaşında, savaş biçimine uygundur. Proletaryanın bilimsel siyasi mücadelesi yani bilimsel sosyalizmin emsalsiz mücadelesi başkadır. Bu program doğrultusundaki mücadele, karşısında derhal karşı devrimci zoru bulur. Bir zoru devrimci zorla aşmak yerine sınırlarını onun çizdiği çerçeveye göre konumlanmayı proletar devrimci reddettirler, reddetmektedirler. Aydınlik' in bunu legal mücadeleyi tünden reddediyorlar biçimli göstermesinin aksine, bizim söylediğimiz, mücadele ve örgütlenmenin bu biçimlerinin koşullardan ötürü esas alınmayacağı, bunların esas olanı ilerletip-güçlendirdiği oranda kullanılması gerektiğidir. Doğrudur ve doğruluğu bizim gibi ülkeler gerçeğinde ispatlanmıştır, dağlar devrimin in alanlarıdır. Gelecekteki halk ikidarımlı kalelerdir. Son derece önemli olan şehirler Halk savaş planı çerçevesinde gerçek rolünü oynayabileceklerdir. **Kitle çiziminde Aydınlik, kendiliğindencilik dininin tüm şartlarına itaatte kusur etmemektedir. Siyasali en geri olana göre ayarlamayı, onların özenlerine ters düşmemeyi, T.C. bayrağı örneğinde sergilediği pratik ve buna yön veren teorisiyle de gördüğümüz gibi kendiliğindencilige namaza dönüşü ispatlamaktadır.**

"Allah kabul etsin" demekten başka ne söylenebilir ki.

Sözcüklerle siyaset çıkmaz!

Serbest rekabetçi kapitalizm, emperyalizmle birlikte yerini tekelci kapitalizme bıraktı. Finans kapitali çağı olarak adlandırabileceğimiz kapitalizmin bu en yüksek aşamasıyla, banka sermayesi sanayi sermayesi ile birleşerek, meta ihracı yerine sermaye ihracının öne çıktığı bir gelişmeye yol açtı. Finans kapitalin el atmadığı, bölüşmediği yer kalmadı. Sermayenin ulusal pazar yerini dünya çapında bir örgütlenmeye ve dünyanın ezen-ezilen uluslar biçiminde bulunmasının oldukça derinleştiği bir atmosfere bıraktı. Yukarıda da değindiğimiz gibi, kapitalizmin bu aşamasının karakteristik özelliklerinden biri olan mali sermayenin ve bunun ürünü olarak mali oligarşinin hakimiyeti ile emperyalist barbarlık ve talan daha da

derinleşti. Sermaye ihracı ile emperyalist sömürgecilik ve emperyalistler arası nüfus alanları kavgası kızıştı.

Bütün bunlar diğer yandan proletar devrimin koşullarının olgunlaşmasında yol açtı. Kapitalizm, emperyalizm denilen bu tekelci aşamasının çıplak gerçekleri, asalak çürüyen ve can çekişen kapitalizme tanıklık ediyordu. Tekelciliğin çürüten gerçeği, rantive ve kupon keserek yavaşan asalak tabakada çok sabittir. Sermaye ihracı ile bu asalaklık kat be kat artıyordu.

Bu zemin, emperyalist burjuvazinin siyasal gericilik dışında ayakta kalmasını imkansızlığına yol açıyordu. Aynı şekilde bir ahtopot gibi yerikrenin tüm toprak parçalarını hayastızca el atma; sermaye ihracıyla ihhak-iggallerle ezilen ulus ve halkların vahşice sömürülmesini yoğunlaştırıyordu.

Emperyalizm, aynı şekilde kapitalizmin üretici güçlerinin oldukça geliştirilmesini sağlamıştı. Kapitalist ekonominin bu aşamadaki tek tek devlet sınırları ötesi uluslararası bir örgütlenmeye talep eden ihtiyacı, emperyalist haydutlar arası çelişkilerin emperyalist savaşlarla ele alınmasını davet ediyordu.

Lenin, tüm bu olguları etrafında tahlil etti. Rekabetçi kapitalizm ve Burjuva Demokratik Devrimler dönemi tüneli içerisinden çıkarmayanlara, proletar devrim teorisini Marks döneminin strateji ve taktikleriyle açıklamaya çalışanlara; emperyalizm çağını ve olgunlaşan proletarya devriminin, emperyalizmin zayıf halkası olan Rusya'da gerçekleşeceğini ısrarla göstermeye çalıştı.

Emperyalizm ve gelişmesinin eşitsizliği, proletar dünya devriminin emperyalizmin zayıf halkalarının koparılması temelinde gerçekleşeceği; tek ülkede de sosyalizmin kurulmasının mümkün olduğu gerçeği, proletarya diktatörlüğü ve parti gibi tüm sorunlar, bu tahlil zemininde yükseldi. Hava Lenin'i doğruladı. 1917 Ekim Proleter Sosyalist Devriminin ispatı olduğu bu değildi mi?

Bu devrim yeni bir çağ açtı. Emperyalizmin pratik bir sorun haline getirdiği proletar devrim, gerçekleşen bir somut olgu olarak ortaya çıktı. Tüm dünyayı derinden sarsan ve emperyalizme proletar devrimle cevap veren, tarihi çizgi açan, Ekim Proleter Sosyalist Devrimi ile, eski burjuva önderlikli devrimler dönemi, yerini Emperyalizm ve Proleter Devrimler çağına bıraktı.

Artık proletarya somut olarak devrediydi. Geleceğin pratikte öncüsüydü. Burjuvazi yaşanan bu gelişmelerle, devrimden korkar hale gelmişti. Burjuva Demokratik Devrimler döneminin aksine artık siyasi gericiliğin temsilcisiydi.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, Emperyalizm ve Proleter Devrimler çağının mahiyetini kavramış ve doğru ele almıştı. Formülasyon olarak, emperyalizmin "toptan çöküşe ve sosyalizmin dünya çapında zafere ilerlediği çağ" tesbitini basında Mao Zedung'un bulunduğu ÇKP önderliğindeki UKH gibi o da ifade etmişti. Formülasyon diyoruz. Zira ne UKH, nede onun bir parçası olan Kaypakkaya, emperyalizmin tahlilleri ve Proleter Devrimler teorisinde hatalı bir pozisyonda değillerdi. Sözkonusu formülasyonun benimsenmesinde, o dönemin devrim için oldukça ileri fırsatlar sunan özelliklerinin önemli rolü olmuştur. Gerçekten de emperyalizm güçlü darbeler yiyor, devrim dalgası küçümsemeyecek bir yükseliş içinde bulunuyordu. İşçi partisi gibi akamların görmek istemedikleri aslında bu durumdur. Kaypakkaya ve UKH'da ki doğru olan içeriğin karartılması ve o konjokörün devrimin oldukça gelişmesini, emperyalizmin-üşaklarının ve gericiliğin alevhlerine tanıklık eden gerçeklerinin gizlenmesi, oportünizm ve revizyonizmin pasifist güzergahının meylatlandırılması için dikkatleri bu formülasyonda odaklaştırmaya çalışmak, çürük, zayıf bir konumlanıştır.

Dünyadaki değişikliklere, durumun somut tahliline dikkat çekmek gerekliydi. "ABD emperyalizmi kağıttan koplandı" gibi birçok makalesinde Mao Zedung, dünyada yükselen devrimci dalgayı, karşı devrim dünyasının çıkmazlarını gösteri-

yordu.

Dünya'daki durum tahlili doğrudur. Hatalı olan sözkonusu tanımlamayıdır. Bu tanımlamada dönemin devrim için büyük bir olumsuzluk içeren gerçeklerinin rolünü gömerek gerekmektedir. Bazı sözcüklere takarak, Kaypakkaya'nın dünya görüşünün ve bu temelde dünyayı yorumlama ve değiştirmeye ortaya koyduğu güzergahın bilimsel özü karartılmaz. Önemli olmasalarda, sözcükler içeriğin yerine geçirilemez. Marks, "Kavramların eksik olduğu yerlere sözcükler tam zamanında yetişirler" derken sadece bilimin lafzını yapan Prodon'ları değil, tüm biçimci mekanik yaklaşımların zayıflıklarına işaret ediyordu.

Ne UKH, ne de onun Türkiye'deki bayrağı Kaypakkaya, emperyalist-kapitalist dünyanın aynı anda toptan ve bir seferde yıkılacağı düşüncesinde değillerdi. Proleter Dünya Devriminin, zayıf halkaların koparılması temelinde geliştiğinin, emperyalizmin gelişmelerinin özellikle sömürge-yarı sömürge ülkelerde derinleştiğinin ve buruların devrimin fırtına merkezleri olduğunun bilincindediler. Maoistler;Leninist kesintisiz aşamalı devrim teorisini reddeden, Leninist emperyalizm tahlillerine tamamıyla zıt Troçkist zıvalarla aralarına çoktan kesin ayırım çizgileri çekmişlerdi. Gerek teori ve gerekse onun yönlendiriciliğindeki pratikleriyle bu gerçekler somut olarak açıkken, Maoist'leri "tüm dünyada aynı anda toptan devrim stratejisini savunmak"la itham etmekle ancak kendilerini tatmin edebiliyorlar.

Amacımız komünizmdir. Proleter Dünya Devrimi bunun aracıdır. Proletaryanın her toprak parçasındaki kavgası bunun hizmetindedir. Dümdüz bir seyir değil, bölgeler-uluslararası farklılıklar açısından biçimde ayrıntılar taşıyan, farklı özgül görevlerde yüz-yüze olan Proleter Dünya Devrimi, Yeni Demokratik ve Sosyalist olmak üzere başlıca iki bileğenden oluşmaktadır. Kaypakkaya'nın yazılan bu ve devrimin diğer temel sorunlarının doğru kavrandığını somut ispat eder. Bunlara rağmen, çağ konusunda bir tanımdan yola çıkıp, meselelerin doğru kavranıp doğru müdahale yolu ve pratiğini ifade eden Kaypakkaya'yı "yanlıştır" ilan etmenin değeri olabilir mi?

Kaldığı, TİKP program taslağını eleştiren yazılarında Kaypakkaya; tanım olarak Emperyalizm ve Proleter Devrimler çağına vurgu yapmaktadır.

TİKP, Burjuva Demokratik Devrimler döneminin dışına çıkamamanın yansıması, Ekim Devrimi'nin açtığı çağ ilişkisini göremiyordu, göremezdi. Çünkü; dünya görüşleri yanlıştır.

TİKP'nin ve bugünde İşçi Partisi'nin sunduğu çağ değerlendirilmesi şu idi:

"Çağımız Proleter Devrimler ve Milli Kurtuluş Savaşları çağıdır, Kemalist Hareket bu çağın ilk kurtuluş mücadelesidir"

Hangi konuya el atarsa atsin İşçi Partisi'nin değerlendirmelerinin merkezine Kemalizm gelip oturmaktadır. Bu rastlantı değil, Kemalist ideoloji ile olan yakınlık ve duyulan hayranlıktandır.

Öncelikle belirtmek gerekirdi: "Çağımız emperyalizm ve proleter devrimler çağıdır". Aydınlik' in milli kurtuluş savaşlarında buna dahil etmesi, genelde Ulusal Kurtuluş hareketlerine duyarsızlığı ve hatıta "emperyalist kişiktirme" olarak ele alınmasına rağmen dünya çapında yeni tarihsel bir dönem açan büyük Ekim Devrimi'nin rolüne M. Kemal'i de ortak edilebilir çabasındır. Aslında söylemek istediği, "Dünya çapında yeni bir çağı Kemalist hareketin, Ekim Devrimiyle birlikte açtıdır. Kemalizme atfen, "ilk kurtuluş savaşı, ezilen ulus ve halklara cesaret ve ren- umutlandırıcı kaynak" gibi yapılan vurguların nedeni de budur. Kaldığı Kemalist hareket proleter devrimlerin değil, eski burjuva devrimlerin bir parçası idi. Aydınlik bırakalım bunu kabul etmeyi (edemez) Kemalist karakterli hareketleri proleter devrimlerinin birer unsuru olarak, çağın kamusalistik bir özelliği, çağı niteliğini veren unsurlardan biri olarak görüyor. Peki Mao ne diyordu?

"Birinci emperyalist dünya savaşından ve Ekim devriminden sonra bazı özel şartlardan (burjuvazinin Yunan saldırsını püskürtmedeki başarısı ve proletaryanın zayıflığından) dolayı, burjuvazinin çizgi Kemalist diktatörlüğünün Türkiye' de boy göstermesine rağmen bir ikinci Türkiye savaşından ve Sovyetler Birliğinde Sosyalist kuruculuğun başarısından sonra" (Mao, Yeni Demokratik Devrim sf. 76.)

Demek ki, Kemalizmi ve onun gibi hareketleri çağı özelliğini veren unsurlar olarak ele alma, olsa-olsa Kemalizm dışında dünyaya başka gözlükte bakamayanlara ait olabilir. Kemalist hareketin hangi özel koşulların ürünü olarak "başarı" kazandığı yukarıda Mao'nun pasajında açık olduğu için tekrar etmeyeceğiz.

Ezilen ulus ve halklara değilse, Çin'de Çan Kay Şek gibi karşı devrimlere "Cesaret" ve "umut" veren Kemalist hareket bağintısında Mao şöyle devam ediyordu:

"İşler, Türkiye'de olduğu gibi hiçbir zaman kolayca yürümez. Birinci Büyük Devrim 1927'de başarısızlığa uğrayınca, Çin burjuvazisinin bazı üyeleri Kemalizm için ortalığı velleveye vermemişler miydi? Fakat Çin'in Kemal'i hanı? Ve Çin'in burjuva diktatörlüğü ve kapitalist toplumu nerede? Ayrıca Kemalist Türkiye bile kendini İngiliz-Fransız emperyalizminin kollarına atmak zorunda kalarak gittikçe daha fazla bir yarı sömürgeye dönüşüp gerici emperyalist dünyanın bir parçası oldu" (age. sf. 76 abc.)

"Proletarya devrimlerinin bir parçası, bağımsızlık mücadelelerinin öncüsü, Kürt sorunu gibi her sorunu çözmeye sınımlı ilkelereyle kapalı kapıları açmanın kilitli" denilen Aydınlik Kemalizm'ine, Mao'nun verdiği bu cevap, gerçekleri görmek isteyenler için yeterlidir.

Mao'nun deyimiyse, Kemalizm, "Vang Çing Vey azılı takımının" bayrağıydı. Bu bayrağı yükseltenlerin parolası, Kemalist'lerin gerçekleştirdiği "tek parti diktatörlüğü" idi. İsağıtılan ve, "Komünizmi yasaklama" "Komünizmle savaşma" "Komünist partinin icabına bakma" idi. (Bkz. age. sf. 77.)

Sun Yat Sen değil, Çan Kay Şek Mustafa Kemal'in ikiz kardeşidir. Emperyalizm uşağı (o somutta ABD uşağıydı) Çan Kay Şek herkesin malumudur. Stalin yoldağın şu sözleride, Kemalist'lerin karşı devrimci niteliğine işaret etmektedir.

"Çin milliyetçileri arasında Kemalizm taraftarlarının olduğunu biliyorum. Kemal'in rolüne talip olan şimdi orada az değildir. Bunların arasında en başta geleni Çan Kay-Şek'tir." (Sun Yat Sen Üniversitesi öğrencilerine konuşma abc)

Burada başbaşa Kemalizm'i tartışmak açısından değil, Aydınlik' in bilinen kötü hünerleriyle Proleter Devrimler çağına ortak ettiği milli kurtuluş savaşlarının "meşalesi" olarak gördüğü Kemalist harekete, tartışma konusu olan çağ bağintısında kısa bir vurgu yapmak istedik. Emperyalizm ve proleter devrimler çağına ulusal kurtuluş savaşları ekimde dahil etmek için, burjuva dünya görüşüne sahip değilseniz hiç bir neden yoktur.

"TKP(M)'nin teorisi pratikle kavgalı" diyen Aslan Kılıç'ın "ne niye yanlıştır ve yerine ne için konulmalıdır" sorusuna verdiği herhangi bir cevap şimdiye kadar ortaya konulamadı. "Yanlıştır" demekle doğru olunmaz ki. Bazı noktalara ilişkin Kılıç'ın eleştirilerinin çürüktüğünü önceki bölümlerde ortaya koymuştuk. Kılıç'ın daha sonraki yazılarında yaptığı, tarihin kendince kronolojik bir sıralaması idi. Kim, ne zaman ayrılmış gibi. Çok iddialı ortaya çıkan Kılıç'ın, iddiasının aksine söyledikleri Aydınlik' in çok gerilerden ta-kipcisidir. İşçi Partisi'ne eleştirilerimizde söylemek istediklerimizin tümünü olmasada başlıca bazılarını ortaya koymaya çalıştık. Başbaşa değil, A. Kılıç ve Mercan'ı İşçi Partisi ile polemikler çerçevesinde ele aldık. Bunun şimdiki duruma yeterli olduğu düşüncesindeyiz. Ama herşeye rağmen, Kılıç'ın "Seytannı bacagını kırarak" 20 yıllık suskunluğunu bozarak yazma cesareti göstermesi kendi açısından elbette bir gelişmedir. Kötü olan, bu gelişmenin, hatalı dünya görüşünün selendilmesi uğruna yapılmıştır. ■

İtirafçı GENERALLER!

21

Haziran günü ekrana gelen ve ertesi günde bazı bölümlerinden kesintiler sunulan

TRT'deki ALTERNATİF adlı programın iki konuyu yaptıkları açıklamaları, Türk devletinin gerçekliğini deşifre eden itirafı da bulundular.

Her ne kadar basın, yapılan açıklamaların taşıdığı önemin aksine, etkilerini azaltmanın bir yöntemi olarak, elden geldiğince küçük bölümler halinde aktararak durumu kurtarmaya çalıştıysada, şaşkınlık içerisinde oldukları da bir gerçek tir.

Doğrusu, onların bu şaşkınlığını fazla yadırgamamak lazım. Çünkü, bizzat bu itirafı da bulunanların direktifleri doğrultusunda yıllarca devleti "zan altında bırakacak" bir yanlış kelime kullanma korkusuyla yayın yaptıktan sonra, bu generallerin kalıp, öğül zan altında bırakmak, direk devletin gerçek konumunu açıklamaları en fazla bunlar açısından zor bir durumdur.

12 Eylül AFC'sinin önderi ve sonraki süreçte Cumhurbaşkanı olan ve bu görevden emekli olan Kenan Evren ile, tartışmalı bir görev süresinden sonra yine emekliye ayrılan eski Genel Kurmay Başkanı Doğan Güreş yaptıktan açıklamalarla, bütün örtüşürme çabalarına rağmen, epeyce gündemde kalacağı benziyorlar.

Bu iki eski generalin ileri sürdüğü görüşlerde kendi aralarında bir birliktelik ve ortak hareket mevcudiyeti gözlemlenirken, gerek bu günkü Genel Kurmay, gerek MGK ve gerekse doğrudan Hükümet politikasıyla çelişme halinde oldukları somutlanmaktadır.

Tabii bu mevcut ordu yapılanmasında ve özellikle de yönetici kademelerde, gerek iktidardaki ve gerekse muhalefete ki klikler içerisinde taraftarın olmadıkları veya olamayacağı anlamına gelmez.

Bu görüş ayrılıklarının devlet yapılanması için hayati öneme sahip konular üzerinde olması, söz konusu iç çatışmanın her ne kadar henüz fazla keskin bir şekilde yürütülüyor veya keskinleşmemiş olsada, gelecek yakın süreçte şiddetli çatışmalara dönüşeceğinin ip uçlarını vermektedir.

Bu görüş ayrılıklarından birincisi; gerilla bölgelerindeki kitle politikasıdır. Her iki generalde, bugün izlenen sertlik politikasını yeterli görmekte ve ısrarla daha geniş kesimleri gerilla bölgelerinde yaşayan ve kendi taraftarında olmayan bütün halkı kapsayacak şekilde, daha "caydırıcı" bir politika izlenmesinden yanadırlar.

Özellikle son dönemlerde başta Dersim olmak üzere T. Kürdistan'ında yoğunlaşarak köylerin yakılması, köylülerin kurbanlanması, ekonomik ambargo ve 100 bine yakın askeri güç, zırhlı birlikler, savaş uçakları ile devam ettirilen "stratejik köyler ve alan hakimiyeti" politikasını, üstü kapalı bir şekilde savunmaktadırlar.

Bunun yanısıra, belirli bir köşkünlükle beraber "Biz zamanında söyledik yapmadılar, ilk eylemlerle beraber sınır bölgesinde, Silopi'de dahil 32 köyümüzün boşaltılmasını istedik uygulamadılar" diyerek, bugün uygulanan katliam politikasını bir yandan geç kalmış bir hareket olarak değerlendiren, diğer yandan bu politikanın ilk hazırlayıcısı olduğunda büyük bir utanmazlıkla Kenan Evren üstlenmektedir.

Diğer yandan, yine her iki generalde Devletin İç Savaşa göre şekillendirilmesi gerektiğini savunmakta ve Hükümetlerin kendilerine verdikleri sözlerle rağmen, bunu yapacaklarına ilişkin sözlerinde durmayarak, soruna gereken önemi vermiyor, İç SAVAŞIN gelişmesine zemin hazırlamakta suçlanmaktadırlar.

"Gerekli tedbirleri almayıp, hazırlıkları yapmamakla" suçlanan SİVİLLER; "Or-

dunun teknik donanımının ve eğitiminin mevcut şartlara-İÇ SAVAŞA ve bunun özel biçimi olarak GERILLA SAVAŞI-NA bu-göre yeniden düzenlenmesinin önemini de anlamamış ve yine yanlış bir politika izlenişlerdir" denilerek, D. Güreş tarafından yine savaşı politikasının ve takiben sonuçlarındaki başarısızlıklarında sorumlusu olarak ilan edilmektedirler.

Devletin iç savaşa göre şekillendirilmesinden kasıtları, ülkede silahlı mücadeleyi esas mücadele biçimi olarak benimseyen devrimci yapılanmaların, diğer bütün çalışmaları buna hizmet eder şekilde ele alma anlayışının ve uygulamasının bir benzeri olarak değerlendirilmelidir.

Devlet, gerek içi ve gerekse dış ilişkisi ve politikalarında esas olarak ülkedeki savaşta galip çıkmasına hizmet edip etmediğine veya bu savaşı kendileri açısından güçlendirip güçlendiremeyeceği kistası doğrultusunda hareket edecek, dışta veya içte yürütülen savaşın desteklenmesine hizmet etmeyen ilişki ve politikalar terk edilip, salt ilişkileri sıcak tutma anlayışından hareketle savaşı olumsuz yönde etkileyebilecek hiç bir adım atılmayıp, karar alınmayacaktır.

Diğer bir deyişle, aslında her iki generalinde, bir türlü dillerinin altında çıkarılmak istemedikleri bakla bir savaş durumunun resmen ilanı ve bu durumun gerektirdiği seferberliklerde dahil bütün çalışmaların yürürlüğe konması ve bugün gizli den kullandıkları kara kuvvetleride dahil olmak üzere, bütün güçlerin legal bir platformda savaşa katılmasını sağlamak vade-top-yekün-bugün nispeten gizli-ç savaşı ilanını içeren anlayıştır.

Ancak bu konuda çekindikleri nokta, hükümete bir savaş durumunu kabul ederlense, muhalif güçleride yine muhalif kuvvetler olarak kabul etmiş olacaklar ve bunun sonucunda muhalif kuvvetler örgütlenme başta olmak üzere, yürüttükleri savaşta bir çok avantajı kazanabileceklerdir.

Görülyorki; aslında her iki generalin gönlünde yatan "aslan" bu politika olmasına rağmen, açıktan ifade etmelerinin önündeki engelde belirtildi "sansızlığı" göğüsleyip göğüsleyemeyeceklerine kanaat gelmiş olmamalarıdır.

Nede olsa, daha dün üç beş çapulcu dediği ve ha bitti ha bitecek edebiyatıyla açıklamaya çalıştığı durumun kaynağı olan güçleri, birden bire resmen DÜŞMAN GÜÇLER ilan etmek öyle basit bir iş değildir.

Ancak, bugün belirtilen haliyle olsa, devletin savaşa göre şekillendirilmesi anlayış, özünde bugün sürmekte olan ve giderek daha da yoğunlaşma hedefi olan savaşın gerçek boyutunun, propaganda söylemlerindeki tanımlamaların aksine devletin kendisi içinde gerçek anlamıyla bir iç savaş tanımına eriştiğini itiraf eder.

Bir başka nokta ise Çekiç Güç sorundur. Yine her iki generalde, bu gücün mevcudiyetinin Türk Devleti açısından hem olumlu-yani avantaj-hemde olumsuz-dez avantaj-yönelimlerinin olduğunu kabul etmektedirler. Buna rağmen sorulara karşın, bu iki öğeden hangisinin daha ağır bastığını direk söylemekten çekinmektedirler.

Çekiç Gücün görev süresinin uzatılıp uzatılmamasına ilişkin tartışmanın yoniden gündeme gelmesi ve bu sürenin uzatılmasıyla karara bağlanmasına rağmen, bu güce ilişkin tartışmanın kapandığını söylemek doğru olmaz.

Nitekim, görev süresinin uzatılmasının dahi istenmemesine rağmen yapılması gereken bir görev olduğunu itiraf eden her iki generalde, bu konudaki gerçekliğe itiraf etmek durumundadırlar.

Bu konuda iki ayrı itiraf mevcuttur.

Bunlardan birincisi Çekiç Gücün alanda bulunmasının Türk devletine sağladığı yararlar ve zararlar, ikincisi ise Türk hükümetinin istese dahi bu gücü kaldıramayacağıdır.

Tekrar bir paragraf üstüne dönersek, görev süresinin uzatılmasının Türk Devleti açısından seçeneklerden biri değil, görev olduğunu belirttik. Çünkü Kenan Evren'inde itiraf ettiği gibi aslında uzatılma diye bir seçenekleri yoktur.

Buna değinmeden önce bu gücün Türk Devletine olan yararları üzerinde durmak istiyoruz. "Çekiç gücün faydasını söylesem bugün istifa etmek zorunda kalırlar" diyen Güreş, aslında bu faydasında söylemiş oluyordu. Çünkü istifa etmelerine neden olacak yararlar, bizzat bu gücün üstlendiği misyonda ve buna paralel olarak yaptığı görevlerde gizlidir.

En başta, bu gücün Türk Kont-Gerillasını aşmak ve çalışmalarında izleyeceği taktikleri belirlemek, faaliyetlerini yönlendirmek, ordunun gerilla savaşına karşı düzenlenmesini sağlamak, gerilla kamplarının ve hareket tarzının belirlenmesi ve koordinatların Türk Devletine aktarılması gibi yararlarının olduğu bilinmektedir.

Bütün bunlar, ABD'nin Türkiye'deki savaşa aktif katılımının itirafı anlamına geleceğinden, elbetteki gizli tutulmaya çalışılacaktır. Ancak, yine de Çekiç Gücün bulunmasının bu olduğunu söyleyemeyiz. Bu nedenleri kabaca sıralarsak.

1- Türkiye ve Irak Kürdistanı'ndaki ulusal mücadeleyi ve gelişmeyi kendi kontrolü altına almak için ve bu güç vasıtasıyla izleme, uygun zemini geliştirme ve diğer emperyalistlerin aynı amaç uğruna yapacakları hamlelere set çekme.

2- Orta Doğu'yu legal bir kılıf altında daha rahat kontrol etme ve gözlemleme.

3- Türkiye üzerinde geliştirdiği ilişkileri merkezileştirme ve direk kendi usununa bağlama.

4- Türkiye'de bulunması ile ileride iç savaşın daha da boyutlanması ve bunun içerisinde de sosyal kurtuluş mücadelesinin ivme kazanmasıyla birlikte gündeme gelecek bir müdahale için, şimdiden Türkiye halkını yabancı güce alıştırmaya ve olası tepkileri bu yöntemle şimdiden yumuşatma ve yok etme.

Peki Çekiç Gücün Türk Devleti açısından olumsuz yanı nedir. Sanırım bunun en belirgin etmeni; ABD'nin bu güç vasıtasıyla bölgede Türk Devletinin üzerine bir "kuma" getirebileceği olasılığıdır.

Nihayetinde, Irak Kürdistanı'ndaki iç cebelleşmeden galip çıkma uğraşı içerisindeki Talabani ve Barzani, bu misyonun pek hevesli hazır talipleridirler. Irak Kürdistanı'ndaki bu mücadelede Talabani, PKK'dan ve halktan yararlanarak geleceğini garanti altına almak isterken, gerek Türk Devletiyle ve gerekse emperyalist güçlerle olan ilişkilerini nispeten daha ölçülü tutma yöntemini benimliyor.

Hafız Esat'ın deyimiyle "Orta-Doğunun orospusu" olan Barzani, gerçekde tam bu tanımlamanın gereklerine uygun davranmaktan bir an dahi tereddüt etmemektedir. Bu faaliyetlilik ekseninde "MİT ten birileri gider görüşür gelirdi" diyen Evren'de Barzani'nin politikasını açığa veriyor, tabii buna paralel olarak Barzani'nin kendileriyle sınırlı kalmayıp işi merkeze den bitirme uğraşında bir o kadar daha kızgınlık yaratıyor.

Bu durumu çok iyi bilen Türk Devletinin özellikle son dönemlerde "Bizim için esas olan Irak'ın toprak bütünlüğüdür" diyerek Saddam'ı uyarmaya çalışmaları ve bu amaç uğruna Saddam'ın geliştireceği yani Halepçe saldırılarına destek vereceklerini de ima etmektedirler.

İşte Türk Devletinin bu "kuma" psikozu ile generallerin "Saddam'la birlikte yaşa-

mayı öğrenmeliyiz" şeklinde ifade ettikleri düşüncelerin birbirine eklenince, ortak hedef olan Kürtlere karşı ortak mücadele bevesi anlaşılır olmaktadır. Böylece Çekiç Gücün vasıtasıyla kurulan ABD engelinde bu yolla belli ettirmeden aşılabilirliğini ummaktadırlar.

Çekiç Gücün varlığının dahi Irak Kürdistanı'ndaki yapılanmaya bir destek anlamına geldiğini açıktan ifade eden Türk hakim sınıfları; daha öncelikle yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, elbetteki burada gelişecek böyle bir yapılanmanın Türkiye Kürdistanı'na yapacağı olumlu-kendisi açısından olumsuz-etkileri hesaba katmaktadır.

Böyle bir yapılanmanın, Türkiye'deki Kürt ulusuna-özellikle de burjuvazisine-vereceği cesaret bir yana, bu yapılanmanın Türkiye Kürdistanı'ndaki ulusal mücadeleyi açıktan olmasada somut olarak destekleyeceğini ve Türk ordusunun hareket alanını daraltacağını çok iyi bilmektedirler.

Ancak bütün bunlara rağmen ve Türk hakim sınıflarının sunduğu onca hizmete rağmen, aç gözlü efendinin ilde bu alanda ısrar etmesi "sevgili" burjuvazimizin ABD'ci kliğinin boynunu bükerken, özellikle Avrupa'cı kliğinin önünü açmaktadır.

İşte tamda bu noktada Kenan Evren'in bir diğer itirafı olan gerçek devreye girmektedir. "Çekiç Gücü bu gidip başkası da gelse, hangisi gelirse gelin hiç bir hükümet kaldıramaz" diyen Evren'e "neden" sorusu yöneltilince verdiği cevap, gerçekten dürüstçedir. "Çünkü o kadar bağımlıyız ki ABD'ye, ekonomik olarak, siyasi olarak, yani kaldıramazlar."

Elbetteki Evren bu bağımlılık ilişkisini ve boyutunu direk açıklamıyor ama sorunun özünü oldukça net bir şekilde ortaya koymakanda geri durmuyor. "ABD'nin bazı girişimleri oluyor. İstekleri oluyor, bunları kabul ettikten sonra arkası geliyor. Parmağınızı veriyorsunuz kolunuzu kurtaramıyorsunuz. İşte bu nedenle, ABD istemedikçe Türk hakim sınıflarının Çekiç Gücün kaldırılması yönünde bir karar almaları imkansızdır. Tabii bu ilişki salt bununla sınırlı değildir, çünkü Evren'inde dediği gibi söz konusu olan ekonomik ve siyasi bağımlılıktır.

Genel Kurmay'ın, Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanmasına ilişkin ise oldukça ciddi bir görüş ayrılığı mevcut olduğu gibi, Kenan Evren'in "1959'da milli savunmaya bağlandı. 1961'de ihtilal oldu" uyarısı ciddiye alınması gereken bir görüştür. Darbelerle hayli sıkı fıkı olan Evren'in bir darbeye yol açacağı endişesi, Güreş'in Genel Kurmay üyelerinin kariyer duygularını okşayan "Onların bir ağırlığı var, sıradan bir emir subayına çevrilemezler" sözleri ve ordunun polis teşkilatına döneceği, siyasete gireceği tepkileri daha çok tribünlerde yankısını bulacağı benziyor. Aslında her iki generalinde, bugün aynı kaderi paylaştıkları klik yapısının devam ettiği düşünülürse, ileri sürdüğü görüşler bu kliklerin gerek sivil, gerekse asker kesimlerinde şiddetlemlenerek sürececek bir tartışmanın gidişatına ilişkin önemli ip uçlarını vermektedir.

Ama bu ip uçlarından birisinin her iki eski generalinde boynuna geçecek yağlı ilimik olmayacağını, aynı Menderes'te olduğu gibi hiçbir garantisi mevcut değildir. Özellikle de bu konuşmalarının ardından isinmaya çalıştıkları aktif siyasi-likte birlikte "İtirafçılık" pozisyonuna düşmeleriyle birlikte 12 Eylülcülerin yar-gınlamalarını isteyen kliklerin etkinliklerinin artması, bu olasılığı güçlendiren en büyük etmen olacaktır ■

E.Serhat UĞUR

(G-7) Emperyalist haydutlar zirve toplantısı üzerine

G-7 (7 devlet) olarak adlandırılan dünyanın belli başlı emperyalist ülkelerinin (ABD, Kanada, Japonya, Almanya, Fransa, İngiltere ve İtalya) her yıl gerçekleştirdikleri "zirve toplantıları", bu yıl da Kanada'nın Halifax kentinde 15-18 Haziran tarihleri arasında yapıldı. Yalnız bu seneki "zirve toplantısında" sayısal bir değişiklik vardı. O da, bölgesinde ve dünya pazarlarında gittikçe etkisini göstermeye başlayan Rusya'nın da katılımıyla G-7'nin objektif olarak G-8'e dönüşmesiydi.

Bilindiği gibi, dünya emperyalizminin adeta "Merkezi Yürütme Kurulu" halini alan bu "zirve toplantılarında" kamuoyuna açılan konular dışında, gizliliğine çok önem verilen ve basın toplantılarında asla yansıtılmadıkları "özel konular" da ele alınmaktadır. Bu son zirvede de yine, emperyalist dünya sisteminin kendi çıkarları açısından büyük önem taşıyan ve kamuoyuna yansıyan yönleriyle işlenen konuları şöyle özetleyebiliriz:

- 1) Bosna Hersek, Çeçenistan ve diğer bazı önemli bölgelerdeki son gelişmeler.
- 2) "Yoksul ülkeler" diye adlandırdıkları yarı-sömürge ülkelere yapılan "yatırımların" (sermaye ihracının), IMF'nin sunduğu raporlarla birlikte ele alınması.
- 3) Büyük devletler arasındaki sorunlar diye adlandırdıkları, emperyalist devletlerin kendi aralarındaki ilişkisi ve çelişkilerin (özellikle ABD-Japonya arasındaki pazar dalaşı) işlenmesi ve nükleer silahların kontrolünün ele alınması.
- 4) "Uluslararası Terörle Mücadele" adı altında, emperyalist sisteme yönelen komünist, devrimci, ulusal-ilerici mücadelelere karşı yeni saldırı hazırlıklarının ele alınması.
- 5) Rusya'nın G-7'yi G-8'e dönüştürecek şekilde bundan sonraki emperyalist zirve toplantılarına katılma sorununun kararlaştırılması.

Dünya genelinde gerek devrim ve gerekse de karşı devrim cephesinde çok ciddi gelişmeler yaşandığı içinde bulunduğumuz bu yılda gerçekleştirilen "emperyalist haydutlar zirvesi", tıpkı daha önce yapılanlar gibi bu seferde kapalı kapılar ardında konuşulanları titizlikle gizlemektedir. Tıpkı, emperyalistlerin borazancılığı yapan 26 Haziran tarihli Newsweek dergisinin şöyle belirttiği gibi "Dünyanın en zengin ülkelerinin global (dünya) ekonomisini gizlice yönlendirmede bir yöntem olarak 20 yıl önce başlatılan bu yıllık olay, bir sirk havasına burunmasının yanı sıra, tam bir politik ve ekonomik güç gösterisine dönüşmüştür." Dikkat edilirse, Newsweek dergisi, borazancılığı yaptığı elendilerinin gizli-kapaklı işler çevirdiğini ifşaa etmekle kalmıyor, onları "sirk havasında" bir araya gelen "sirk hayvanlarına" da benzeterek "politik ve ekonomik güç gösterisinde" bulduklarını belirtiyor. Emperyalistlerin, öncokillerde olduğu gibi, bu seferde "gizli kapılar ardında", dünya halklarının başında hangi cadı kazanlarını kaynattıkları, önümüzdeki pratik süreçte elbette ki ortaya çıkacaktır.

sermayenin, bu yarı-sömürge ülkelerden geri alınışında (gerek ana paranın ve gerekse de faizinin) ciddi sıkıntılar yaşanmaktadır. Yani, verilen sermayenin kaynağına dönmeyişi veya gecikmesi, emperyalist mali kuruluşları da bir kriz içerisine itmektedir. Zaten varolan pazar krizi daha da derinleşmektedir. Bu durumu, geniş bir mali dökümanla dile getiren IMF, "zirveye" katılan emperyalist temsilcilere, şu anki 28 milyar dolarlık rezervin kendisine yeterli olmadığını, acil fonlardaki bu miktarın iklye katlanarak taze kaynak yaratılmasını talep etmektedir. IMF'nin şu anki mevcut altın rezervinin toplam 40 milyar dolar tutarında olduğu, fakat bunu paraya çevirmek istemediği de dile getirilmektedir.)

3) IMF'nin haricinde, diğer emperyalist ülkelerin, dışarıya (ağırlıklı olarak yarı-sömürge ülkelere) yaptıkları yatırım ve sermaye ihracında son yıllarda büyük artışların olduğu ve bu sermayenin büyük bölümünün özel dev emperyalist şirketlerce pompalandığı istatistiklerle ispatlanmıştır. Bu istatistiklerden birisindeki ülkelere göre dağılımı tabloyla açıklamak daha anlamlı olacaktır.

Yukarıdaki tablolardan da izlenebildiği gibi, gerek "yatırım" ve gerekse de "yardım" adı altında, en büyük sermaye ihracını gittikçe artan ölçüde gerçekleştiren ülkelerin ilk üç sırasını ABD, Japonya ve Almanya oluşturmaktadır. Tarihlerle dikkat edildiğinde, özellikle "Yeni Dünya Düzeni"nin ilan edildiği 1990 yılından sonra, "yardım"larda kısmen, "yatırım"larda ise, yaklaşık olarak %50'ye varan oranlarda bir artış gözlenmektedir. Yani Rus modern revizyonizminin çöküşünden sonra boşalan ve yeni açılan alanlara ağırlıklı olarak ABD, Japonya ve Almanya'nın yöneldiğini ve aslan payını aldıklarını söyleyebiliriz. Özellikle son bir aydan beri ABD ile Japonya arasındaki otomotiv sanayinin yönlendiği pazar alanları ve gümrük sorunlarıyla gündeme gelen "ticaret savaşları" (büyük krizi demek daha doğru olur)nin nasıl gündeme geldiği daha iyi anlaşılacaktır. Bu sorun, son yapılan zirvede fazlaca ele alınmamakla birlikte, bu ve benzeri sorunların, büyük devletler arasında çözülememesi durumunda WTO (Dünya Ticaret Örgütü)nin devreye girerek çözüme ulaştırmaya çalışması konusunda görüş birliği doğmuştur.

Ayrıca, tam da bu "zirve" Ocesi, Fransa sürpriz bir açıklama yaparak, "Fransa'nın çıkarları gereği, nükleer denemelerine devam edeceği" kararında olduğunu vurgulamış, bir an ortalığı karıştırmıştı. Hatırlanacağı üzere, Nisan ayı ortalarında "Nükleer Silahların Kontrolü" konulu bir konferans yapılmış ve bundan bir hafta sonra Çin, bir nükleer patlama gerçekleştirmişti. Fransa'nın bu son açıklaması ise, bu olayın üzerine tuz biber ekmiştir. Her taraftan tepkiler ve protestolar yükselmiş, fakat Fransa bu karardan vazgeçmeyeceğini ısrarla belirtmiştir. Fransa'nın bu karara varmasında bir dizi amaçları vardır. Birincisi, dünya pazarlarındaki eski gücünü elinde tutmak ve yeni pazarlardan yararlanmak arzusunda olduğunu, tam da "zirve" öncesi rakip emperyalistlere hissettirmek. İkincisi, iç politika malzemesi olarak kullanmak. Yani, son seçimlerden irkçı-faşist ulusal cephe ve diğer sağ partilerin güçlenerek çıkması üzerine, onların oy potansiyeline "Güçlü Fransa" imajını vererek sahip olmak.

Bu durum, son zirvede, "Nükleer silahların kontrolü ve kaçakçılığın önlenmesi" maddesi şeklinde genelleştirilerek ele alınmıştır. Kamuoyuna geniş bir açıklama yapmamakla beraber, emperyalistler, bu sorunu kendi aralarında özel ve gizli anlaşmalarla halletme yolunu seçmişlerdir. Yani, nükleer gücü tekelinde bulunduracak ve istedikleri zaman da hem birbirlerine ve hem de dünya halklarına karşı bir tehdit ve şantaj unsuru olarak kullanabileceklerdir.

4) Gündemdeki diğer bir madde olan "Uluslararası Terörizmle Mücadele" esas olarak; komünist, devrimci, ulusal-ilerici mücadeleleri bastırmayı hedeflemektedir. Bilindiği gibi emperyalistler, yerli işbirlikçileri birlikte daha önce gerçekleştirdikleri bir dizi operasyon ve saldırılarla, genel olarak dünyada ve özel olarak da Latin Amerika'daki komünist ve devrimci ulusal hareketlere ağır darbeler vurdular. Tıpkı, PKP'nin önderleri ve Başkan Gonzalo'yu ele geçirdikleri ve diğer devrimci örgütlerin önderlerini ele geçirip ve bazılarını da katledtikleri gibi, aynı şeyleri diğer anti-emperyalist ve anti-faşist hareketlere karşı da uygulamakta ve yeni uygulamaları devreye sokmaya çalışmaktadırlar. Fakat, emperyalistlerin ve işbirlikçilerin tüm bu uygulamalarına rağmen komünist, devrimci ve ulusal-ilerici güçler, mücadeleleriyle halkların desteğini de alarak, daha da kararlı bir şekilde ilerleye atılmaktadırlar. Bu da emperyalistleri ve uşaklarını ciddi "istikrarsız ve potansiyel tehlike" ıspitleri yaparak, yeni politika ve uygulamalar geliştirmeye zorlamaktadır.

5) "Emperyalist Haydutlar Zirvesi", kendi aralarına yeni ve iştahlı bir haydutu (Rusya'yı) olarak sınırlarını daha da geliştirmeye çalışıyor. Gerçi, bu yılki zirveye her ne kadar Boris Yeltsin katılmakla birlikte, Rusya'nın mevcut içinde bulunduğu, "istikrarsız" konum ve "pazar ekonomisinin" kurallarını henüz oluşturamaması vb. gerekçeler gösterilerek, bu sorunun seneye ele alınması kararlaştırılmıştır. Ve önümüzdeki yıl G-7 (Emperyalist Haydutlar) zirvesinin, Rusya'nın da katılımıyla, Fransa'nın Lyon kentinde yapılması görüş birliğiyle onaylanmıştır.

Yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, her sene gizli-kapaklı gündemlerle yapılan G-7 emperyalist zirvesinin bu yılki de kamuoyuna sadece bilinen yönleriyle açıklanması ve birçok gizli anlaşmalar pratikte uygulanmak kaydıyla saklı tutulmuştur. Kuşku yoktur ki, emperyalistler, bu yıl da dünya halklarının ve onların öncülerinin başında cadı kazanları kaynatmasının planlarını yapmıştır. Dünya halkları da onların bu hain planlarını açığa çıkararak işlemez hale getirilmesini mücadeleleriyle sağlayacaklardır ■

DIŞ YATIRIM MİKTARI (milyar olarak ABD Doları)			DIŞ YARDIM MİKTARI (milyar olarak ABD Doları)		
Ülkeler	1990	1993	Ülkeler	1990	1993
ABD.	423,6	548,7	ABD.	11,4	9,7
Japonya	310,8	422,6	Japonya	9,1	11,3
Almanya	143,1	178,7	Almanya	6,3	7,0
Fransa	67,9	140,6	Fransa	7,2	7,9
İngiltere	77,2	243,2	İngiltere	2,6	2,9

Not: Bu tablo, OECD kaynaklarından yararlanılan, Newsweek dergisinde 26.06.1995 tarihli sayısından alınmıştır.

Yukarıda özet maddeler halinde belirttiğimiz konuları, önem sırasına göre kısaca açarsak, bunların, niçin bu son yapılan emperyalist zirvede özellikle ele alındığını daha iyi anlarsız.

1) Bosna Hersek ve Çeçenistan sorunları, (daha önceki yazılarımızda genişçe işlendiği gibi) emperyalistlerin çokça övgüsünü yaptıkları "Yeni Dünya Düzeni"ni kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıkan ciddi bölgesel sorunlardır. Çünkü, Bosna Hersek sorunu, bir bütün olarak Balkanlar ve Avrupa'daki istikrarı, Çeçenistan sorunu ise, Kafkasları ve Orta-Asyayı ve hatta son dönemlerde tüm Rusya'da ki "istikrarı" da ciddi olarak tehdit etmektedirler. Ki, bu bölgeler, büyük emperyalist güçlerin, gerek zengin yeraltı kaynakları ve gerekse de jeo-politik ve jeo-stratejik konumları gereği, üzerlerinde büyük bir çekişme içerisinde buldukları "etki alanlarıdır." Ve hiçbir emperyalist güç de bu alanları diğerine pek terketmeye gönüllü görünmemekte ve dolayısıyla bu sorunların "çözümü" de tam bir yılan hikayesi haline almaktadır. Her "ateskes" ve barış görüşme, arabuluculuk vb. girişimlerin sonunda daha yoğun ve hırslı saldırılar ve kanlı olaylar birbirini izlemektedir. Bu son zirvede de bu konunun işleniş tam bir fiyaskoyla sonuçlanmış ve hiçbir "somut" karar alınmadan olay kendi akışına bırakılmıştır.

2) Zirvenin en önemli konularından birisi de, emperyalistlerin, yarı-sömürge ülkelere "yardım" ve "yatırım" adıyla gerçekleştirdikleri ihrac edilen sermayenin o ülkelerin içinde bulunduğu son durumla birlikte ele alınmasıydı. Bu değerlendirmede esas rolü IMF (uluslararası para fonu) nun hazırladığı rapor oluşturmıştır. Hazırlanan bu raporun, kamuoyuna yansıdığı kadarıyla, "yardım" adıyla verilen

Not: PTT kanalı ile elimize ulaşan Avusturya Merkezi Mayıs Komitesi imzalı 29.05.'95 tarihli "Eskiye yık yeniyi inşa et" şiarıyla başlatılan Avusturya Mayıs Kampanyası başarılı bir biçimde sonuçlandırıldı başlıklı yazıyı olduğu gibi sunuyoruz.

TKP(ML) Yurtdışı Bürosu önderliğinde oluşturulan Mayıs Komiteleri faaliyet alanımızda "eskiyi yık, yeniyi inşa et" anlayışıyla önüne bir dizi faaliyet koyarak başarıyla gerçekleştirdi. Eski faaliyetsizliği, hantallığı aşmak, saflardaki örgütsüzlüğü örgütlülüğe dönüştürmek her tarafı, sempatzıları harekete geçirmek perspektifiyle oluşturulan kampanyamız sonucunda gözle görülür derecedeki etkilerini şöyle sıralayabiliriz.

Her demek iyemizin, taraftarımızın harekete geçirilmesi kampanyamızın başarıyla sonuçlanmasının temel oldu.

Ajıtasyon? Propaganda komiteleri oluşturularak her komitenin ziyaret edeceği ev listesi, semt ve mahalleler belirlendi.

Kampanya boyunca Mayıs Komiteleri sık sık toplanarak faaliyetlerini düzenli bir şekilde değerlendirir aksaklıkları zamanında yaptığı müdahalelerle aştı ve inisiyatifli davrandı. Bu inisiyatifli davranış hantallığı, tembelliği aştığı ve amir-memur ilişkisine dayalı eski bürokrat çalışma tarzını yitirdiği gibi başarının, sevk ve idare etmenin esprisi oldu. Eski bölünme öncesi zaafardan dolayı derneklelerimiz sıradanlaşmış, bunun etkileri sonucu siyasetin yerine, faaliyetin sorunları yerine başka sorunların, kişisel sorunların tartışıldığı alalade yerler haline gelmişti. Kampanya süresince her üyenin, her taraftarın ve sempatzıların görevlendirilmesi, herkesin önüne somut bir işin konulmasıyla, insanları somut olarak faaliyeti ve faaliyetin sorunlarını tartışmaya başlamasıyla, hem insanın kendisini hem de faaliyeti geliştirmenin zeminini sağladı. Bu süreç aynı zamanda aktifle pasif olanı, çalışmak isteyenle istemeyeni açığa çıkardı. Daha açık bir ifadeyle kampanyanın amacına uygun olarak bir eleme kampanyası oldu.

Kampanya boyunca yürüttüğümüz pratik faaliyetler

*Proletarya partisinin 23. kuruluş yıldönümü dolayısıyla Avusturya'nın 3 ayrı yerinde (Vienna, Salzburg, Linz) seminerler düzenlendi.

*Avusturya'nın 4 ayrı yerinde (Vienna, Linz, Innsbruck ve Vorarlberg) 1 Mayıs yürüyüşlerinin ve etkinliklerinin düzenlenmesi gerçekleştirildi.

*Yöresel olarak Linz'de İbrahim Kaypaklıya'ya anma semineri düzenlendi.

*Merkezi İbrahim Kaypaklıya'ya anma gezisine, Avusturya'dan destek amacıyla katıldık.

*Avusturya'da merkezi olarak İbrahim Kaypaklıya'ya anma gecesi düzenlendi. Gecedan bir gün sonra düzenlenen kır gezisi ve kır gezisindeki Mayıs faaliyetlerini değerlendirme toplantısıyla kampanya sonuçlandırıldı.

Yazımızın amacı yürüttüğümüz faaliyetleri ve faaliyetlerimiz bazında proletarya partisinin propagandasını yapmak, faaliyetleri bir bütün olarak değerlendirmek daha ileri ve geniş faaliyetlere yatkın tutmaktır. Yani hata ve eksikliklerimizi atmak, olumlu ve gelecek vaad eden yönlerimizi geliştirmek, iletirmek gerekiyor.

TKP(ML)'nin 23. Kuruluş Yıldönümü Üzerine Seminerler

23 Nisan 1995 Viyana Semineri:

Parti ve Komünizm şehitleri için bir da kikalık saygı duruşundan sonra seminere

Avusturya Mayıs Kampanyası başarıyla sonuçlandı

geçildi. Partinin kuruluşu, kuruluş sürecinde TIKP içinde iki çizgi mücadelesi, 70'li yıllarda dünyada ve Türkiye'de durum anlatıldıktan sonra 72 programın bugün ne anlama geldiği, bugünkü durum ve partimizin geçtiği süreç kavratılmaya çalışıldı.

Tartışma bölümünde, değişik siyaset taraftarları olmasına rağmen sadece semineri dinlemekle yetindiler. Mafya Hizibi seminere katılma ve tartışma yerine sadece iki adamını göndererek sayım yaptırması ne kadar siyasi olduğunun kanıtı oldu. Katılan adamlarından birisi bir kaç soru sormasına rağmen, sayım görevlerini tamamlamış olacaktı ki sorularını cevabını bekleme ciddiyetini bile gösteremediler.

Seminer sonrası kitlemizle yaptığımız değerlendirmede seminerin gerek katılım gerekse de içerik bakımından olumlu ve doyurucu olduğu görüşünde birleşildi.

29 Nisan 1995 Salzburg Semineri

Saygı duruşuyla başlayan seminer olumlu bir şekilde sonuçlandı. Salzburg seminerinde de değişik siyaset taraftarları olmasına rağmen konuşmadan ziyade sadece soru sormakla yetindiler. Mafya Hizibinden katılan bir kişi ise, Mafya Hizibi taraftarı olarak konuşmaya çalıştı ama, konuşmasıyla özellikle ayrılık süreci ve bugünkü durum ve gerilla savaşı üzerine partinin görüşlerini eleştirilmediği meye kalkmasıyla kendisini teşhir etmiş oldu. Toparlama bölümünde soruların sorularını cevaplandırılmaması yanı sıra Mafya Hizibinin teşhir edilmesi, seminere katılan kitle üzerinde olumlu bir etki yarattı.

Seminer sonrası Salzburg taraftarlarımızla yaptığımız değerlendirmede çıkan ortak görüş, olumlu bir seminer olduğu yönündeydi.

30 Nisan Linz Semineri

Partimizin 23. yıl kuruluş yıldönümü seminer dizisinin üçüncü ve sonuncusu Linz'de verildi. Gerek katılım, gerek canlılık, gerek tartışmalar açısından olumlu bir seminer oldu.

Linz, Avusturya'da bölünme öncesi ve sonrası yaşanan sorunlardan dolayı en çok olumsuz etkilenen yerlerin başında geliyordu. Olumlu bir potansiyele sahip bir alan olmasına rağmen alana ciddi bir şekilde sahip çıkılmamasından dolayı faaliyetin tamamen dağıldığı bir yerde eski parti tabanının esasının seminere katılması, seminerin birinci olumlu yanısıydı. Dışımızdaki siyasi çevrelerin tek tek bireyler düzeyinde dahi olsa seminer katılarak canlı bir tartışma ortamı yaratılması bakımından, Mafya Hizibinin diğer bölgelere nazaran örgüt adına katılmalarından dolayı daha kapsamlı teşhir edilmesi, partinin ayrılık sürecinden bu yana geçen süreçte gerilla savaşını gücü ve olanakları dahilinde aksatmadan yürütmesi, bugünkü durumun daha detaylı ele alınması bakımından olumlu bir seminerdi.

Diğer alanlarda olduğu gibi Linz'de de toplanma, yeniden örgütlenme faaliyetinin ve olumlu bir adımı oldu.

Sonuç:

Avusturya'da verdiğimiz alanlardaki seminerler esasta olumlu geçmiş, seminerlere toplam 200 üzerinde kitle katılımı sağlanmış, seminerler içerik olarak partimiz TKP(ML)'yi tanıtmaya, bugünkü durumu daha iyi bir şekilde kavratmaya, saflarda siyasi bir atmosfer yaratma bakımından olumlu bir faaliyet olarak sonuçlandırılmıştır.

1 Mayıs

Avusturya'da 1 Mayıs yürüyüşleri Nisan ayı başlarında seminer faaliyetleriyle birlikte ele alınarak yoğun bir propagandada faaliyeti başlatıldı. Hemen hemen tüm alanlarda, özellikle alternatif 1 Mayıs yürüyüşlerinin düzenlendiği alanlarda hazırlıklarda ve örgütlenmede TKP(ML) taraftarlarının inisiyatifli ve çabası olumlu bir öge olarak kabul gören bir gerçeklikti. Yürüyüşlerde ortaya çıkan tablo ise bu olumluluğun canlı bir gerçekliği idi.

Avusturya'da yürüyüş yapılan alanlarda katılım şöyle gerçekleşti. Vienna: 800, Linz: 80, Innsbruck: 100, Vorarlberg, 50. Yani Avusturya'da TKP(ML) taraftarlarının 1 Mayıs yürüyüşlerine katıldığı kitle bin kişiden fazladır. Bu sayı bölünme öncesi en son 1994 yılı 1 Mayıs'ındaki yürüyüşlere katılan kitleden oldukça fazladır. Bu farklılık sayısal bir farklılık olduğu gibi niteliksel bir farklılık aynı zamanda.

Tüm yürüyüşlerde kitle fazlalığının yanı sıra yürüyüşlerdeki disiplin, coşku, slogan atma, canlılık ve taşınan kızıl bayraklarla hem içerik hem de görünüm olarak 1995 1 Mayıs'ının kızlaşmasında Kültür Devriminin kızıl nefeslerinin çabası bariz bir şekilde ortaya çıkmıştır. Özellikle Vienna özgülünde 1 Mayıs sonrası yapılan değerlendirmelerde, dışımızdaki örgütlerin bu tespitlerimizi paylaşması gerçekliğimizin ayrı bir özelliğidir.

Mafya Hizibi ise en olumsuz dönemini yaşamaya bakılmadan varlığını yarattığı provokasyonlarla ispatlamaya çalışıyordu. Gerek Vienna'da hakkı olmadan öne fırlayıp yürüyüşün önünde yürümeye kalkması, ki bu tüm örgütlerin tepkisini aldı. Ayrıca Linz'de de konuşmayı ve devrim andını sahote etmeye çalışması gibi...

14 Mayıs 1995 Linz İbrahim Kaypaklıya'ya anma toplantısı

Özeldir önderimiz İbrahim Kaypaklıya, genelde ise tüm Mayıs ayı ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra seminer bölümüne geçildi. Seminerde önderimiz İbrahim Kaypaklıya'nın hayran, mücadelesi ve görüşlerinin yanı sıra, esas olarak onu dönemin önderlerinden ayıran, onu komünist kılan özellikleri öne çıkarılarak anlatılmaya çalışıldı.

Canlı ve olumlu bir tartışmadan sonra TIKKO gerilla birliklerinden görüntüler ve günlük gerilla yaşamından kesitler sunan film gösteriminden sonra 40-50 civarında katılımla gerçekleşen toplantı olumlu bir şekilde sona erdi.

20 Mayıs merkezi İbrahim Kaypaklıya'ya anma gecesi'nin desteklenmesi

Avusturya'da ayrı bir anma gecesi düzenleneceği için merkezi gece alanımız özgülünde tali olarak desteklendi. Avusturya gecesi esas alındı. Buna rağmen tüm Avusturya'dan 70 civarında bir katılımı Frankfurt'ta düzenlenen merkezi gece desteklendi.

25 Mayıs Avusturya İbrahim Kaypaklıya'ya anma gecesi

Olumlu bir hazırlık çalışması ve 800 civarında katılım sağlandığı gece; olumlu, coşku dolu, kitlelerin sanatçılarla bütünleştiği, parti sloganlarıyla Grup Munzur ve Grup Kızılınak'ın kavga türkülleriyle kitlenin ülkedeki kavgaı yaşadığı, soluduğu bir gece oldu. Grup Munzur'un söylediği kavga türkülleriyle halaya duran kitle, dağıldı yakılan isyan ateşiyile bütünleşiyordu sanki... Partizan organları, ozan Ali Haydar'ın söylediği marşlarla, özellikle parti marşıyla hem ozanın hem kitlelerin coşkusu doruklara çıkıyor-

du.

Bu güzel coşku içinde, coşkuyla birlikte yücelen, gerçeyle bütünleşen parti kitlelerinin yanı sıra eriyen, tükenenlerde vardı. Önce geceyi, İbrahim Kaypaklıya'ya anma gecesi bojkot eden, katılımlı engellemeye çalışan, başarısızlığa da legal yayınlarını koltuklarının altına alarak salon içinde, halta sahneye kadar gelerek dağıtmaya çalışan akıl fukarası olanlarda vardı. Bojkot (1) un 3-5 akıl fukarasıyla sınırlı kalmasına rağmen gerek kitlelerin gerekse de tertip komitesinin tepkisi vardı. Eh tertip komitesi de olmaya ki, kulağında tutup dışarı atma cüretiyle oyuna gelse işte Mafya Hizibinin arayıpta bulamadığı fırsat... Bağırmanın, çağırmanın yanı sıra ortalığı velveleye verdikleri gibi, hemen kaleme sarılacaklar, yarattıkları provokasyonun zevkünde dört köşe bildiri üstüne bildiri basacaklardı.

Bizim tavırımız ise şu oldu: "Siz bu geceyi bojkot etmeye çalıştınız. Birakalım sıradan kitleyi kendi çevrenizi bile etkileyemediniz. Çevreniz bile sizi takmadı, geceyi katıldı. Amacımız bizleri provokasyona getirecek sizleri dışarı atmamızı sağlamak veya yayın dağıtma yasağı koydurmaktır. Buyurun bojkot etmeye çalıştığınız ama başaramadığınız gecede yayınlarınızı dağıttın ve kendi kendinizi teşhir edin." Mafya Hizibinin hevesi kurşunda kalmıştı ama hazır kitle varken legal yayınlarını da dağıtmayı ihmal etmediler. Dağıtmaya dağıttılar ama, gider kitlelerin gözünde küçüldüler, ufaldılar, cüceleştiler ve layık oldukları yere oturdular. Çünkü hem devrimci bir geceyi bojkot edeceksin, ardından da beceremeyince faydacı bir şekilde yaklaşarak yayın dağıtmaya geleceksin. Hem de salınan içine ve sahneye kadar gidip yayın dağıtmaya çalışacaksın. Sormazlar mı adama, bu ne biçim perhiz, bu ne biçim lahana turşusu...

Sonuçta İbrahim Kaypaklıya'ya anma gecemiz devrimci coşkunun doruklara ulaştığı bir gece olarak, Partizanca içilen devrim andıyla olumlu bir şekilde bitirildi.

26 Mayıs Vienna kır gezisi

Vienna ve çevresinin katıldığı kır gezisi Ali Haydar ve Grup Munzur'un katılmasına rağmen kültürel etkinlikten ziyade esas olarak Mayıs Komitelerinin faaliyetlerinin değerlendirildiği, cnaylandığı bir kır gezisi oldu.

Gelecek faaliyet dönemine ilişkin öneriler ve perspektiflerin ürettiği bir kır gezisi oldu. "Eskiye yık, yeniyi inşa et" şiarına uygun olarak, Mayıs faaliyetleriyle kampanyanın niteliğine uygun olarak yeni bir sayfa açıldı. Eski bürokrat tarzından kopularak, yeni, kendisini sürekli kitlelerin denetimine, eleştirisine sunan, kitlelerle birlikte tartışarak, birlikte karar alarak ve birlikte pratiğe uygulayarak yaratılan başarının, gelecek vaadedilen olgunun kolektif önderlik olduğu bilince çıkarıldı.

Kitlelerden kopuk, tabandan uzak önderliğin ise Avusturya özgülünde vardı sonuç Mafya Hizibinin vardıydı. Bizim başarımız ise o eski köhnemiş, kişisel muhtariyetliklerin, kişilere özgü özerklik ve değişiklik arzeden çalışma tarzından kopmamızdan, en azından kopma sürecine girmemizden kaynaklanıyor. Ve biz başarımızı geliştireceğiz, güçlendireceğiz yeni faaliyet sürecinde daha güçlü, aktif ve kolektif bir şekilde kampanyalar biçiminde kitlemizle birlikte yürüyeceğiz. Hantallığa, tembelliğe yer vermeyeceğiz. Her taraftarımızın, her sempatzıamızın somut görevleri olacaktır. Deneşimin en iyi biçimi ise somut pratiktir. Başarımız teorimizle pratiğimiz arasında uyumu sağlamaktan geçmektedir ■

TİKKO, Pertek'te düşmanı pusuda vurdu

Not: Yayınımıza PTT kanalıyla ulaşan TKP(ML) Batı Dersim Bölge Komutanlığı imzalı ve 28.06.1995 tarihli bildiri okuyucularımıza olduğu gibi sunuyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız:

Ülkemizde iç savaş bütün şiddetiyle devam etmektedir. Düşman savaşta çabuk sonuç almak için bütün imkanlarıyla gerilla bölgelerine yüklenmiştir.

Ülkenin bütününde savaş ayrı tempoyla sürmese de, gerilla savaşının yürütüldüğü bölgeler ülke bütününe etkilemektedir.

Eğemen sınıflar ülke ekonomisini kendi siyasalalarına tabi tutmuşlardır. Savaş endekslisi politikalar artık günlük yaşamın bir parçası durumuna gelmiştir.

Gerilla savaşı, ülkenin genelini etkisi altına almıştır. Bazen bir veya bir kaç bölgede yürütülen gerilla savaşı, bütün ülkeyi etkilemektedir. Bu bir savaş durumudur ve ülkemiz gündemini oluşturan da gerilla savaşıdır. On yılı aşkın bir süredir faşist Türk devletinin başa çıkamadığı, altından kalkamadığı gerilla savaşı gerçeği sosyal kurtuluş kadar strektir.

Düşman özellikle son iki yıldır Dersim bölgesine büyük önem vermekte, Dersim'deki gerilla savaşını, Dersim bölgesini insanlaştırarak etkisizleştirmeye çalışmaktadır. Bu Dersim'i "bitirme" biçiminde

ifade edilen stratejik bir yönelimdir. Bu yönelim kesinlikle düşmanın bir taktik oyunu olarak görülmemelidir. Dolayısıyla düşmanın Dersim'i "bitirme" stratejik saldırısına karşı, Dersim halkıyla birleşerek, düşmanın içinde barınmayacağı ve içinden de kolay kolay çıkamayacağı yoğun saldırı savaşıyla karşılık verildi ve verilecektir de.

Dikkat edilirse, düşmana yönelik karşı saldırılarımız tam da düşmanın Dersim'i "bitirme" askeri politikasına uygulanmaya çalıştığı dönemde olmuştur. Düşman farkında olmadan Dersim'i Vietnamlaştırdı. Bu gerilla bölgesinde savaş halkın yaşamının bir parçası olmuş ve savaşsız günlük yaşam sürdürülemez hale gelmiştir.

Düşmanın zulmünü anlatmaya kelimeler az gelir. Öz olarak şunu belirtmemizde yarar vardır. Dersim'de canlı ne varsa düşmanın hedefleri arasındadır. Halkın yarattığı tüm değerler düşman tarafından imha edilmeye çalışılmaktadır. Düşmanın bu vahşi ve futüresuzca katliamlarına karşı insanlık ne dilsiz, ne sağır, ne kör olabilir, yaşamın insanlık vahşetidir. "Topyekün imha" politikası uygulanmaktadır.

İşte Partimiz TKP(ML) önderliğinde geliştirilen köylü gerilla savaşı daha büyük anlam taşımaktadır. Köylü gerilla savaşımız insanlığı kurtarma savaşıdır. Bu savaş, dünyadaki ezilen halklara büyük bir mesajdır. Kızıl siyasi iktidarlar için köylü gerilla savaşı gerekli ve zorunludur.

Köylü gerilla savaşı düşmanın "topyekün imha" savaşına karşı verilen en etkili savaştır. Ülkemizdeki ezilen halkları kendi kaderlerini, kurtuluşlarını ancak ve ancak halk savaşını sürdürerek ellerine alabilirler. Faşist Türk devleti yıkılmadıkça, bu za-

lim, bu insanlık vahşeti devam edecektir. Verdiğimiz köylü gerilla savaşı ne bir bölgesel savaştır, ne de yalnızca ulusal. Bu savaş, emperyalizme ve onların

uşaklarına karşı verilen insanlığı kurtarma savaşıdır. İşte bu bilinçle hareket edildiğinde kazanılmayacak zafer yoktur. Savaşta üstünlüğümüz ideolojimizdir. Doğru askeri çizimimizdir. Bu doğrultuda birleştirilmiş akıl ve cesaretimizdir. Denilebilir ki, ordumuz TİKKO'nun savaşta gösterdiği fedakarlık, özveri, zorlukları aşma becerisi, engelleri tanımasına ruhu, halına olan güven ve bağlılık beyaz ordularda bulunmayan meziyetlerdir. Bu meziyetlere sahip olan ordumuz TİKKO, taktik esneklikte üstün manevra kabiliyetini göstererek düşmanın ordusuna büyük darbeler vurarak güçlenmektedir.

İşte bu saldırılardan birisi de 21 Haziran günü Batı Dersim'in Pertek ilçesine bağlı Avcılar köyünde gerçekleşti. Düşmanın pususu mevzilerine, Alt Bölge Komutanlığına bağlı bir gerilla birliğimiz önceden yerleşti. 21 Haziran saat 17.00 sularında düşman kendi mevzilerine yerleşmeye çalışırken, gerilla birliğimiz saldırıya geçti.

Şimşek çaktı, gök gürültüsünden sonra boşanan yağmur sağnağı gibi gerillalarımız silahlardan çıkan kız kurşunlar düşmanın ismini bitirmişti. Düşman beyoğundan vurulmuştu. Şaşkınlığa uğradıktan atamayan düşman ordusu, paniğe kapılarak çil yavrusu gibi dağılmaya başladı. Hiç bekle-

BALKANLARDA GÜNDEM

Petros NIKOLAOU

Yazarımızın yazısı gazetemize ulaşamadığından dolayı yayınlıyamıyoruz. Özür dileriz

mediği anda gerillalarımız hızla düşmanın mevzilerine girmişti. Düşman ordusunun yapacağı tek şey vardı "geriye çekilmek" ve büyük moral bozukluğu içinde yaralıları birlikte alarak geri çekildi.

Tabii ki düşman ordusunda ölümler de vardı. İki düşman askeri savaş dışı kalmıştı. Bunların üzerindeki cephanelere gerilla birliğimizce el konulmuştu. Alman cephane, 1 adet G3 piyade tüfeği, 100 adet mermi, bir takım şarjörler. Ayrıca gerilla birliğimiz kayıp vermediği gibi yaralı gerillamızda yoktur.

Düşmanın Dersim'e yaptığı büyük asker sevkiyatında ordumuz TİKKO'nun gerilla saldırılarına engel olamaması tersine gerilla birliklerimizin saldırılarında düşman ordusu büyük zayıf vermiş ve vermeye de devam edecektir. Burada bir kez daha ülkemizin ezilen halklarına sesleniyoruz, bu savaş hepimizindir. Kurtuluşumuz Partimiz TKP(ML)'nin öndelik ettiği halk savaşındadır. Bu savaş insanlığı kurtarma savaşıdır. Sonra değil, şimdi katliamanın zamanıdır" diyerek, ordumuz TİKKO'ya katılmam. Zulmün karların dünyasını yıkalım.

**Halk Savaşına Yüklen, Kazan!
Yaşasın Halk Savaşı!
Yaşasın Köylü Gerilla Savaşımız!**

AEK'den acil uyarı

Haber Merkezi: Dr. Abimael Guzman'ın Hayatını Korumak için Acil Enternasyonal Komite tarafından tüm dünyadaki duyarlı kişi ve kurumlara yönelik acil uyarı çağrısı yapıldı.

12

Eylül 1992'de bir operasyon sonucu yakalanan ve yakalandığı andan itibaren Peru Devlet

Başkanı Fujimori'nin, "öldürülecek" dediği PKP (Peru Komünist Partisi) önderi Guzman 3 senedir El Callao Askeri Üssünde tutuklu bulunmaktadır. Özel yeraltı hücrelerinde, tutulan ve şeker hastası olduğu bilindiği halde, doktorları, avukatları ve ailesiyle görüşmesi yasaklanan Başkan Gonzalo ölüme terk edilmiştir.

Bu konuda dünyadaki tüm duyarlı kişi ve kurumlara AEK (Acil Enternasyonal Komite) tarafından yapılan çağrıda, "21 Mayıs 1995 günü Peru Devlet Başkanı Alberto Fujimori, uluslararası barışa bir duyuru yaparak, Başkan Gonzalo'nun El Callao Askeri Üssü'nde tutuklu bulunduğu yeraltı hücrelerinde üç sene içinde öleceğini söyledi.

Fujimori açıklamasında, onun tutuklu bulunduğu hapishanede hiç kimse yaşamaz dedi. Fujimori bunun yanı sıra Başkan Gonzalo'nun mutlak tecrit hapsinde tutulmaya devam edeceğini, ölümünden önce avukatları, doktorları veya dostları ile görüşme yapmasına izin verilmeyeceğini söyledi. Fujimori tüm dünyaya Dr. Guzman'ı katledeceğini ilan etmektedir. Üç sene yakını zamandır Peru'da ve dünya-

nın dört bir yanında bu devrimci önderin hayatına saygı gösterilmesini talep eden milyonlarca insanı hiçe sayıyor. Siyasi tutukluların tecritte tutulmasını yasaklayan ve onların libti bakım ve hukuki savunma yapabilmeye imkanlarını garanti altına alan tüm enternasyonal sözleşmeleri umursamazlıkla sırtına atıyor. Her katadan pek çok insanın bu canı Fujimori rejimini lanetlemesi ve Başkan Gonzalo'ya tecritte tutulma barbarlığına son verilmesini talep etmesi önem arz etmektedir" denildi.

"ABD'nin tam desteği ile hareket eden Fujimori rejiminin bu devrimci lideri kademe sine izin veremez", denilerek devam eden çağrı, "AEK, Peru rejimi ve onun efendisi ABD'nin kıymetli eylemlerini lanetlemek için dünyanın dört köşesindeki insanlara çağrı yapmaktadır. Peru rejiminin Dr. Guzman'ı katledeceğini izin verilemez. Onun tecritte tutulmasına devam etmelerine izin verilemez. Siyasi tutuklulara ve savaş tutsaklarına karşı barbarlık uygulamaları durdurulmalıdır.

Peru devletinin, siyasi tutuklulara muamele konusunda uluslararası sözleşmelere riayet etmemesine gerçekleşirmesine iteyen herkes harekete geçmelidir. Peru devletinin bu suçları sessizlik ortamında işlemesine imkan tanınmamasına inanan herkes sesini yükseltmelidir. Ezilenlerin, kendilerini ezenlere karşı mücadele etme temel hakkına inanan herkes Peru halkının mücadelesini desteklemelidir.

ABD-Fujimori rejiminin suçları teşhir edilmeli ve lanetlenmelidir. Dr. Abimael (Başkan Gonzalo)'ın hayatı korunmalıdır. Tecritine son verilmelidir", sözleriyle son buldu ■

ATİK 8. Kongresini yaptı

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) 8. Olağan Kongresini 23-24-25 Haziran tarihlerinde Almanya'nın Frankfurt kentinde yaptı. 250 civarında dinleyici ve delegenin katılımıyla gerçekleşen kongre, saygı duruşuyla başladı.

Faaliyet, mali ve siyasal raporların okunarak tartışılmasından sonra ATİK'in yeni yönetimi ve denetim kurulu üyelerinin seçilmesiyle kongre sona erdi.

Üç gün boyunca süren kongrede zaman zaman karar tasarılarında gündeme gelecek delegeler tarafından tartışılarak oya sunuldu. Bunlardan biri doğrudan ATİK'in niteliği ve geleceğiyle ilgili idi ve bu nedenle üzerinde önlemler duruldu. Tasarı ATİK'de bir yapısal değişikliğe gidilmesini, mücadelenin ihtiyaçlarına cevap verecek bir program ve örgütsel yapının inşa edilmesini öngörüyordu. ATİK'in 7. kongresinde onaylanan DKO çizgisinin somut gerçekliğe uyarlanması içeren tasarı, "Demokratik Haklar Platformu"nun önerisinde dikkate alınarak hazırlanmıştı.

Buna göre, bir yandan artık Avrupa ülkelerinde kalıcı bir yaşam kurmaya başlamış olan ve gerek Avrupa'da emperyalist devletlerin ve gerekse Türk devleti ve onun Avrupa'daki uzantıları tarafından kullanılmak istenen geniş emekçi göçmen kitlelerine yönelik bir siyasal-örgütsel faaliyetin özgün olarak başlatılması öngörüldü. Öte yandan Türkiye'de süren DHD (Demokratik Halk Devrimi) mücadelesi ile doğrudan diyalog içerisinde olacak ve

bu mücadeleyi her düzeyde destekleyecek bir yapının ayrıca oluşturulması hedeflenmektedir. Demokratik Haklar Platformu'nun Avrupa'daki devamı şeklinde düşünülen yapının, ATİK katliet tarafından tartışılarak oluşturulması için yeni ATİK konseyine yetki verildi ve politik alt yapının oluşturulması hazırlıklarına başlandı. Yine sözkonusu tasarıya göre, ATİK'e bağlı demeklerin her biri bir konuyu (örneğin Gözaltı Kayıplarına Karşı Mücadele ve Kamuoyu Faaliyeti, Şehit Aileleriyle Dayanışma, Gençlik, Kadınlar, Kültür-Sanat vb.) kendine temel uğraş olarak alarak ve genel faaliyetin yanı sıra bu özel görevi sürdürmeyle yükümlü olacak. İki üç aylık bir altyapı çalışmasının ardından şekillenecek olan yeni bünyenin daha diri ve dinamik bir yapıyı ortaya çıkartması sağlanacaktır.

Öte yandan Avrupa'da kalıcı (göçmen) olan kitlelerin ekonomik-demokratik, siyasal sorunları ve talepleri için örgütlenmesi öngörülen yapı da, esasen kendi zamanına uygun (Avrupa'ya ilişkin) bir tarzda hareket etmekte birlikte, Türkiye'deki DHD mücadelesi ile dayanışma içerisinde olup, kamuoyu faaliyeti sürdürecektir.

ATİK'in 8. kongresine Demokratik Haklar Platformu, Altınçay Yayıncılık, TKP(ML) YDB ve Çanakkale Cezaevindeki TKP(ML) davası tutsaklarından mesajlar geldi.

Kongre, Gözaltı Kayıpları ve Yargısız İnfazlara Karşı Mücadele Komitesi'nin Cafer Cangöz somutunda sürdürdüğü kampanyanın daha geniş kitlelere ulaştırılması çağrısıyla son buldu ■

Diyalektik

Sorunlar ve siyaset -II-

Mao Zedung konuları incelerken kuru tekrara düşmeden doyurucu açıklamalarda bulunmakla kalmamış, bunları topluma, sınıfa, sınıflararası ilişkiye, mücadeleye dahice uygulamış; diyalektik ilişkiyi siyaset pratiğinin canlı tezgahtarına dönüştürerek, onu şaşmaz bir rehber haline getirmiştir. Mao Zedung'un bu alana ilişkin açıklamalarını teoriden 'çıkarmak' ya da yok saymak, proletaryayı 'karanlıkta el yordamı ile yürümeye' mahkum etmekle eş anlamlıdır. Bu yüzden Mao Zedung düşmanlığı ile bilim ve devrim düşmanlığı arasında uçurumlar bulunmamakta, dahası bu iki düşmanlık esasta elele yürümek zorundadır.

Diyalektik; doğa, toplum ve düşüncenin tüm süreçlerini yöneten, işleyişlerine hükmeden, onları açıklayan "zıtların birliği" yasası ve bu temel yasaya bağlı olarak dizilen alt yasaların bilimidir.

Bu bilimin, insanlığın sınıflara ayrılması sebebiyle önemli ölçüde felsefi yorumla açık olması, onu, diğer bilim dallarından-özellikle de doğa bilimlerinden-önemli ölçüde ayırmaktadır. Doğa, toplum ve düşüncenin açıklanmasına hizmet eden bilim dallarına kaynaklık etmesine rağmen diyalektik diğer bilim dalları gibi sınıfsal niteliği bulunmamaktadır. Burjuvazinin ya da diğer gerici sınıfların diyalektik işleyişini kabul edip-etmemeleri bu gerçeği değiştirmez. Günümüzde sorun daha çok bilimlerin yorumu ve kullanımı üzerinde çıkmaktadır. Mesela kimya bilimini burjuvazi de kabul eder ama, onu doğanın ve toplumun gelişimi için değil, kar elde etmek ya da hasımlarını yok etmek amacıyla kullanır. Burjuvazi sınıfsal gerçeğine uygun olarak bilimler hakkındaki yorumunu tüm pratiği süresince ortaya serer. Bilimiyeni ortaya çıkarıp insanlığın önünü aydınlatmaya yarayacak olan en önemli alan, burjuvazinin ellinde tam tersi bir işleve koşulmaktadır.

Diğer tüm bilimlerin hemen her aşamasında sayısız kez tekrarlanan ve katlanan diyalektik, sadece bilimlerin değil, yaşamın istisnasız tüm alanlarının gerçeğidir. Diyalektik toplumlar ve sınıflara ilişkin açıklamalarına şiddetle karşı çıkan burjuvazi, bilimin paraya ve kara tahvil edilebilen tüm alanlarında, diyalektik tüm kurallarından sınırsız bir biçimde yararlanır.

Egemen burjuvazinin bilinen bu yaklaşımına değişik biçimlerde küçük burjuva sol çevrelerde de rastlanmaktadır. Diyalektik temel kurallarını ve işleyişini kabul eden bir çok kesim, konuların detayına inildikçe, bu alanın temellerinden kopmakta, küçük burjuva sınıf ve katmanlarda büyük ölçüde egemen olan, metafiziksel yorumlara kapıyı açmaktadır. Bu durum, diyalektik'in ait olduğu sınıfın penceresinden yorumlanmasıdır ki, bu da doğaldır. Doğal olmayan, bu tür yaklaşımların Marksizm'e yamanmaya, O'na mal edilmeye çalışılmasıdır. Bu alanda üzerinde durulması gereken en önemli mesele budur.

DIYALEKTİĞİN TEMEL YASASI..

Diyalektik bilimsel tarzda yorumlanmasında bilimde, bu alanın çeşitli yasalarından söz edilmiştir. İlk geniş incelemelerine Engels'de rastladığımız diyalektik, tüm tartışma süreci boyunca çeşitli yasalarla anımsatır. Gerek Engels, Lenin, Stalin ve gerekse de Mao'da diyalektik yasaları konusunda farklı rakamlar ve özelliklere rastlanmaktadır.

Diyalektik bilimsel yaklaşımın yeni olması sebebiyle, bu farklılıkların ortaya çıkması normal bir durumdur. Zira tüm

bilimler gibi diyalektik de, ancak yeni bulgularla beslenerek gelişen süreçler sonunda temel tanım ve özelliklerine kavuşur.

Engel, esas olarak üç temel yasadaki "çelişme", "nicelik ve nitelik", ve "yadsınmanın yadsınmasından" söz eder.

"Hareketin kendisi bir çelişkidir.", "yaşam da şeylerin ve süreçlerin kendinden varolan, ara vermeden ortaya çıkan ve çözülen bir çelişkidir. Ve çelişki bitir bitmez, yaşam da bitir, ölüm başgösterir" diyor Engels, açıkça diyalektik merkezine "çelişki"yi koyar, Engels'in merkezine "çelişki"yi koymasına rağmen, "nicelik ve nitelik" ile "yadsınmanın yadsınmasından" temel yasalar düzeyinde ele alması, Mao Zedung tarafından haklı olarak eleştirilir. Engels'in "karşıt bir şey kendi karşıtını içinde taşıdığı zaman, kendi kendisi ile çelişki durumunda bulunur, ve düşüncedeki dışavurumu da öyledir. Örneğin, bir şey, aynı zamanda kendisi kalsın ve gene de durmadan değişsin, kendinde "süreklilik" ve "değişiklik" karşıtlığını taşısın, işte bu bir çelişkidir." sözleri, değişimin yani niceliğin niteliğe, niteliğin niceliğe dönüşümünün, çelişki dediğimiz, zıtların bir arada bulunmasının bir sonucu olduğunu da ifade ediyor. Bu durumda "çelişki" ile "çelişki"nin doğrudan sonuçlarından olan "değişim"i aynı düzeyde ele almak doğru olmayacaktır. "Zıtların birliğinin" kaçınılmaz sonuçlarından biri olan değişimi ya da "nicelikle niteliğin birbirine dönüşümü", ancak "zıtların birliği" yasasının bir alt yasası ya da bir kategorisi olabilir. Çünkü Mao Zedung'un da belirttiği gibi "En temel şey zıtların birliğidir. Nicelikle niteliğin birbirine dönüşmesi nicelik ve nitelik zıtlarının birliğidir."

Marks ve Engel'den sonra diyalektik üzerine çalışmalar yapan Lenin'de, tıpkı Engels gibi "çelişki"yi diyalektik merkezine koyar. Bununla birlikte, diyalektik üç temel öge altında on dört ögeye ayrılır.

Engels'in açıklamalarında temel yasalar olarak yer alan "nicelik ve nitelik" ile "yadsınmanın yadsınması", Lenin'de ancak üç ana ögenin ayrıntılandırılan bölümlerinde yer alırlar.

Bu bölümü olduğu gibi Lenin'den okuyalım;

"1- Kavramın kendi kendinden itibaren tanımı (doğrudan doğruya şey'in kendisi, kendi ilişkileri ve gelişimi içinde gözönüne alınmalıdır);

2- Şey'in doğrudan doğruya kendi içindeki çelişki (das Andere seiner),

3- Analiz ile sentezin birleşmesi, Diyalektik'in ögeleri besbellice bunlardır." diyor Lenin, devamla,

"Bu ögeler, daha ayrıntılı bir şekilde, şöyle sunulabilir:" demektedir ve bu üç ana başlıktan çıkan özellikleri, ikisi örnek olmak üzere 16 madde halinde sıralamaktadır:

1- İncelemenin nesnellığı (örnek vermek yok, konu dışına çıkmak yok, doğrudan doğruya kendi kendisinde şey var sadece).

2- Bu şey'in diğer şeylere olan katmerli ve çeşitli bağıntılarının hiç eksiksiz tümü.

3- Bu şey'in (respective fenomen'in) gelişimi, kendisine özgü hareketi, kendine özgü hayatı.

4- Bu şey'in içindeki içsel bakımdan gelişkin olan eğilimler (ve yanlar),

5- Toplam olarak ve karşıtların birliği olarak şey (fenomen vs).

6- Bu karşıtların mücadelesi respecti- ve açılıp yayılmaları, çelişkin özlemler,

vs.

7- Analiz ve sentezin birleşmesi değişik parçaların ayrılması ve yeniden birleşmesi, bu parçaların toplam halinde bütünleşmesi.

8- Her şey'in (fenomenin, vs.) bağıntıları sadece katmerli ve çeşitli değil, aynı zamanda evrenselidir de. Her şey (fenomen, süreç vs.) her başka şeye bağlıdır.

9- Sadece karşıtların birliği değil, ama aynı zamanda her belirlenimin, niteliğin, çizginin, yanın, özelliğinin her başka'ya (kendi karşıtına) geçişleri.

10- Yeni yanların, bağıntıların, vs. sonsuz biçimde ortaya çıkma süreci.

11- İnsanın şeyle, fenomenler, süreçler, vs. hakkındaki bilgisinin, fenomenlerden öze ve daha az derin bir özden daha derin bir öze giderek sonsuz derinleşme süreci.

12- Birlikte varoluştan nedenselliğe ve bir bağlantı ve karşılıklı bağımlılık formundan daha derin ve daha genel bir başkasına.

13- Alt evredeki bazı çizgilerin, özelliklerin, vs. bir üst evrede tekrarlanması ve

14- Görünürde eskiye dönüş (olumsuzlanmanın olumsuzlanması)

15- Muhtevanın formula mücadelesi ve bunun tersi. Formun reddedilmesi, muhtevanın yeni baştan yoğunlaşarak işlenmesi.

16- Nicelikten niteliğe geçiş ve bunun tersi (15 ve 16, 9'un örnekleridir)."

Görüldüğü gibi Lenin, Engels'ten daha farklı ve detaylı bir sıralama sunmaktadır. Engels'de temel yasa olarak yer alan "nicelik ve nitelik", Lenin'de bir alt kategori olarak "geçişler" biçiminde yer almaktadır. Yine "yadsınmanın yadsınması", Lenin'de "görünürde eskiye dönüş" olarak adlandırılmaktadır. Daha sonra Stalin'de "temel yasa" olarak rastladığımız bazı özellikler, Lenin'de alt yada ayrıntılanmış ögeler olarak yer almaktadır.

Stalin, diyalektik'in dört "temel çizgi ile karakterize" edileceğini söyler ve Politzer'in de daha sonra aynı sıra ile derslerinde okuttuğu şu özellikleri sayar:

1- Herşey birbirine bağlıdır.

2- Herşey sürekli hareket, değişim ve gelişme halindedir.

3- Nicelik-nitelik değişimi.

4- Zıtların mücadelesi.

Diyalektik'e ilişkin düşüncelerini açıklarken sık sık Engels ve Lenin'e göndermelerde bulunan Stalin, Lenin'in "zıtların birliği" ne ilişkin yaklaşımını benimsemeyi adeta es geçer. Lenin'in "Sözün gerçek anlamıyla diyalektik, şeylerin bizzat özündeki çelişkilerin incelenmesidir." ve "Gelişim, karşıtların mücadelesidir," sözlerine atıfta bulunan Stalin, Lenin'in çok daha önemle üzerinde durduğu ve diyalektik'in tanımı olarak verdiği "zıtların birliği"ni gözmezden gelir, atlar. Oysa "mücadele"den söz edebilmek için, düşman/karşıt yanların "birliği"nin zorunluluğunu görmek, göstermek elzemdir. Stalin, gerçeğin bu yanına bilerek dokunmaz. Peki neden? Aynı yıl bitmiş olan Moskova Duruşmalarının ekisi olabilir Stalin'in bu konuya değinmesini engelleyen. Ancak, her halükarda diyalektik'in temel yasası, Stalin tarafından, diyalektik'in "temel çizgi"lerinden biri olarak dahi sayılmamıştır.

Diyalektik'in bilimsel açıdan derinleşmesine, henüz ilk araştırılma dönemi diyebileceğimiz bu dönemde, diyalektik'e ilişkin sıralamaların farklılık göstermesi, doğal olmaktan öte belki de bir zorunluluktur. Aksi takdirde, eskinin ya da bir öncenin basit ve kuru tekrarına düşülmeden kurtulamazdı. Daha önce belirttiğimiz gibi, diğer bilimler gibi diyalektik de, ancak yeni bulgularla beslene-

rek gelişen süreçler sonunda temel tanım ve özelliklerine kavuşur. İlk hamlede yerli yerine oturmuş bilimsel-felsefi açıklamalar, pek sık rastlanan gelişmeler olmaktan genellikle uzaktır.

Lenin'in diyalektik'e ilişkin tanımlarında, bu alanda henüz yolun başında bulunulduğuna inandığını anlayabilmekteyiz. Daha sonra tekrar başvuracağımız Lenin'in şu sözleri iki bakımdan önemlidir: önce Lenin'i okuyalım

"Diyalektik, karşıtların birliği teorisi olarak tanımlanabilir kısaca. Diyalektik'in çekirdeği bununla sezilip kavranacaktır, ama bir dizi açıklamayı ve bir gelişmeyi gerekli kılar bu."

1-Bu sözleriyle Lenin, çok net bir biçimde "karşıtların birliği"ni diyalektik'in temel yasası olarak tanımlıyor.

2- Diyalektik'in "bir dizi açıklama ve geliştirme"ye ihtiyacı var.

Karşıtların birliği diyalektik'in çekirdeği olarak kavrayan Mao Zedung, bu alana ilişkin açıklamalarıyla çok önemli bir boşluğu doldurarak gidemiştir. Esas olarak dağınık ve yetersiz bulunan diyalektik'e ilişkin açıklamalar, Mao Zedung ile birlikte dağınıklaktan kurtarılmış, yetersizliği esasta aşılmıştır.

Mao Zedung konuları hecelerken kuru tekrara düşmeden, doyurucu açıklamalarda bulunmakla kalmamış, bunları topluma, sınıfa, sınıflararası ilişkiye, mücadeleye dahice uygulamış; diyalektik ilişkiyi siyaset pratiğinin canlı tezgahtarına dönüştürerek, onu şaşmaz bir rehber haline getirmiştir. Mao Zedung'un bu alana ilişkin açıklamalarını teoriden 'çıkarmak' ya da yok saymak, proletaryayı "Karanlıkta el yordamı ile yürümeye" mahkum etmekle eş anlamlıdır. Bu yüzden Mao Zedung düşmanlığı ile bilim ve devrim düşmanlığı arasında uçurumlar bulunmamakta, dahası bu iki düşmanlık esasta elele yürümek zorundadır.

Toplumsal ve siyasal gelişmelere paralel olarak ortaya çıkan/çıkarılan yeni bilimsel önermeler ve analizler, istisnasız her zaman- çıkış anlarında- eskinin, eskiyi muhafaza etmenin engelleyici direnişi ve reddiyle karşılaşmışlardır. Çoğu kez, doğru yerde bulunanların bir kısmının, yeni gelişmelere ayak uyduramayarak eskiye (doğrunun öncesi; eski ve eksik haline) kısıpçlıkla sarılmakla yetindikleri, orda çakılıp kaldıkları görülmektedir. Örneğin Leninizm, Marksizm'in geliştirici olarak ortaya çıktığı dönemde, "sadece Marksizm" ile yetinmek isteyenlerin yoğun direnişiyle karşılaşır. Oysa Leninizm'in varlığı koşullarında 'sadece Leninizm'e karşı direnmek değil, esasta Marksizm'i gelişmelerden soyutlamak, gelişmekten mahrum olmaktadır. Revizyonizmin doğum döşegini tam da böylece anlar, yani önemli gelişme anları oluşturur.

Diyalektik konusundaki gelişmelerde de, yukarıda belirttiğimiz türden muhafakar 'direnişçiler' eskilikle rastlanmaktadır. Diyalektik'in Mao Zedung tarafından geliştirilmiş hali doğrunun eski haliyle yetinmek isteyenler tarafından Marksizm-Leninizm adına reddedilmiş; eskinin savunulması, onun verili koşullarda tamamlanması olan 'yeni' olmadan yapılmaya çalışıldığından, çok daha geri mezzilere düşülmüştür. Sadece bu da değil, bir kısım siyasal akım, bu konudaki "haklılıklarını" ispat etme aşkına, kaba bir biçimde yalan üretme makinası haline gelmişlerdir. Bu konuda AEP revizyonizmi ile O'nun Türkiye versiyonları özel olarak anılmaya layıktır! Nitekim bizde öyle yapacağız ve bu kesimi özel olarak anacağız! ■

Ben Öncü'nün bir neferiyim (II)

Ülkemizde demokrasinin olmadığı kadın sorununda daha net görülmektedir. Ülkemizde kadın baskıya ve sömürüye uğrayan, en çokda hak gaspına uğrayan bir kesimdir. Burjuvazi kadını hem yedek işgücü hem ucuz işgücü deposu olarak görür. Bugün tekstil alanında çalışan işçilerin büyük çoğunluğu genç kadınlardır. Her hangi bir hukuki çalışma standardına uymadan ömür, ondört saat çalıştırılan yine bu kadınlardır. Ayrıca ücret durumları çok kötüdür.

Kadın sosyal, siyasal, kültürel alanda da geri bırakılmıştır. Bunun nedeni eğitimsizliktir. Bir yandan feodal değer yargılarının hüküm sürdüğü, diğer yandan gün geçtikçe artan yoksulluk kadının içinde bulunduğu içler acısı durumdur. Kadının bu çağdışı koşullarda olmasının nedeni sistemdir.

Biliyoruz ki tarih, özünde sınıf savaşlarının tarihidir. Ezilen köle ile köle sahibinin, serf ile derebeyinin, burjuvazi ile proletaryanın savaşlarıdır. Toplumlar tarihine baktığımızda ezilenlerin toplumsal hareketliliği, kadınların şu yada bu biçimde katılımıyla yükselmiştir. Kadınların olmadığı bir toplumsal hareket eksik bir harekettir. Tarih bize bunu gösteriyor. Ezilenlerin arasında en ezilenler sınıfını taşıyan kadın, özgürlük kavgasının ve toplumsal olayların dışında kalmaz. Toplumsal ve tarihsel süreç bize kalmadıklarını gösteriyor. Kölelerin isyanlarında, köylülerin savaşlarında kadınlar hep vardı. Çağımızın en güçlü ve en büyük siyasal, toplumsal, tarihsel hareketi olan işçi sınıfı hareketinin milyonlarca emekçi kadını etkilemesi, mücadele alanına çekmesi ve enternasyonalist bir ruh anlayışıyla, dünya proletaryası ve halklarının sosyalizm bayrağı altında toplanması bunun en büyük kanıtıdır.

Egemen sınıflar hiç bir şart altında emekçi kadınların eskiden beri edilgen durumdan kurtulmalarını istemez. Bundan dolayı baş vurdukları oyunlardan biride feminizmdir.

Feminizm sözcüğü ilk kez 1872'de kullanılmıştır. O günden sonra tüm kapitalist ülkelerde şekillenmeye başlamış olan feminist kadın hareketi günümüzde de burjuvazinin emekçi kadınlar arasına sokmaya çalıştığı reformist ve son tahlilde karşı devrimin hizmetinde bir harekettir.

Burjuva kadın hareketinin toplumsal bir etkinlik göstermesi ilk olarak 1789 Fransız Devriminde oldu. İnsan hakları beyannamesi yayınlanınca, feminist hareketin yaratıcılarında olan **Olympe de Guegis**, bir kadın hakları beyannamesi yayınlar. Fakat ilk kadın örgütünün yöneticileri olan **Olympe ve Rose Lacombe** gilyotin bacağı altında can verdiler. Ve tüm kadın kuruluşları yasaklandı. Daha sonraki süreçte ayrı program doğrultusunda çok sayıda kadın grupları oluştu. Örgütlü ve planlı mücadelelere tanıklı oldu.

19. yy boyunca Avrupa'daki burjuva devrimlerinde feminist hareket radikal bir çizgi izledi. 1848 Devrimleri genelde burjuvaziyi gericileştirirken, feminist hareketin radikalliğinde törpüledi, erozyona uğrattı.

Feminist grupların arasında bazı farklılıklar bulunmasına rağmen, fe-

minizmin kurulu düzeni değiştirme gibi bir derdi yoktur. Sınıf temelinde, sınıf gerçekliğine kapalıdır. Eşitlikçi akımların ve sosyalizmin bir yansıması olarak doğmuştur. Feminizm, toplumsal yaşam içinde ekonomik, politik, toplumsal, tarihsel, felsefi ve kültür alanında somut bir çözüm ve öneri sunmamıştır.

Somut olarak ifade edecek olursak, bir feministin temel felsefesi öz olarak şudur: "Kadın erkek, hayatın her alanında eşit olmalıdır. Mevcut eşitsizliğin kaynağı erkektir. Devleti erkekler ellerinde bulundurdıkları için devlet bir baskı aracı olarak kullanılmaktadır. Kadın erkek eşitliği sağlarsa mevcut devlet kadınlar üzerinde baskı aracı olmaktan çıkar. Hedefe varmak için yürütülecek çalışmalar, kurulu düzen içerisinde erkeklerle karşı yürütülen mücadele olmalıdır." deniliyor.

Feminist hareketlerin Türkiye'de boy göstermesi esas olarak Devrimci hareketlerin 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğüyle ağır yenilgi almaları dönemine tekbül eder. Özellikle şehirlerde oluşan boşluğun özel koşullarını fırsat bilerek çeşitli faaliyetler yürütmeye başladılar. 1980 sonrası başlayan bu süreç fazlını tam kaybetmesine rağmen, günümüzde de şu yada bu ölçüde devam etmektedir. Günümüzde feminizm, üst düzey gelir grupları, kadınlardan, küçük burjuva ve işçi aristokrasisi korumandaki kadınlara kadar değişik sınıf ve tabakalardan olan kadınlara farklı gruplar temelinde savunulmaktadır.

Ama bir gerçek var ki, sınıf gerçekliğini lafa kabufl ettiğini söyleyenlerde dahil hepsinin birleştiği nokta erkek düşmanlığıdır. Sadece erkeğe karşı mücadelede değişiklik göstermektedirler.

Proleter devrimler çağını başlatan dünya proletaryasının ustalarından olan Marks, kadın özgürlüğü ve bağımsızlığı konusunda şöyle diyor: "Kadın özgürlüğünün derecesi tabiki genel özgürlüğü tayin eder." Lenin ise "kadınlar için tam özgürlük elde edilmezse, proletarya tam bir kurtuluşa ulaşamayacaktır" der. Sosyalizmde kadının yerinin temelini MLM görüşün kadına bakış açısı oluşturacak, bu bakış açısı temelinde kadının erkek karşısında eşitliği yasalarla güvence altına alınmış olacaktır. Ancak sosyalizmde bile kadın sorunu tümüyle ortadan kalkmaz. Efbetteki sosyalist ülkelerde, kapitalist ülkedeki boyutuyla bir kadın sorunundan bahsetmek mümkün değildir. Şu veya bu şekilde varlığını sürdürür. Zaten sosyalist toplum bir geçiş dönemidir. Kendinden önceki düzenden sarkan kalıntıların, siyasal ve ideolojik yansımaların tümünden ortadan kaldırılması için bir sosyalist dönüşüm gereklidir. Bununla bugünden yanna, yarından öbür güne olacak bir iş olmadığını, uzun bir tarihsel süreci kapsayacağını biliyoruz. Ama sosyalizm, kadının nihai kurtuluşunun önündeki engellerin kaldırılması ve aşılması bakımından nesnel ve öznel zemini sağlayacak ve hazırlayacaktır. Sömürünün ortadan kalkmasıyla birlikte kadın erkek ilişkisi açısından öne çıkacak olan, iki karşı cins arasındaki çelişkinin çözülmesi, başka bir deyişle gerçek anlamda tam bir eşitliğin sağlanabilmesi, ancak devletin söndüğü bir toplumda, kafa emeği ile kol emeği arasında, şehir ile kırsal arasındaki farklılıkların gi-

derildiği ve ortadan kalktığı aşamada gerçekleşmiş olacaktır.

Mao Zedung şöyle diyordu, "Eşit olmayan kişilere eşit yasalar uygulanırsa var olan eşitsizlik daha ince bir biçimde sürdürülmüş olur. Bu nedenle biz bugüne kadar ezilmiş ve baskı altında tutulmuş kadınlara daha fazla hak tanımalıyız ki erkeklerle eşitlik yönünden ciddi adımlar atılsın." Hatta ÇKP Tüzüğüne kadınların kendilerine güven verilmesi için şöyle yazar.

"Eğer bir birimde aynı niteliklere sahip kadın ve erkek birarada çalışıyorsa oradaki sorumluluk kadına verilmelidir."

Şu bir gerçek ki, asırlar boyu erkek gönenimini altında ezilen kadının bu ezilmişlik psikozundan kurtulması, kendisine güveninin gelmesi, o edilgen kabuğundan çıkması ve kendi cinsini tanıyıp kavrayabilmesi için azami bir çaba gösterilmelidir. Toplum sosyalist bir toplumda olsa yasalar karşısında eşit ve hatta kadının daha fazla hakla sahip olması, başka bir ifade ile eşitlenmiş olması yeterli değildir. Çünkü bu aynı zamanda bir eğitim ve kültürel birikim, nihayetinde insanı yeni bir kalıba dökmeye sonudur. Değişim ve dönüşüm sorunudur. Ideolojik, politik, sosyal, kültürel ve benzeri alanlarda yürütülecek bir dizi mücadele sonucunda erkek ve kadın açısından yeni tip insan yaratma sorunudur. Ki, yukarıda ifade edildiği gibi sınıfı toplumlardan miras kalan kalınlardan, erkilerden, sınıflı toplumların değer yargılarından tümüyle arınmak ve kopmakla mümkün olacaktır. Kadının özgür hale gelmesi, kendi maddi bağımsızlığının şartına bağlıdır. Ve ekonomik, siyasal, hukuki bağımsızlığı devam ettikçe, baba ataerkilliğinden koca ataerkilliğine geçmesi devam ettikçe, mutfak, çocuk, yatak ve ev köleliğine son verilmeyince, üretici sosyal çalışmaya katılmayınca, erkeklerin zevk aracı olmaktan kurtulmayınca gerçek özgürlük temin edilmez. Değil sosyalizm demokrasi bile kurulamaz. Sorunun nihai çözümü komünizmdir. Şun söz olarak, Lenin'in kadınlara için söylediği bir şiar ile noktalamak istiyorum. "Kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulmaz."

Bazı bilinçsiz halk kesimleri bir ana olan Tansu Çiller'in başbakan olmasını memleketin ilerlediğine ve halka karşı yumuşak, demokrat davranışlarının bir göstergesi olarak algılamış ve böyle bir beklentiye girmişler. Bu tür anlayışlara göre kadınlar kadın olmaktan dolayı daha sevecen, şefkatli, yardımsever vb. Yine bu yaklaşıma göre kadınlardan faşist, işkenceci ve halk düşmanı olmaz. Yaşamdan kopuk, hayalci ve yanlıcı bu anlayışa en güzel yanıtı, gün geçtikçe Hitler faşizmini aratır duruma gelen Tansu Çiller Hükümeti uygulamalarıyla veriyor. ABD patentli başbakan Çiller'in kadınlığının fazlaca öne çıkarılması tesadüfi değildir. Burjuvazi halkı aldatmanın binbir yolunu denemektedir. TC Tansu Çiller'in başbakanlığıyla hem varolan tepkileri pasifize etmeye çalışıyor, hemde ülkenin "çagdaşlaşmasının" imajını yayıyor. Tüm bu aldatmacalara karşı gerçekler gün geçtikçe daha çok ortaya çıkıyor.

Toplumumuzda genelde anaların evlat doğurup büyütmelelerinden dolayı daha özverili, sevecen, anlayışlı oldukları düşünülür. Ana yüreğini taşı-

yanların başkalarının haklarında gözetecikleri düşünülür. Tansu Çiller'in gittiği her mitingte, her gösteride, her söyleşide özellikle "kirlî" savaşın vahşice uygulandığı Türkiye Kürdistan'ında utanmadan "ben ananızım, bacınızım, benimde evlatlarım var" deyip timsah gözyaşları dökmektedir. Ulusal ve siyasal mücadelenin bastırılması, kirlî savaşın tırmandırılması için MGK ve MIT'e açık çek veren Tansu Çiller, insanca yaşam koşulları için emeğinin karşılığını isteyen işçiyi, memuru halka şikayet ediyor. "Bu kadar çok ücret artışı isteyerek sizleri zor durumda bırakıyorlar" diye demagoji yapıyor. Hakkını isteyen çalışmada "ben anayım herkesi düşünmek zorundayım" diyerek, sanki diğer kesimleri düşünüyormuş gibi talepleri reddediyor. Oysa "kirlî" savaşa harcanan, emperyalistlere peşkeş çekilen paraların az bir kısmı işçiye, memura verilse sıkıntı bir oranda hafifleyecektir.

Burjuvazi bugün gün geçtikçe artan ekonomik bunalımın faturasını yoksul emekçi kitlelere yüklemekte. Halkın muhalefetine karşı işkenceler, kayıplar, katliamlar, sürgünler dayatılmaktadır. Tüm bunlar bir ana olan Çiller hükümetinin Türkiye'sinde olmaktadır. Köylerin yakılması "PKK helikopterleri yapmış olabilir" şeklinde açıklayan yine ana Çiller'dir. Devrim'e yaptığı gezide helikopterle uçarken, aşağıda yanan köylerin dumanları yükseliyordu. Ve Devrim halkı, köylerinden sürgün edilerek belirsiz bir yaşama mahkum ediliyordu. Tüm bunlar ana Tansu Çiller Hükümeti döneminde oldu. Her gittiği yerde ana-bacı elebeyyatı yapan Tansu Çiller'e en güzel yanıt memur mitinginde verildi. "Sen bizim bacımız olamazsın, çünkü sen toksin biz açız." Mal varlığı konusunda sıkıntılıca ağlayan Çiller, aç-susuz ve her an ölüm korkusuyla yaşayan sürgün analarının toplama kamplarındaki çocuklarını duymuyor.

İnsanlar mensup oldukları sınıfa göre değerlendirilirler. Güzel yada çirkin olmaları, iyi yada kötü olmaları insanların sınıf gerçekliğinden çıkar. Bir ana için, bir kadın içinde bu böyledir. Çiller burjuva sınıfına mensup, sınıfını çıkarlarını gözetene kimsedir. Burjuvazinin ihtiyacı ne ise, Çiller bu ihtiyaçlara yasal kılıf hazırlamakla görevlidir. Hatta Çiller, kendisini sınıfına kanıtlamak için olağanüstü bir çaba içerisindedir. Burjuva kadın yansımının analıkla bir ilişkisi yoktur. Asalak karakterlerinden dolayı, üretici olmayıp iyi bir tüketici olmaktan asla vaz geçmezler. Tansu Çiller'de bu asalak yaşamın en iyi örneklerinden biridir.

Ana olmak, yaşamın yeniden üretilmesine, insanca, güzel ve adil olmasına katkıda bulunmak, sevgi, saygı, özveri ve dayanışma demektir. Analık bunlar birleştiğinde bir anlam ifade eder. Salt çocuk doğurmanın tek başına bir önemi yoktur. Bu, kişiye bir paye vermez, vermemelidir. Sadece kendi çocuğunu düşünmekte analıkla bağdaşmaz. Tüm çocukların ve insanların mutluluğu için çaba göstermeyen kendi çocuğunda sağlıklı bir sevgi ve anlayışla yaklaşmayacağı açıktır. Bu ilkel bir analık duygusu ve kendi duygularını tatmin etmektir. Böylesi bir ana hem çocuk, hemde toplum açısından ilerici değil geridir. ■

Proletarya partisi içerisinde ve devrim için mücadele ederken şehit düşen tüm devrimcileri, komünistleri anmak ve yeni kışaklara tanıtmak bizim görevimizdir. Fakat bu konuda elimizde yeterli materyalin bulunmaması nedeniyle bu görevimizi hakkıyla yerine getiremediğimizi düşünürüz. Bu nedenle devrim ve parti şehitlerine daha geniş yer verebilmemiz, kişiliklerini, inançlarını, yüreklerini sizin yüreklerinizle sunabilmemiz için sizlere yardımçı olmamızı bekliyoruz. Elimizdeki devrim ve parti şehitlerinin resimlerini veya renkli fotokopilerini göndermemizi talep ediyoruz.

Açıklama

Onların mücadelesini, kişiliğini anlatacağınız bir yazıyla tarih sayfasına gönderirseniz, tarihin sizlere ve bizlere yüklediği sorumluluğu devrim ve parti şehitlerini yerine tazime sorumluluğuna belli bir ölçüde yerine getirmiş olacağız. Onları anmanın savaşmak, bıraktıkları yere bayrağı devralmak olduğunun bilinciyle gönderdiğiniz resimleri ve yazıları bekliyoruz.

1) Mümkünse şehitlerin orjinal resmi veya renkli fotokopisi

2) Devrim ve parti şehitlerinin tavatim yazısında nerede, nasıl ve ne zaman şehit düştüğü, hangi anlayışı benimsediği ve uğrunda şehit düştüğü devrim şehitleri için belirtilirse çalışmamız daha verimli olacaktır.

3) Sizler bizim doğal muhabirlerimiz olarak devrim ve parti şehitlerinin alleleriyle röportaj yapabilir veya bize ulaşıp bizim röportaj yapmamızı sağlayabilirsiniz.

Bu konuda göstereceğiniz en ufak çaba tarih sayfasını daha verimli kılacaktır. Destüğünüzü ve çalışmalarınızı bekliyoruz.

Kanlı kızıl mermere kazılan tarih: 2 Temmuz 1992

Bir insana yetişmesi zordur. Hele de bu, zulmün, sömürün olduğu bir ülkede yaşayan çocukların yaşama yüzdesi oldukça düşüktür. Ve halkımız yaşadığı bataklıkta zor filizlenen 37 insanı yitirdi. Onları katlettiler. Çünkü onlar gerçeğin karşısında geleceği temsil ediyorlardı.

Biriktiler Madımak otelinin önüne... "Allahu Ekber" diye bağırıyorlar. "Şeytan Aziz" de oradaydı. Bir taşla iki kuş vurmak vardı işin içinde. Ve ellerine bidonları aldılar. Yahtılar Sivas'ın orta yerinde öylece duran Madımak otelini. Seyredenlerde vardı. Elleri bidon alanayanlar, taş atmayanlar bunlar. Ama "yakın" diyen, "Allahu Ekber" diyen, yandığını gördükçe alkışlayan. Onlarda suçlayıcı. Çünkü onlar bir orman gibi kardeşesine yaşamak isteyen hayatı bir avuç azınlığın çıkarı için reddediyorlardı. Kızılları koşa-yorlar, aklıktan bahsedenele komünist diyorlardı.

Seyredenler arasında bir de sözün ona devlet büyüklüğü, milletvekilleri ve daha birçoğu vardı.

İşçiler sokağa döküldüğü zaman her dakikada üzerlerine polisleri salanlar, çocuğunu aradığı için anılara dayak

atanlar, sokakta devrimcileri katleden daha sonra da "gazamız mübarek olsun", "devlet güçlüdür, üç-beş çapulcu devlede başı çıkamaz, devletin kolu uzun, ya bitecek ya bitecek" diyip kadehe dokundukları kan emperyalist efendileriyle "şerefe" diyerek karşılıklı ipelece, 7 saat boyunca yanan Madımak oteline bir tek helikopter dahi kaldırmadıkları gibi Sivas'taki itfaiye de dahil olmak üzere birçok kurtarma aracını engellediler. 7 saat boyunca 37 canın tuttuğu yitireklerinden zulme, sömürteye karşı haykırın sesleri bir telefonun güzelliği gibi zevkle dinlediler. Ve sonrası... Üç-beş kişiyi çıkardılar mahkemeye. Olayda masa olanlar tabiiye edildi. Ama mağayı tutan eller ise hiç yargılanmadı. Çünkü onları yargılayacak olan ezilen halkın adaletidir.

Sivas'ta 37 canı şehit verdik. Aynı Türkiye ve T. Kürdistan'ın dağlarında, şehirlerinde varoşlarında binlercesi doğdu... Binlercesi Gazi'de, Okmeydanı'nda, Nispetiye'de, Ümraniye'de seslerini 37 canın sesine kattı. Yeni Sivas'ların, Maraş'ların, Dersimlerin olmaması ancak halklarımızın örgüdenerek mücadele ederek eskiyi yıkıp, yerine

yeniyi inşa etmesiyle mümkündür.

Onları bir kez daha anıyoruz...

Nesimi Çimen: Üç teli curanın üstü

Asım Bezirci: Sosyalizm ve edebiyat

Metin Altınok: Kara kutu. Felsefe

Muhlis Akarsu: Kula kullak yakıştır mı?

Behçet Aysan: "Sefa" sını ölümle özlenen sair

Mühibe Akarsu, Edibe Sulari, Uğur Kayna, Asaf Koçak, Erdal Ayrançı, Sehergül Ateş

Hasret Gültekin: Söz ustası ve ozan

Muammer Çiçek, Gülender Akç, Mehmet Atay, Sait Metin

Carina Johanna: Alevi kültürü araştırmacı

Gölsün Karababa, İnci Türk, Huriye Özkan, Murat Gündüz, Ahmet Özyurt, Handan Metin, Yeşim Özkan, Yusu'nun Sivri, Serpil Canik, Serkan Doğan, Belkis Çakır, Nurcan Şahin, Özlem Şahin, Asuman Sivri, Menekşe Kaya, Keray Kaya ■

Temmuz şehitleri ölümsüzdür

Y il 1991. Dönemin ABD Başkanı Bush Türkiye'ye gelecek. Bush'un elini ayağını öpün, ülkenin tüm zenginliklerini Amerikan emperyalistlerine sunan faşist Türk Devleti, kan emici efendilerinin gelişine kurban sunuldu.

İstanbul ve Ankara'da "Bush Operasyonları" başlatıldı. Ve bir günde 11 yiğit devrimcinin bedeni alın topu da Bush'a sunuldu.

Devrimci Sol müfettişleri olan, İbrahim Erdoğan, Niyazi Aydın, Hasan Elıygun, Nazmi Türkan, Yücel Şimşek, Ömer Coşkunmak, Cahit Özkaya, Zeynep Eda

Berk, Mustafa Ustündağ, Hakkı Doğan, Bülent Taşova İstanbul'da, Dikmen Fintöz ve Firdevs Ankara'da alçakça katledildiler.

Bu katliamdan kısa bir süre önce de Boşluğ'ta Perihan Demirel katledildi.

Yine Temmuz ayı içerisinde Diyarbakır HEP II Başkanı Vedat Aydın faşist Türk Devleti'nin kontrgerillasi tarafından kağırlarak katledildi.

Halklarımız, halk savaşçılarını yitireklerine kazandı. Her türlü zulmü sevmeyen halklarımız biliyor ki: Kan kanla yıkanacak! Al kanlı gömlekle! Hedefe varılacak ■

Mehmet Ali Çakıroğlu

TKP(ML)-TMLGB'nin önder kadrolarından olan Mehmet Ali Çakıroğlu, 13 Temmuz 1993 günü Fikirtepe'de bomba imali sırasında öldürülen bombanın patlaması sonucu yaralandı. Çakıroğlu'nu yaralı olduğu halde hastaneye götürmeyen faşist kolluk güçleri, onu katlettiler.

Çakıroğlu 1966 yılında Maraş'ta bir Kürt ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha ortaokul yıllarında devrimci düşüncelere sempati duymaya başlamıştı. Bu yıllarda çeşitli anlayışlar içerisinde yer aldı, fakat onları pasif bularak ayrıldı. Hacettepe Üniversitesi Elektrik Mühendisliği bölümünü kazandı. 1986 yılında proletarya partisi saflarına katıldı. Birçok defa gözaltına alınıp işkenceye geçirildi. Bütün işkence seanslarını sırt vermeyen tutumuyla faşistler için işkence haline getirdi.

Mart 1992'de TKP(ML)

üyeyi oldu. TMLGB GK adına İstanbul II Komitesi Sekreterlik görevini yürüttü. TMLGB Kongresinde MK üyeliğine seçildi. TKP(ML) Olağanüstü Konferansı'na TMLGB delegesi olarak katıldı. Olağanüstü Konferansta TMLGB Genel Sekreter Yardımcılığı görevini üstlendi.

Mehmet Ali Çakıroğlu inancı, cesareti, kararlılığıyla genç bir komünistti.

O neşeli, esprili bir yoldaştı. Devrime bağlı her neferin istediği kızıl kurşunlarla anılmaktaydı.

Mehmet Ali Çakıroğlu'nu anmak ise devrime daha fazla bedelle katılmakla mümkündür. Bize düşen onun ardından aşılar yakmak değil, sınıf mücadelesine daha sıkı sarılmaktır. "Sonuna kadar devrim, Zafere kadar Savaş, Yaşamın Halk Savaşı" şiarını bulduğumuz her alan da hayırmakla mümkündür demekle mümkündür. ■

Frankfurt'ta

14 Temmuz-18 Ağustos 1848 tarihleri arasında 200 zanaatkar ustanın katıldığı bir Alman Sanayi Kongresi toplandı. Modern hukuki ve toplumsal koşullara rağmen lonca yapısına sınırlanmış direnen ustalar tarafından kongreye katılmalarına izin verilmeyen kalfaların oluşturduğu büyük işçi derneği, 20 Temmuz'da, Kassel'li profesör Karl Georg Winkelbach önderliğinde bir işçi kongre örgütledi. Bu örgütlenimin canlandığı tartışma ortamını iyi değerlendiren Born, yaygın bir çağrı yaparak, işçileri ve kalfaları Berlin'de bir işçi kongresinde bir araya getirmeye çağırdı.

15 Temmuz

Viyana'da Adalet Sarayı'nı ateşe veren ve parlamentoya yürüten işçilerin üzerine ateş açılması, Avusturya'da iş savaş ortamının doğmasına yol açan kıvılcım oldu. 1933'de bu ortam açık iş savaşına dönüştüğünde ise, sosyal demokrasi kararsızlığının ve hazırlıksızlığının bedelini saheden silinmekle ödeyecekti.

Viyana'lı sosyal demokrat işçi kitleleri, 15 Temmuz 1927 günü, parlamento binası önünde... Önceki gün, Schattendorf'da öldürülen işçilerin katillerinin serbest bırakılmasını protesto eden Arbeiter Zeitung (İşçi Gazetesi), 15 Temmuz

sabahı şöyle yazmıştı: "Burjuva alemi, hep iş savaş felaketine yol açılmaması gerektiğinden söz ediyor. İşçileri öldüren insanların inanılmaz güç bir şekilde serbest bırakılmaları zaten iş savaş değil de nedir? Herkesi uyuyoruz! Çünkü haksızlık eden, en korkunç felaketleri biçer!"

1909'da

Fas savaşı patlak verdiğinde Sosyalist Parti'nin düzenlediği bir mitingte konuşan Pablo Iglesias, İspanya halkının düşmanın Faslılar değil, hükümet olduğunu vurgulayan bir konuşma yaptı. UGT, anarşist gruplar, sendikalar ve sosyalistlerden oluşan bir komite, Madrid, Valencia, Sagorosa, Bilbao ve diğer büyük şehirlerde 26 Temmuz'da bir genel grev yapılmasını kararlaştırdı. Greve katılım yüksek oldu. Sabadell, Mataró ve Manresa'da işçiler cumhurbaşkanı ilan ettiler. İşyencuların üzerine gönderilen askerî birliklerden bazıları halka ateş açmaya reddetti. İşçiler üç gün boyunca Barcelona ve diğer bazı kentleri ellerinde tuttular. İşçiler oluşturdukları komiteler aracılığıyla belediye yönetimini üstlendiler de ne yapacaklarını bilemez durumdaydılar. Hükümet silahlı güçlerini bir araya getirmeye çalıştı. 30 Temmuz'da ordu hemen hemen bütün şehirlerde denetimini yeniden kurdu. Genel grev kanla bastırıldıktan sonra, katliama karşı çıkan jandarmaya komutan Eugenio del Hoyo 13 Ağustos'ta kurşuna dizildi. Anarşist önderlerden, Fran-

cisco Ferrer tutuklandı ve 13 Ekim'de kurşuna dizildi. Cezaevi arabasından inerken görülen Ferrer'in katli silke de büyük infial uyandırdı.

Temmuz

1962'de Carlos Fonseca Amador, Silvia Mayorga ve Tomas Borge ile birlikte Frente Sandinista de Liberación Nacional'ı (Ulusal Sandinist Kurtuluş Cephesi FSLN) kurdular. Küba Devrimi Nikaragua'da büyük yankı uyandırdı. Sandino'nun devrimci mirasının tekrar hatırlanmasına neden olmuştur. FSLN'i kurtarıcı amaçları 26 Temmuz Hareketi'nin Küba'da başarıldığını, Nikaragua'da gerçekleştirmekte Castrocuğu, Sandino'nun görüşlerinin Marksizm süzgecinden geçirilerek güncelleştirilmesi ve mükemmelleştirilmesi biçimi olarak görüyorlardı.

Sili'de

bakır madenlerinin millileştirilmesi 11 Temmuz 1971'de parlamentoda oybirliğiyle kabul edildi. 11 Temmuz 1971, Unidad Popular hükümeti tarafından "Ulusal onur günü" olarak ilan edildi.

Ancak onur günü kararı ABD'nin ekonomik ambargoyla birlikte ülkeye müdahale sürecini başlatan en önemli faktör oldu ■

tavirin belirlenmesi yapılmadı. Bir diğer olumsuzluk ise, ANAP'ın düzenlediği gezi ve ANAP'ın bir çok şirkete astronomik ücret teklifinde bulunması sonucu, bir çok araç ANAP gezisine gitti. Bundan ancak gezi sebebi haberimizin olması, bir çok bölgenin açışız kalmasına neden oldu. Tüm olumsuzlukları başta düşünen ve herhangi bir olumsuzluğa karşı tavir alınması ve araçları sağlıklı bir biçimde gezi yerine ulaştırmasıyla görevli yol devriyesi ve her araçları sorumlu görevlilerin görevini yerine getirmemesinden kaynaklanan bir olumsuzlukta **Tuzla Deri Sanayi** önünde yaşadık. Kendini bilmez bazı hüzip artıkları, **Tuzla Organize Deri Sanayi** önünde araçlarımızı durdurarak, geziyi engelleme çabası içine girdiler.

Geziyi engelleme çabalarını ikiyüzlüce ve sinsî politik ayak oyunlarıyla sürdürenler araçlardan indirilen kitleye dumandan "**Tuzla Deri İşçileri jandarma çemberi altındayken, bırakıp gitmek doğru değildir. Gerçek sınıf dostları buradadır. Gezi o kadar önemli değildir.**" şeklinde çığırkarlığın bini bin para edercesine ajitasyon çekiyorlardı. Kendilerinin de aynı gün gezi düzenlemeleri ve geziye kimsenin ilgi göstermemesi mayya çetesinin çömezlerini zıvanadan çıkarmıştı. Geziyi engellemek için, Tuzla bulunmaz bir nimettir. Onlarla bu nimetten yararlanmaya çalışıyorlardı.

Araçlardan indirilen insanlarımız, tamamen duygusal bir seranet karşısında politik tavir takınmadan uzak **Tuzla Organize Deri Sanayi** önünde obekler oluşturarak beklemeye başladılar. Daha sonra gelen araçlar içinde bulunan **Gezi Tertip Komitesi**nden bir arkadaş, amacı durdurarak, olayı ve sonunu öğrenmek için araçları indirdi. Ajitasyon çekmenin yanına giderek, "**yapacağımız doğru değildir. Plansız, programsız bu kitleyi burda bekletmek yanlışdır**" uyarısını yapmasını karşın, toplanan kitlenin yoğunluğundan dolayı gözü dönmüş mayya horozunun bu uyarıyı dikkate almayarak ajitasyona ve şlogana devam etmesi üzerine, arkadaşımız kitleye yönelik olarak; "**Altıncağ ve YCKM kor gezisine katılan arkadaşlar, kendi araçlarına binmelidir ve gezi yerine hareket etmelidirler. Bu tür provakasyonlara gelmek doğru değildir. Tuzla ziyaret edilecekse, ziyaret böyle yapılmaz**" çağrısı yaptı. Bunun üzerine kendini bilmez sensen ruhlu bir mayya çetesi çözevi, arkadaşımıza yumruk atmaya kalkıştı, ancak arkadaşlarımızın serri kanlı ve sorumlu davranışları sonucu, mayya çömezlerinin varabilmek istediği provakasyon ve engelleme çabaları sonuçsuz kaldı. Niyetlen kursaklarında bırakıldı.

Hiçbir anlayış ve zihniyet, kitemizi kendi politikasına alırtı etme hakkına sahip değildir. Hazır bulduğu kitemizi yönlendirme çarekarlığının gösterilmesi, araçlarımızın durdurulması ve bazı semtlerle araçlarımızı el konulması mide bulandırıcıdır. Bu esas olarak, gündün güne eriyen bir yapının verdiği acizlikten başka bir şey değildir. Kitemin karşısına geçip duygusal seranetlerde bulunmak, sizi kurtarmaz. Bu tür ayak oyunlarından vazgeçmelisiniz.

Burda bizden kaynaklı olan hata ise, geziye katılan kitemizin ve araçlarda görevli olan sorumlu arkadaşlarımızın tavirsız kalması ve kitleyi Tuzla önünde saatlerce bekletmesidir. Kitemin araçlardan inmesi engellenerek gezi yerine gitmek en doğru tavrıdır. Ve gezi yerinde, Tuzla deninde yaşanan son gelişmeler tartışılarak, yapılması gerekenleri erada karar altına almak dururken Tuzla'da mayya çömezlerinin oyununa gelmek, esas olarak bizim politik gerilgimizden kaynaklanmaktadır. Bu, kitemize ve bize iyi bir ders olmalıdır. Bundan sonra, bu tür gelişmeler karşısında, anında insiyatifi konulmalı ve konulan insiyatife mutlaka kitemiz uymalıdır.

GEZİ YERİ VE YAŞANAN BAZI OLUMSUZLUKLAR ÜZERİNE

Azac sorununda yaşanan problem ve aksaklıklardan sonra, gezi yerinde de önemli derecede yanlışlıklar ve aksaklıklar yaşandı. Belirlenen bazı noktalara araçların gitmemesinden dolayı, semtlerin zorunlu olarak tuttuğu araç şoförleri ile sahne içinde toplantı yapılması, semtlerden gelenlerin birbirini bulmaları için dumandan yapılan anonslar ve insanlarımızın kendi çocuklarına sahip çıkmamasından dolayı kaybolan çocuk anonsları, annesini, babasını arayan çocuklar ve gezi yerine geç gelmesinden dolayı programın ancak saat 12'de başlaması üst üste binince, azımsanmayacak eksiklikler ortaya çıktı.

Gezinin güvenliğiyle sorumlu arkadaşlar, görevlerini yerine getirmek şöyle dursun, sorumlu komite de atıl durumda kaldı, jandarmaların gezi yerine gelmesi ve gezi sonrası gelişen olumsuzluklar karşısında komite hiçbir şey yapmadı. Bu tür olaylara başka arkadaşlarımız müdahale etmesi ve tepkileri yatıştırması bir olumluluktur. Gezinin güvenliğiyle sorumlu komitenin ve bu komitenin insiyatifi altında çalışan arkadaşların büyük bölümünün (bir belge hariç) görevini yerine getirmemesi affedilmez bir durumdur. Kitap-kaset standından sorumlu arkadaşın, kendi sorumluluğunu bir tafafa bırakıp halay çömesi, koordineyi sağlamakla görevli komitenin, kendi esas görevini bir yana bırakıp bilet ve araç sorunlarıyla uğraşması, programdan sorumlu komitenin kendi görevini bırakıp jandarmayla uğraşması gezi disiplini zaafa uğratan davranışlar olarak ortaya çıkmıştır.

Kısacası **Gezi Tertip Komitesi**, üzerine aldığı görevin altında boğulmuştur. Geziye katılan 7 bin kişilik kitle karşısında gerekli olan duyarlılık gösterilmemiş ve **Gezi Tertip Komitesinin** yeterince motive edilmediği ortaya çıkmıştır. Buraya kadar hep olumsuzluklar üzerinde durduk. Pekki

olumluluk hiç yok mu!

Başta da ortaya koyduğumuz gibi, 15 gün gibi kısa bir süre içinde, 7 bin kişilik bir kitleyi toplamak ve bunları bir çok aksaklığa karşın, gezi yerine ulaştırmak ve programa düzenli bir şekilde kitleye izlettirmek, Proletarya Partisinin bir çok görüşünün kitleye anlatılmasını sağlamak küçümsenmeyecek bir olumluluktur. Gezi yerine gelen kayıp ailelerle söz hakkı verilmesi, diğer siyasi oluşumların gönderdiği mesajlara öncelik tanınması ve saldırıya uğrayan **Tuzla Deri işçileri** adına gezi

yerine gelen **Deriş** sendikası başkanı **Musa Selvi**ye söz hakkı verilmesi hiç kuşkusuz olumluluklar içinde sayılmalıdır.

KİTLENİN OLUMLU VE OLUMSUZ YANLARI ÜZERİNE

Gezi alanının bir çok yerinin çeşitli pankartlarla donatılması ve kontrolden elemanların tarafından 15 Haziran günü kaçırılan **Cafer Cangöz**'ün posterlerinin geziye getirilmesi ve kitle tarafından sahiplenilmesi, gözaltı kayıplarına karşı duyarlılığın güzel bir örneğiydi. "**Cafer Cangöz sağ alında sağ istiyoruz**" yazılı posterlerinin sahnenin önünü süslemesi ve saat 13.30

sularında devletin **Cangöz**'ün gözaltında olduğunu kabul ettiğinin haberinin gelmesi üzerine kitemin şloganlarla cevap vermesi, tezist diktatörlüğe karşı tepkinin yalın ifadesiydi.

Geziye katılan kitemin okunan mesajlara şloganlarla cevap vermesi birer olumluluk olarak değerlendirilirken, bazı tez canıların göstermiş olduğu anlık tepkilerin desteklenmesinde bir olumsuzluk olarak değerlendirilmek durumundayız. Bu tür gelişmeler her zaman olağandır. Ancak bu tür olumsuz olaylara karşı duyarlı davranmak ve her şeye tepkiyle yalınca karşı da tavir almak gerekiyor.

Geziye katılanların kendi çocuklarına sahip çıkmaması ve her on dakikada bir kayıp çocuk anonsu yapılması kiteminin duyarlılığıdır. Gerçi gezinin kalabalık olmasının burda payı bulunmakla birlikte, "**nasil olsa bir şey olmaz**" mantığının kitemde ne kadar var ettiğini gösteriyor. Bize göre, bu mantık hiçte doğru bir davranış biçimi değildir. Çünkü yarı bir gün, bir yakınımızın gözaltına alınması veya eve gelmemesi karşısında da "**bir şey olmaz**"ları sonu gelmez. Daha sonra harekete geçtiğimizde ise, geç kalmış olacağız. Dolayısıyla, her şeye karşı anında duyarlılık göstermek ve çevremizdekilere sahip çıkmak bir tür yerlerde de duyarlılık gösterilmesi gereken bir davranış biçimidir.

Örneğin **Gezi Tertip Komitesi**'nin kitleye yönelik olarak yapmış olduğu "**Sevgili dostlar, ülkemiz kayıplar ülkesidir. Her gün içimizden birileri kayboluyor ve bunlar bulunmuyor. Bu kayıpların sorumlusu devlettir. Devletin uzantısı burada da vardır. Burda gözden uzak olduğumuzu sanmayın. Onun için, lütfen ormanlıkların derinliklerine dalmayın. Sizi kaybetmek istemiyoruz. Dolayısıyla, hepimizi karşınıza görmek istiyoruz**" çağrısının dikkate alınmaması bizim duyarlılığımızı ortaya koyuyor. Aynı şekilde gezi sonrası bir boş insanın rastgele taşlanması ve suçsuz olan bir askerin dövülmesi, bir işçinin arabasının camlarının kırılması gibi olaylar tasvip edilemez. Gazetemizin muhabirlerinin engellemesini dinlemeyen bazı insanların ne kadar sorumsuz davrandıklarında ortadadır. Bu konuda yapılan bir dizi uyarı dikkate alınmamıştır.

Gezi alanında yaşanan olaylardan hiç bir sorumluluğu bulunmayan bir işçiye saldırılması ve arabasının camlarının kırılması olayı, kitemizin hiçbir şey araştırmadan duygusal tepki gösterdiğini ortaya koyuyor.

PROFESYONEL PROVOKATÖRLER İŞ BAŞINDA

Gezinin sonunda **Grup Munzur**'ün bir elemanı, Mersin, Ankara temsilcimiz ve geziye katılan bir bayan, sivil polisler tarafından yere yatırılarak kimlik kontrolü yapılmak istendi. **Grup Munzur**'ün elemanının başına silah dayatılarak kimliğine el konulurken video kamerası da alınmak istendi. Sivil polislerin elinden kurtulan bir arkadaşın kitleye bilgilendirmesi üzerine, kitle polislere karşı saldırıya geçti. Taş ve sopalı saldırı karşısında kaçmak zorunda kalan polis, havaya ateş açtı ve daha sonra lacivert **Doğan** ile kırmızı **Lada** marka arabalarına binecek kaçırlar.

Gezi sonunda böylesi bir provakasyonun yaşanması ve bazı araçların gezi yerinden sabahleyin ayrılmasından dolayı, dönüş için araç sorunu yaşanması **Tuzla Deri-İş**'in ziyaret edilmesini engelledi. Polisin özellikle gezi bitiminde harekete geçmesi, geziye sık sık yapılan anonslarla "**dönüşte Tuzla deri işçileri ziyaret edilecektir**" programının engellenmesidir. Çünkü gezi günü öğleden sonra asker **Tuzla deri işçileri**ne saldırmış ve işçileri gözaltına almaya çalışmış, ancak işçilerin kararlılıkla karşı koyması üzerine geri adım atmak zorunda kalmıştı. 7 bin kişilik bir kitemin işçileri ziyaret etmesi hiç kuşkusuz üstün bir moral gücü sağlayacaktır. Bunu iyi hesaplayan sivil polis, bilincini kullanarak gezi kitesine karşı provakasyon yaratmaya çalıştı ve sonunda da **Tuzla**'nın ziyaret edilmesi engellendi.

Bu olumsuzluğa karşın, **Tuzla** işçisinin ziyaret edilmemesi başlı başına bir olumsuzluktur. En azından sembolikde olsa **Tuzla deri işçileri** ziyaret edilebilirdi. Bu da hiç kuşkusuz **Gezi Tertip Komitesinin** organizasyon bozukluğundan ileri gelen bir eksiklikti. Bunun yanında bazı araçlar kendileri insiyatifi koyarak ziyareti gerçekleştirmeleri pek ala mümkündür. Ancak burda sonunda açık yareklilikde vurgulamak gerekiyor. Sabah araç bulunmakta zorlanan ve gezi yerinde saatlerce güneş altında bekleyen kitemde haggösteren yorgunluk, polis saldırısı ve diğer gelişmelerle birleşince bu ziyaret gerçekleştirilmiştir.

Tüm gelişmeler yanında, bu gezinin yinede bir çok kazanımları vardır. 7 bin kişilik bir kitemin gezi yerine getirilmesi ve kiteme bir çok sorunun anlatılması, gözaltı kayıpların, sivil teşiş saldırı ve devletin her türlü saldırısına karşı belli uyarıların yapılması çok önemlidir. Aynı gün mayya çetesinin **Tunceliler Derneği** ile birlikte gezi düzenlenmesi, diğer bazı kurum ve kuruluşların gezilerinin olmasına karşın, bu gezinin, bu kadar yoğunlukta geçmesi hiçbir şekilde inkar edilmeyecek iyi bir gelişmedir. Zamanın daha uzun olması halinde ve organizasyonun daha iyi yapılması durumunda, bundan daha yoğunlukta olan gezilerin düzenlenebileceği ortaya çıktı. Ancak, bu gezide yaşanan olumsuzlukların yaşanmaması için gerekli olan tüm tedbirlerin alınması bir zorunluluktur. ■

Bir gezinin anatomisi

Yayın ve kültür cephesinde mücadele veren Altıncağ Yayıncılık ve Yüz Çiçek Açın Kültür Merkezi'nin ortaklaşa organize ettiği "1. Geleneksel Kir Gezi" 18 Haziran 1995 pazar günü yapıldı. Gezi, birtakım olumsuzlukların yanında olumsuzlukları da kendi içinde barındırıyordu.

Her olgunun, her gelişimin ve her devrimin kendi içinde olumsuzlukları ile olumsuzlukları barındırması, yani doğru ile yanlışın birbirine çatması, diyalektik materyalizmin gelişmeler yasasının kaçınılmaz sonucudur. Bu yasayı ne reddedebiliriz ne de gömezlikten gelebiliriz. Bu temel yasadaki hareket ederek "1. Geleneksel Kir Gezi"nin kendi içinde yaşadığı olumsuzluk ve olumsuzlukların nedenlerini ortaya koymak durumundayız.

Herhangi bir olayı, olayı ve gelişmeyi ele alıp değerlendirenken, mutlaka iç ve dış nedenleri iyi bir şekilde analiz ederek, doğru sonuçlar çıkarmak önemlidir. Şeyleri iç çelişkileri esas olmakla birlikte, dış nedenleride küçümsermeyecek oranda dikkati vardır. Sürecin kendisi, ancak iç ve dış olgular birleştiği noktada, tamamlanır. Bunları birbirinden bağımsız ve soyut temelde ele almamız mümkün değildir.

Tüm gelişmelerde olduğu gibi, bir sürecin olumlu yanlarını ortadan daha iyi sonuçlar çıkarma, iletme taşıma temelinde sa-

dayız. Yani sorunu ameliyat masasına yatırmakta yarar vardır.

Ortaya koyacağımız hatalara bakıp kes-kis gülenler mutlaka olacaktır. Ama bu, bizim açımızdan pek önemli değildir. Bizim için önemli olan, kendi eksiklerimizi, hatalarımızı görmek, irta teslim olma yerine, irta karşı mücadele vermemizdir. Kitleye özeleştiri vermek, kendini eleştiriye tabi tutmak kararlı olundu başka ne olabilir? MEM'ler, hatalarından asla korkmazlar. Hatalarını, sorumluluğunda oldukları halden asla gizlemeyiz. Hatalarına karşı mücadele etmeyi, kendini arındırmaya tabi tutmayı ve emekçi halka özeleştiri vermeyi bir ilke sorunu olarak görürler. MEM'ler, hiçze hak etmedikleri övgüleri kendilerine dizmezler. Kendilerini gizleme ibtiliyacısında daymazlar. Hatalarına karşı ayak dizenler, kendini gizlemeye çalışanlar, küçük burjuva oportünistleri ve kaşarlanmış revizyonistlerden başkası olamaz. Çünkü bunlar çözüme içindedirler ve yenilenmeye kapalıdır. Emekçi halka karşı sorumluluk taşımazlar.

KENDİ SORUMLULUĞUNU UNUTAN TERTİP KOMİTESİ

Altıncağ Yayıncılık ile Yüz Çiçek Açın Kültür Merkezi tem silcileri, Mayıs 95 otelinde bir araya gelerek, ortaklaşa bir gezinin organize edilmesine karar verdiler. Bunun üzerine bir tertip komitesi oluşturuldu. Tertip komitesi 3 Haziran 1995 cumartesi günü kendi içinde bir toplantı yaptı. Yapılan toplantıda, "Böyle bir gezinin düzenlenmesi, özellikle kuruluş yıldönümüne denk düşmesi önemlidir. Öneminden dolayı, şimdiye kadar yapılan gezilerde oluşan olumsuz gelenek için çok iyi organize edilmesi gerekiyor. Ancak önümüzde 15 günlük bir süre var. İyi bir organize için, bu süre yeterli değildir. Sürecin yetersizliğinden dolayı bazı olumsuzluklar gündeme gelecektir. Ama eğer, tam enerji ile ve üstlendiğimiz sorumluluğu kavrayarak meseleye dört elle sarılırsak olumsuzlukların önüne geçmemiz mümkün olduğu gibi, şimdiye kadar oluşan olumsuz gelenekte yıkılabilir." düşüncesi hakimdi. Bu değerlendirme, somut gerçekliğimizi en özlu biçimde ortaya koyuyordu.

Bu değerlendirme ışığında, Tertip Komitesi, kendi içinde işbölümü yaptı. Buna göre:

1- Bilet dağıtım ve parasının toplanması için bir komite oluşturuldu. Bu komite hem bilet dağıtımının organizasyonunu yapacak, hemde satılan bilet paralarını toplayacaktı.

2- Semtlerden sorumlu komite oluşturuldu. Bu komitenin görevi; her aracın başına bir sorumlu vermek, gezi yerinde gezinin güvenliğini sağlamak, her türlü olumsuzluğa müdahalede bulunmak ve araçların yolda kaybolmaması için, yol devriyesinin oluşturulması.

3- Araç sorununu çözmekle görevli komite oluşturuldu. Bu komitenin görevi; bundan önceki gezilerde uygulanan her semtin kendi aracını kendisinin ayarlaması mantığına son vermek. Tek bir şirketle anlaşılacak ve araçlar hareket saatinde belirlenen noktalarda hazır bulunacak. Bilet satışına göre araç tutulacaktı.

5- Program komitesi oluşturuldu. Bu komitenin görevi; programın düzenli sunulması için her şeyin yazılı hale getirilmesi. Konuşma metinlerinin hazırlanması.

6- Koordinasyon komitesi oluşturuldu. Bu komitenin görevi; oluşturulan bütün komiteler arasında koordinasyonu sağlamak ve ortaya çıkan her türlü olumsuzluğa anında müdahale etmek.

Tüm bu görevlerin belirlenmesi ve tertip komitesinin hemen göreve başlaması bir olumluluk olmakla birlikte, komite pratik içinde kendi sorumluluğunu unutup kendiliğindencilğe düştü. Araçlar konusunda kendisiyle anlaşma yapılan şirket, anlaşma hükümlerini yerine getirmesi. Geziye katılan bir çok semt, araç bulma konusunda zorluklar yaşadı. Ancak kitlelerin dayanışma davranması sonucu, kendileri araç tutup geziye katıldılar. Semtlerden görevli olan arkadaşların büyük bir kısmı, görevlerini unutup "arazi" oldular. Koordinasyon komitesi, koordinasyonu elden bırakıp tali işler peşinde koşarak, dar pratik içinde boğuldu. Sonuç itibarıyla, esas olarak Tertip Komitesi görevini yerine getirmeyi, çünkü, sorumluluğunu kavrayamadığı için, üzerine düşen sorumluluk bilinciyle hareket etmedi.

Sorumluluk bilincini kavramamış olan ve onun gereklerini yerine getirmekten uzak olan Tertip Komitesi'nin bu zaah sürecin sınırlı olması ile birleşince affedilmez hatalar işlendi. Yol devriyesi, start, sahne, güvenlik vb. sorunlar gezi boyunca 03 boyutta yaşandı. Gezi güvenlik komitesi tamamen yok oldu. Sorumlu insanlar, kendi sorumluluklarını unuttu.

GEZİ ENGELLEME ÇABASI VE HIZIP ARTIKLARININ ÇİRKİN OYUNU

Gezinin engellenmesi için, bir çok uygun ortam mevcuttu. Bunların başında 17.06.1995 günü Olmeydanı ve çevresinin polis tarafından ablukaya alınması son bir kez semtlerle bir toplantının yapılmasını engelledi. Son durum ve muhtemel olumsuzluklar karşısında takınılacak *Devamı 23. Sayfada*

landığımız gibi, beğenmediğimiz olumsuzlukları da üzerinde durmamız gerekiyor. Çünkü, çoğu zaman uygulanan olumsuzlukları gömezlikten gelme, üzerine sönger çekme anlayışını ve hastalığını doğru görüyoruz. Dolayısıyla olumluluğu sahiplendiğimiz oranda, olumsuzluğunda özeleştirisinin vermesi sorumlu davranışın olmazsa olmazıdır. Çünkü, sonuç itibarıyla; olumluluk ve olumsuzluk bir sürecin birbirini tamamlayan, ikizleridir. Birini sahiplenmek, diğeri ise reddetmek olmaz. Doğru olan ve olması gerekende olumlu ile olumsuzu birlikte ele alıp değerlendirmektir. Burada karşımıza çıkan gerçek ise, olumsuzluğu mahkum ederken, olumluluğu daha ileri taşımaktır. Olumsuzluğun olumlu olmasına karşı durmak ve olumsuzluğun amansız düşmanı olmak ve yanlışla karşı sonuna kadar kesintisiz siyasi-ideolojik mücadeleyi yürütmektir.

Hiç kuşkusuz, Gezi Tertip Komitesi'nden kaynaklanan hatalı tutum ve yanlışlıklar olduğu, ortaya çıkan olumsuzlukların esas sorumlusunun Gezi Tertip Komitesi olmakla birlikte, geziye katılan kitlelerde bazı gelişmeler karşısında gösterdiği duyarlılık, kendi başına hareket etmesi ve bazı kendini bilmez tiplerin yarattığı provokasyonlara kapılması gerçeğini inkar edemeyiz. Varılan durumun daha iyi anlaşılması açısından, süreci en baştan ele alıp, kapsamlı bir değerlendirme yapmak zorun-

Partizan Sesi

■ Yönelim Yeri: Birbirinsk mah. Piyerlos cad. Otur. Apt. 41 / B, D: 8 Çemberlitaş - İstanbul
Tel: (0212) 517 15 12 - (0212) 518 89 49 Fax: (0212) 638 17 59
■ Dergi: Altıncağ Yayıncılık ■ Baskı: SERLER

ALTINÇAĞ YAYINCILIK

Basım Sanayi Limited Şirketi

■ Sahibi ve Yazışları Müdürü: Şengül YAĞCI
■ Genel Yayın Yönetmeni: İsmet BÜYÜKYAĞCI

BÜROLAR

- KARTAL: İstasyon arkası, Pinar ıfhanı pasajı Kat:4 / 57 - Telefon: (0216) 353 38 12
- İZMİR: 853 Sok. Bilen ıfhanı No. 27 kat 6/610 KONAK - İZMİR - Telefon: (0232) 445 26 17
- KAYSERİ: Sivas cad. Stad ıfhanı, K: 6 - no: 605 - Telefon: (352) 222 52 10
- TOKAT: Meydan çarşısı, Kültürlü ıfhanı, K: 3, no: 83 - Tel: (356) 214 92 78
- ADANA: Cemal Gürsel cad. Özgül ıfhanı, K-5, No: 24 ADANA - Tel: (0322) 351 74 30
- ELAZIĞ: İ. Harput cad. Korkmaz ıfhanı no 3 kat 4 / 502 - Tel: (0424) 236 48 76
- MERSİN: Mesadive mah. 52. sk. no: 35/15 - Telefon: (0324) 336 22 73
- YÖREMLİK: Wieseler str. 11-13 47169 DUISBURG / DEUTSCHLAND
Tel: 203 40 60 195 - Fax: 203 40 60 295
- AYINA: Beperzeyov-5, 7 OSN.6 Plaza Kanings - ATHENS-GREECE Telefon: (0030) 1 381 05 71